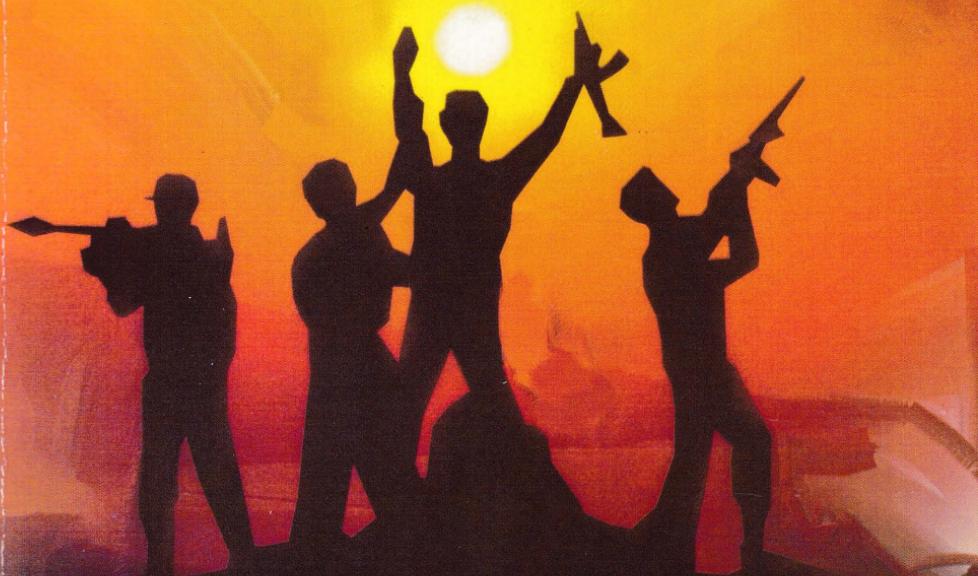


சமர் கண்ட முல்லைத்தீவு

ஓயாது அலைகள்



வல்வை ஆனந்தன்



சமர் கண்ட உல்கைத்தீவு

-ஓயாத அலைகள்

வல்கை ஆனந்தன்

N.Anantharaj
B.A (Hons),M.A.
Dip-In-Edu, Dip-In Journ
SLPS, SLEAS

வெளியீடு

ekuruvi.com

நூல் விபரப்பட்டியல்

நூலின் பெயர் : சமர் கண்ட முல்லைத்தீவு – ஓயாத அலைகள்

ஆசிரியர் : வல்லவ. ஆனந்தன்

முகவரி : ஸ்காபுரோ, கன்டா

மின்னஞ்சல்: ekuruvi@gmail.com

விடயம் : வரலாறு

முதற் பதிப்பு : 08.02.2015

புதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே

அளவு : 1/8 டெமி

அட்டை வடிவமைப்பு: திரு. கருணா வின்சன்ற்

அச்சுப் பதிப்பு : JJ Print, Canada

வெளியீடு : ekuruvi.com

பக்கம் :

காலம் காலமாக நிலத்துடன் பிளைக்கப்பட்டு வாழ்ந்து வந்த மக்களை வேறோடு பிழேங்கி எறிந்தது போல், அவர்களை அவர்களது சொந்த மண்ணை விட்டே தூரத்தி அடித்து அவர்களை ஏதிலிகளாக்கிய ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளுக்கெதிராக புலிகளுடன் ம்ககளும் இணைந்து மேற்கொண்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு போராக முல்லைத்தீவை மீட்பதற்கான ஓயாத அலைகள் இராணுவ நடவடிக்கை இடம் பெற்றது. இதன் வெற்றியே ஈழத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை சர்வதேசத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்கான ஒரு போராட்டமாகவும் விளங்கியமை ஒரு வரலாறாகும்.

வல்லவ ஆனந்தன்

காணிக்கை

வரலாற்றுச் சமர் என்று வர்ணிக்கப்படும்
இயாத அலைகள் தாக்குதல்களின் மூலம்
சமர் கண்ட மூல்லைத்தீவை மீட்பதற்காகப்
போராடி ஆகுதியாகிப் போன வீரமறவர்களுக்கும்,
அந்தச் சமர்களைத் தொடர்ந்து தமிழ் மக்களின்
மீட்புக்காக நடைபெற்ற போர்களின் போதும்,
போராடி மரணித்த அனைத்து மாவீரர்களுக்கும்,
இந்தப் போராட்டத்தின் பால் தமது
இன்னுயிர்களை அர்ப்பணித்த தமிழீழத் தாயக
மற்றும் தமிழக மக்களுக்கும்,
“சமர்கண்ட மூல்லைத்தீவு” என்ற
இவ்வரலாற்று நூலைக்
காணிக்கையாக்குகின்றேன்

வல்வை ஆனந்தன்

முன்னுரை

இராஜராஜசோழனின் வீர வரலாறுகளையும்,யாழ்ப்பாணத்தை ஒுண்ட அரசன் சங்கிலியனின், அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான போராட்ட வரலாறுகளையும்,வன்னிப் பெருந் தலைவன், பண்டார வன்னியனின் வணங்கா வீரத்தையும் இன்றும் பெருமையுடன் நாம் பேசுவதற்கு ஆதாரமாக விளங்குபவை,அவர்கள் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களே. எமது தமிழர் பாரம்பரியத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் சம்பவங்களை எமது முன்னோர்கள் ஆவணப்படுத்தி வைத்திருந்தமையால்,அவற்றைக் கடைகளாகவோ அல்லது திரைப்படங்களாகவோ இன்றைய சந்ததியினர் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.அன்றைய இந்த வீரம் செறிந்த போராட்டம் அதன் இலக்கை அடைந்து வெற்றி பற்றிருக்கலாம்.அல்லது இலக்கை அடையாமலேயே தோல் வியைத் தழுவியிருக்கலாம்....ஆனால் அத்தகைய வீரமறவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டங்களே பிற்காலத்தில் சுதந்திர அரசுகளையும் உருவாக்குவதற்கான ஒரு அடித்தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது என்பது வரலாற்று ரீதியாக உணரப்பட்ட உண்மை....! எமது தமிழர்களின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் இராஜராஜ சோழனைப் பற்றியோ,அல்லது எல்லாளனைப் பற்றியோ அல்லது பண்டாரவன்னியனைப் பற்றியோ அல்லது யாழ்ப்பாண அரசை வீரமுடன் ஆண்ட சங்கிலிய மன்னனைப் பற்றியோ இன்றும் அறிந்து கொள்வதற்கும், எமது இனத்தின் பாரம்பரியத்தை அறிந்து கொள்வதற்கும் உறுதுணையாக இருப்பவை அக்கால இலக்கியங்களே....

தமிழர் வரலாற்றில், புறநானூற்று வீரத்தை நினைவு கூரும் வகையிலான வீர மறவர்களின் போராட்டம் ஒன்று, 2000 வருடங்களின் பின்னர், இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளான தமிழர் களால், எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த வீர மறவர்களின் சாதனைகள் நிறைந்த போராட்டம் எவ்வாறு இருந்தது. அத்தகைய வீரமிக்க யுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் சாதாரண மக்கள் எவ்வாறான துண்பங்களை எல்லாம் அனுபவித்தார்கள். என்பதை இன்னும் சில ஆண்டுகளில் எமது சந்ததியினர், மறந்து விடுவார்கள். அல்லது பிற்கால வரலாற்று ஆசிரியர்க்கால் அவை இருட்டிடப்படுச் செய்யப்படலாம். இத்தகைய சாதனையிக்க பேராட்ட முறைகளும்,மக்களின் தியாக வரலாறுகளும், துயரங்கள் நிறைந்த வாழ்வும்,அவற்றிற்கு எதிராகப் போராட வேண்டுமென்ற முனைப்பும் ஆவணப்படுத்தப்படும் பொழுதே வரலாறுகளின் தொடர்ச்சி என்பதும் நிலை நிறுத்தப்படும். அந்த வகையிலேயே, நீண்டகாலமாக இராணுவத் தினரின்

ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளாகியிருந்த, மூல்லைத் தீவு நகரம் 1996 ஆம் ஆண்டு ஜைல மாதம் 18 ஆம் திகதி, ஒரே கிரவிற்குள் தமிழ்மீடு விடுதலைப்புலிகளின் தலைவரின் தலைமையில், சுமார் 500 வரையான வீரம் செறிந்த போராளிகளினாலும், மூல்லைத்தீவு மக்களின் உழைப்பினாலும், மீட்கப்பட்ட அந்த வரலாற்றையே “சமர் கண்ட மூல்லைத் தீவு” என்ற நூலாக உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

1999 ஆம் ஆண்டு, வல்வெட்டித்துறையில் இந்திய இராணுவத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மிலேச்சத் தனமான தாக்குதலின் அழிவுகளை ஆவணப்படுத்தி “வல்வைப்படுகொலைகள்: என்ற பெயரில் தமிழ்லூம், “India's Mylai” என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்திலூம் எழுதி வெளியிடுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வன்னிக் காட்டில் இருந்து ஏற்படுத்தித் தந்த தமிழ்மீடு விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலூப்பிர்ணன் பிரபாகரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் வெளியிடப்பட்ட இந்த நூல் இலங்கைத் தமிழர்களின் போராட்ட வடிவத்தை ஆவணப்படுத்திய சிறந்த ஒரு நூலாக இன்றும் பேசப்படுகின்றது. அதனைப் போன்ற வடிவில் 1996 ஆம் ஆண்டு ஜைல மாதம் மூல்லைத்தீவு மண்ணை இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் இருந்து மீட்டடுக்கும் போராட்டம் வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட பொழுது, மூல்லைத்தீவை மீட்டடுத்த சமரை ஒரு விவரணாச்சித்திரமாக எழுதி ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென்று தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதுடன், யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே அந்த யுத்த பூரியில் அழைத்துச் செல்ல ஆட்களையும் அனுப்பி அந்த மண்ணில் இருந்து எழுதப்பட்ட “முகிழ்ந்து நிற்கும் மூல்லைத் தீவு” என்ற பெயரில் தொடராக “நமது ஈழநாடு” பத்திரிகையிலும் பின்னர், ஏரிமலை சுஞ்சிகையிலும் வெளிவந்தது. அந்த விவரணைச் சித்திரம் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருந்து நேரத்தில் மூல்லைத்தீவில் இருந்து இராணுவத்தினரை வழித் தெடுக்கும் போராட்டமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது, அந்த வரலாற்றுச் சித்திரத்திற்கு வாசகர்கள் காட்டிய ஆரவமும் எனக்குத் தெரிவித்த உற்சாகமான ஊக்குவிப்பும், எனது எழுதிற்குக் கிடைத்த கொரவமாகவே கருதிப் பூரிப்படுத்தேன். அந்த விவரணத் தொடர் வெளிவந்து முடிவடைந்த கையடின் மூல்லைத்தீவுச் சமரும் ஓய்வுக் கு வந்தது. அதன் சிறப் பையும், தத் ருபமான வருணணையையும் பாராட்டி, எனக்கு ஒரு பெறுமதியான பரிசும் வழங்கப்பட்டதை இன்று அவர் இல்லாத வேளையிலும் பெருமையுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

தமிழர்களுக்கு எதிரான போர் மூள்ளிவாய்க்காலின் அவலத்துடன் முடிந்து, ஆறு வருடங்கள் கழிந்து விட்ட நிலையில் எமது தாயக விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாறை எடுத்துக் கூறும் முதலாவது, நூலாக, “சமர்கள்ட

முல்லைத் தீவு” என்ற பெயரில் இன்று கணடாவின் ரொறங்ரோவில் ekuruvி இணையத் தினரால், வெளியிட்டு வைக் கப்படுவதையிட்டு நான் மகிழ்வடைகின்றேன். எமது தமிழினத்தின் சிங்கள அரசின் இனவாத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக தந்தை செல்வா அவர்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட சாத்வீகப் போராட்டங்களும், அது தோல்வியடைந்த நிலையில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வீரம் செறிந்த வரலாறுகளும், காலவோட்டத்தில் அழிந்து விடாது இருக்கும் வகையில் எமது எழுத்தாளர்கள் முன் வந்து மேலும் பல வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்தித் தமிழுலகிற்கு வழங்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் இந்த மண்ணிலே தமிழன் என்ற ஒரு இனம் அந்திக்கு அடிபணியாது, பண்ததிற்காகவோ, பொன்னுக்காகவோ விலை போகாது, தன்மானத்துடன் வாழ்ந்து வந்தது என்ற ஒரு அடையாளம் உலக வரலாற்றில் பொறிக்கப்படும்.

இந்த நூலைப் பார்வையிட்டு அழகிய முறையில் தத்ருபமாக அட்டைப்பட்டதை வடிவமைத்துத் தந்த வடிவமைப்பாளர் திரு.கருணா வின்சர் (ரொறங்ரோ) அவர்களுக்கும் மிகச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த கணடா ரொறங்ரோ ஜெ.ஜெ.பதிப்பகத்தினருக்கும், எனது நன்றி....! அதேவேளை, இந்நூலை கணடாவில் வாழும் ஈழத் தமிழ் மக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, வெளியிட்டு வைக் கும் “இகுருவி” இணையத்தளத்தினருக்கும் இந்த மண்ணில், எனது அடையாளத்தை வெளிக்காட்டவேண்டும் என்று எனது மாணவர்களும், நண்பர்களும் தந்த உற்சாகத்திற்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் எனது இதயம் களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வல்லை ஆனந்தன்

08.02.2015

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

1.	இடம் மாறிய ஆட்டலரிகள்	1
2.	பண்டார வன்னியனின் வீரம் செறிந்த மண்	8
3.	மூல்லைத் தளத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி	22
4.	அரச உடகங்கப் பிரசாரங்களுக்கு ஆப்பு	27
5.	மீட்பின் களிப்பில் மூல்லைத்தீவு மக்கள்	31
6.	கின அழிப்புக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டம்	40
7.	ஓயாத அலைகளின் ஆரம்பம்	56
8.	ஆட்டலரிகள் கைமாறிய விதம்	60
9.	தறரயிறுக்கமும் மீட்புச் சமரும்	70
10.	போர் வெறிக்குள் பலிபோன இராணுவம்	81
11.	மீன்கும் தொடங்கும் மிடுக்கு	89



1. இடம் மாறிய ஆட்டலரிகள்

1996 ஜூலை மாதம் 18 ஆம் திங்கதி.....!

மல்லாவியில் இருந்து மாங்களும், ஓட்டுச்சட்டான் வழியாக புதுக்குடியிருப்பை ஞோக்கி, எங்களுடைய பேருந்து வண்டி பயணம் செய்து கொண்டிருந்தது... வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த எங்களுடைய பேருந்து சூதியாக தனது வேகத்தைக் குறைத்து, மெதுவாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. இந்த அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியில் எதற்காக இப்படி வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார் என்று ஆச்சரியமாக இருந்ததால், யன்னால் கண்ணாடியினுடாக தலையை நீட்டி வெளியே எட்டிப் பார்த்தேன்....

ஆங்கே.....!, ஓட்டுச்சட்டான் பிரதேசத்தில் உள்ள காட்டுப் பகுதியினுடாகச் செல்லும் வீதியின் இரு மருங்கிலும் நூற்றுக் கணக்கான இளைசூர்களும், வயோதிப்ரகளும், பெண்களும் கூட அந்தக் காட்டுப் பாதையை மூடி மறைத்துக் கொண்டு நின்றதால், வீதியில் என்ன நடக்கின்றது என்றே தெரியவில்லை. அதற்கு மேஜும் வண்டியைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் சாரதி எங்களுடைய பேருந்து வண்டியை மெதுவாகச் செலுத்தியிப்படி சென்று, அந்த வீதியின் ஓரமாக நிறுத்திவிட்டுக் கீழே இறங்கிச் செல்ல நாங்களும் அவரைத் தொடர்ந்து, ஒவ்வொருவராகக் கீழே இரங்கத் தொடங்கினோம்.

“தம்பி...! என்ன நடந்தது...? இந்தச் சனமில்லாத காட்டுப் பகுதிக்குள்ளை எப்படி இவ்வளவு சனம் வந்தது....?”

எனக்கு முன்னால் இறங்கிக் கொண்டிருந்த சாரதியை ஆவவுடன் கேட்டபடியே பேருந்தை விட்டு இறங்கினேன்.

“ஏதும் அக்சிடன்ரோ தெரியவில்லை... அல்லது இப்ப கொஞ்சம் முந்திச் சுத்தினை கிபீர் விமானங்கள் குண்டைக் கிண்டைப் போட்டுதோ தெரியேல்லை...” அவரும் தனது மனதில் பட்ட ஊகங்களின் அடிப்படையில், அதற்கான காரணங்களைக் கூறிக்கோண்டே தன்னுடைய முளையைக் குழப்பியிப்படி, முன்னோக்கி நடந்தார்...

“ஓ... இந்த நாசமாகப் போவாங்கள், இந்த மிருகத்தாலை தானை எங்கடை சனங்களை வகை தொகையில் காமல் அழித்து, வீடுகளையும், கட்டிடங்களையும் உடைத்து, எங்கள் எல்லாரையும், ஊரை விடடே தூரத்தி அடித்தவங்கள்...”

அங்கே நின்ற ஒரு வயோதிபப் பெண், கத்திக் குரல் வைத்து ஆனந்தக் கூத்தாழிக் கொண்டிருந்தாள்... அந்தப் பெண் எதற்காக இப்படிச் சந்தோசமாக இருக்கின்றா, என்று தெரியாத நிலையில் சுற்றி நின்ற சனக்கூட்டத்தை மொதுவாக விலக்கியபடி முன்னோக்கிச் சென்றோம்.

அங்கே சென்று பார்த்ததும் எங்களுடைய உடலெல்லாம் ஒரு கணம் புல்லரித்தது... வீதியின் ஓரமாக அந்தக் காலத்தில் பிரித்தானியர் லீஸ்கையில் பாவித்ததைப் போன்ற வழவுத்தில், ஆனால் அவற்றை விட மிகப் பிரமாண்டமான அளவில், பீரங்கி வண்டிபோல் ஒன்று நிறுத்தப்பட்டிருந்தது... அதனைப் போன்ற ஒரு பாரிய ஆயுதத்தை எங்கள் வாழ்நாளிலேயே கண்டதில்லை...!

அதனைச் சுற்றித்தான் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் நின்று வேடிக்கை பார்த்ததுக் கொண்டிருந்தார்கள்...!

“தம்பி...! இது என்ன சாமான்..! என்றை வாழ்க்கையிலை ஒரு நாளும் இதைக் காணேன்றை.” வியப்புத் தாங்கமுடியாத நிலையில், அருகில் நின்ற ஒரு கிளைஞனிடம், சென்று கேட்டேன்.

“இதுதான் ஜயா... செல் அடிக்கிற ஆட்டிலறி மெசின்... இதாலை தான், இவ்வாவு காலமும் எங்கடை சனத்தை அழிச்கக் கொண்டிருந்தவங்கள்... இண்டைக்கு விழியப்புறம் தான் மூல்வைத்தீவு, ஆமி காம்பிலை இருந்து இதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வந்தனாங்கள்...”

அந்த கிளைப் போராளியின் உடலில், ஒரு கணைப்புத் தெரிந்தாலும், அந்த நேரத்திலும் கூட அவன் மிகவும் சந்தோசமாக இருந்ததை அவனுடைய பூரிப்பான முகம் காட்டிக் கொண்டிருந்தது.



மூல்வைத்தீவு முக்கூட்டு முகாயில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஏரிக்கைஞச் செலுத்தி, போராளிகளால் வெளியே எடுத்து வரப்படுகின்றது.

ஆம்...! ஒரு சாதாரண பிஸ்ரல் ஆயுதத்திற்காகவே, தங்களுடைய இன்னுயிர்களை அர்ப்பணித்து, இந்த மண்ணுக்கே உரமாகிப்போன எத்தனையோ, போராளிகளை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.... ஆட்டிலறி ஏறிக்கணைச் செலுத்தி ஓன்றைக் கைப்பற்றுவதற்காக எத்தனை உயிர்கள் பலியாகினா....?

ஆவல் மிகுதியில், அந்தப் பிரமாண்டமான ஆட்டிலறி ஏறிக்கணைச் செலுத்தியை ஒரு தடவை சூற்றிப் பார்த்துத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்ட எனக்கு தலைகால் புரியாத மகிழ்ச்சி....!

“ஐயா...! இன்னும் கொஞ்சத் தூரம் போங்கோ... இன்னுமொரு ஆட்டிலறி நிற்குது....” அங்கே நின்ற ஒருவர், ஆவல் தாங்காத நிலையில் கூறியதும், எங்களுக்கு மேலும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. ஒரு ஆட்டிலறி செலுத்தியை முகாயில் இருந்து வெளியே கொண்டு வருவது என்பதே பெரிய பாடாக இருந்திருக்கும். அதற்கிடையில் இன்னுமொரு ஆட்டிலறியா...?

மீண்டும், நாங்கள் சென்று பேருந்து வண்டியில் ஏறி அமர்ந்ததும், சாரதி, மெதுவாக எங்களுடைய வண்டியைச் செலுத்தத் தொடங்கினார். அந்த வண்டியில் என்னுடன் சேர்த்து ஆறுபேர் மட்டுமே யணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அந்த இடத்தில் இருந்து புதுக்குடியிருப்பு நோக்கிச் செல்லும் பாதையில், சுமார் 100 மீற்றர் தூரம் சென்றிருப்போம். அங்கும் வீதி ஓரமாக, அதனைவிடப் பெரியதொரு ஆட்டிலறிச் செலுத்தி இயந்திரம் ஒரு பாரிய புல்டோசருடன் கட்டி வைத்தபடி நிறுத்தப் பட்டிருந்தது.... அதனைச் சுற்றியும் நூற்றுக்கணக்கான பொது மக்கள் புடைக்கமு, சில போராளிகளும் நின்றிருந்தனர். நல்லூர்த் திருவிழாக் காலங்களில் கடைத் தெருவைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காகத் திரண்ட மக்கள் மாதிரி, எல்லோருடைய முகங்களிலும் ஒரே குதாகலம் கிடையோடிக் கொண்டிருந்தது....

“மூல்லைத்தீவு முகாம் சுரியாம்...!” ஆயிரம் ஆயிக்காரங்கள் வரை, முடிஞ்சு போட்டினமாம்... நூற்றுக் கணக்கான ஆமியைப் பொழுதங்கள் பிழிச்சுக் கொண்டு வந்திட்டினமாம்..”

“ஆயிரக்கணக்கான ரவுண்சுகள், ஏகே-47, கிறனைற்றுக் குண்டுகள், மோட்டார் குண்டுகள் என்று பெழுயங்கள், நிறைய அள்ளிக் கொண்டு வந்து விட்டாங்களாம்..”

அந்த பாரிய ஏறிக்கணைச் செலுத்தியைச் சுற்றிவர நின்று புதினாம் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற, ஒவ்வொருவரும், தமது மனதில் பட்டதையெல்லாம் கூறிக் கோண்டேயிருந்தனர்.

தனக்குச் சாதகமாக தான் நினைத்தபடியெல்லாம் நடக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அந்த நினைவிலேயே சுகத்தைக் காண்பவர்கள் தானே மனிதர்கள்... இதுவும் சாதாரண மனிதனின் இயல்பான ஒரு சபாவும் தானோ...!

பரம்பரையாக வாழ்ந்து, அங்கேயே தொழில் செய்து நிம்மதியாக வாழ்ந்து வந்த மக்களின் குடியிருப்புக்கள் மீது, தொடர்ச்சியாக ஏறிகண்ணக்களையும், கடவில் இருந்து பீரங்கித் தாக்குதல்களையும் கொண்டு தாக்கி அந்த மக்களை விரட்டி அடித்துவிட்டு, இராணுவத்தினரால், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அந்தப் பரந்த நிலப்பரப்புத் தான், இன்று முல்லைத்தீவு இராணுவமுகாமாகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது.

இந்தப் பாரிய முக்கூட்டு முகாமின், வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகள் ஆழக்கடலாலும், தெற்கே, பரந்த நிலப்பரப்பினாலும் கூழப்பட்ட சுமார் ஐந்து மைல் நீள் அகலமுள்ள பரப்பளவைக் கொண்டதாக இந்த இராணுவ முகாமை அமைத்து, வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பையே ஆக்கிரமித்திருந்தனர். 1990 ஆம் ஆண்டுஅந்தப் பிரதேசத்தில் காலம் காலமாத் தொழில் செய்து வந்தவர்களையும், பாரம்பரியமாகக் குடியிருந்தவர்களையும், இராணுவ ஆயுத பலத்தினால் தூரத்தி அடித்துவிட்டு இந்தப் பாரிய இராணுவ முகாமை அமைத்திருந்தனர். மூல்லைத்தீவில் இந்த இராணுவ முகாம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர், மூல்லைத்தீவு நகரத்தில் மற்றும் கடற்கரையோரத்தில் வாழ்ந்த சுமார் 5000 பேர் வரை தமது வீடு வாசக்களை இழுந்து தூரத்தியாடிக்கப்பட்டது மட்டுமல்லது, அதனை அடுத்துள்ள கிராமங்களான செம்மலை, அலம்பில், தண்ணீர்க்குறி, முள்ளையவை, முள்ளி வாய்க்கால் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களும் தினமும், சொல்லாணாத் துயரங்களுக்கும் ஏறிகண்ண வீசுக்களுக்கும் ஆளாகி வந்ததால், தமது குடியிருப்புக்களை விட்டு ஓடிப் போவதும், வருவதுமாகவே இருந்தனர்.

இது சர்வதேசத்தின் கண்களுக்குப் புலப்படாத, தமிழர்களின் நிதித்திய அவைமாகவே இருந்தது...! கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னரும் கூட, வற்றாப்பளை கண்ணாக அம்மன் கோயிலுக்கு அருகாமையில் உள்ள பசுமாட்டுப் பட்டியில், அடுத்தடுத்து விழுந்த ஆட்டிலரி ஏறிகண்ண வீசுக்களினால், பட்டியில் இருந்த 45 பசுமாடுகள் உடல் சிதறிக் கொல்லப்பட்ட அந்தக் கோரமான சம்பவங்களைப் பற்றி அந்த அயலில் உள்ளவர்கள்,

“அந்த நடுச் சாமத்தில், அடுத்தடுத்து விழுந்து வெழித்த செல் தாக்குதல்களினால், எங்களுடைய வீடுகளே அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது.... அதனைத் தொடர்ந்து அங்கே இருந்த மாடுகளின் அம்மா என்ற அறைல், எங்களுடைய தியத்தைய ஒரு தடவை உலூப்பி எடுத்து விட்டது..... கடவுளே!.... பசுக்களைக் கொன்ற பாவும் இவங்களைச் சும்மா

விடாது...பாருங்கோ...."

என்று, தங்களுடைய மன உழைச்சலைத் தெரிவித்து ஒப்பாரி வைத்து துடித்தை எப்படித்தான், மறக்க முடியும்...?

அந்தப் பரிதாபகரமான சம்பவம் நடந்த முடிந்த சில நாட்களில், அதே ஏறிகளைச் செலுத்திகள், இன்று எமது மக்களின் பார்வைக்காக, எமது மக்களின் குழியிருப்புக்களினுடாக வீதி உலா வருகின்றன...!

" சே...! எங்கடை பெழியங்கள் கெட்டிக்காரங்கள் தான், இந்தப் பெரிய சாமானைக் கொண்டு வந்து எப்படியோ சேர்த்துப் போட்டாங்கள்.... பிறகென்ன எங்களுக்கு இனி நிம்மதியான வாழ்வுதான்.... இனி இந்த செல்லடிக்கெல்லாம் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை...."

அந்தக் கூட்டத்தோடு ஒருவராக நின்று உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கூறிக் கொண்டிருந்த ஒரு வயோதிபரின் முகத்திலும் குதாகலம்...!, அவரது அந்த வார்த்தைகள் எனக்குச் சிரிப்பைத் தான் தந்தது. சில மாதங்களுக்கு முன்னர் வலிகாமத்தில் இருந்தும், சூரியக்கதிர் - இரண்டு இராணுவ நடவடிக்கையின் பொழுது இடம் பெயர்ந்து, வந்து சேர்ந்த அலைச்சலும், மன உழுசைச்சலும், சோர்வும் இப்போது எங்கேதான் போய்விட்டது....?

தமது சொந்த மன்னிலேயே நிம்மதியாகவும், தனது குடும்பத்தினருடன் சந்தோசமாகவும் வாழ முடியாதபடி, தொடர்ந்தும், ஆயுதங்களினால், அச்சறுத்திக் கொண்டிருந்தால், ஒரு நிலையில் அந்த அச்சறுத்தலை எதிர்கொள்ளக் கூடிய ஒரு மனோதிடம் இயல்பாகவே வந்துவிடும் என்பதை அந்த முதியவரின் எதிர்பார்க்கைகள் அமைந்திருந்தன....!

அந்தப் பிரமாண்டமான ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகளை இவ்வளவு தூரத்திற்கு இழுத்து வந்த புல்டோசரின் முன்னால், நான்கு போராளிகள் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.... ஆம்...! யுத்த களத்தில், பல இரவுகள் தூக்கமின்றி, தன் ணீர், உணவு கூட அருந்த முடியாத நிலையில் போராடிக் களைத்துப்போன அந்தப் போராளிகளே இந்த இரண்டு ஆட்டிலறிகளையும் இழுத்துக் கொண்டு வந்ததைப் பார்த்தபொழுது, உடல் சிலிர்த்தது...!

யுத்தம் ஒன்றுக்கான வியூகத்தை அமைக்கும் பொழுது, அங்கே போரில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்காகப், பல கடமைகளும் பொறுப்புக்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்.... "ரெக்கி" எடுப்பது என்ற உளவு பார்க்கும் வேலைகளினுடாக, எதிரிகளின் நடமாட்டத்தைக் கண்காணித்தல், அவர்களது ஆயுதக் களஞ்சியத்தின் இருப்பிடங்களை அவதானித்தல், தங்குமிடங்கள், அங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள மூள்வேலிகள், மின்சார வேலிகள்

போன்ற பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் சரியாகக் கணக்கெடுத்தல், தொலைத்தொடர்பு ஏற்பாடுகள் என்பவற்றையெல்லாம் சரியாகவும் தூலியமாகவும் அவதானித்து, தமது கட்டளைத் தளபதிகளுக்கு உடனுக்குடன் அனுப்பி வைப்பது என்பது சாதாரண விடயமில்லை... இது போரில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்துக் தரப்பினருக்கும், முன்னால் உள்ள சவாலாகவே இருப்பதால், அதனை எதிர்கொள்வதற்கான பயிற்சிகள் நீண்ட நாட்களாகவே இடம் பெறுவதால், அவர்களது சாதாரண வாழ்க்கை முறைகளும் கூடப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்.

முல்லைத்தீவு இராணுவ தளத்தில் இருந்து தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிப் போராளிகளால், கைப்பற்றப்பட்ட அந்த 122 எம்.எம். நடுத்தர வீச்சு எறிகணைச் செலுத்திகளை இழுத்துக் கொண்டு வந்த புல்டோசரின் முன் தளத்தில், இருந்த அந்தப் போராளிகளைப் பரிவோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்கள், அவர்களின் களைத்துப் போன முகங்களைத் தடவிக் கொடுத்த காட்சி, அப்படியே நெஞ்சைத் தொட்டது....!

எங்களுடன் பணிநிதித்தம் காரணமாக பேருந்து வண்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த, மல்லாவி மத்திய கல்லூரியின் அதிபராக் இருக்கும் கலாதரன் மாஸ்ரர் எப்பாமுதுமே வேஷ்க்கையாக உரையாடும் சபாவத்தைக் கொண்டிருப்பவர்... அவர், அந்த ஆட்டிலறி செலத்தியைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்தபடி, தனது கண்களை அகலத் திறந்தபடி வியப்பு மாறாத நிலையில் அதனையே மேலும் கீழ்மாகப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்...!

“சே....! இந்த ஆட்டிலறியாலை எங்கடை எத்தனை ஆயிரம் மக்களைப் பலியெடுத்திருக்கிறாச்கள்... எத்தனை கோடிக் கணக்கான சொத்துக்களை எல்லாம் அழித்து நிர்முலமாக்கியிருக்கின்றார்கள்....” உணர்ச்சி ததும்பக் கூறிக் கொண்டிருந்த கலாதரன் மாஸ்ரரின் கண்களில் இருந்தும் நீர்த் துளிகள் பனித்தன... கடும் பச்சை நிறத்தினாலான அந்தப் பிரமாண்டமான எறிகணைச் செலுத்தியை, அவரும் அன்று தான் முதன்முதலாகப் பார்த்திருந்ததால், அவருடைய வியப்பு மேலும் அதிகரித்தது... ஆனந்த மிகுதியால், அந்த ஆட்டிலறி செலுத்தியைத் தொட்டுத் தனது, கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார்.

“இனி எங்கடை சனத்தின்றை உயிரையும், சொத்துக்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு நீ பயன்படு... இப்படியொரு ஆயுதத்தை என்றை வாழ்நாளிலேயே காணவில்லை....”

அவர் பகிழியாகச் சொல்லிக் கொண்டே, திரும்பி பேருந்து வண்டியில் போய் ஏறி அமர்ந்து கொண்டார்... அவருடைய அந்த வேஷ்க்கையான உரையாடல்களை இரசித்தபடி, நானும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்று

பேருந்து வண்டியில் ஏறி அமர்ந்ததும், அந்த கிடத்தை விட்டு எங்களுடைய பேருந்து வண்டி மொதுவாக நகரத் தொடங்கி மீண்டும் புதுக்குழியிருப்பை நோக்கிப் பயணம் செய்தது....!

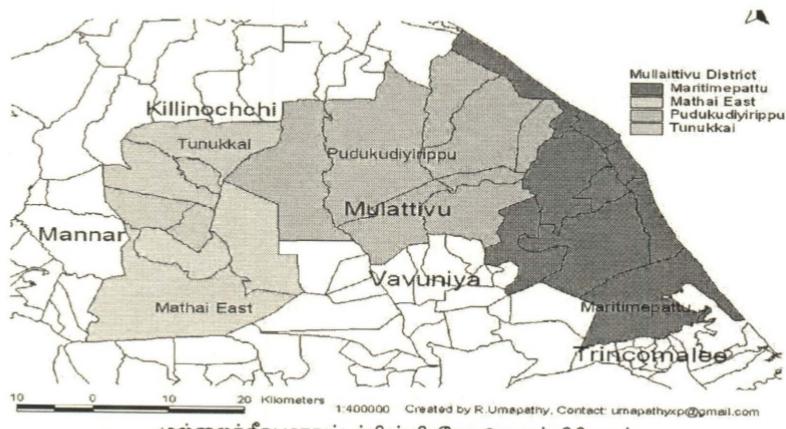
அந்த அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியினுடாகச் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுதே, வழியில் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்திற்கு விடை காண முடியாத நிலையில், எங்களுடைய மனங்களும் பல்வேறு கற்பணனகளில் மிதந்து கொண்டிருந்தது...

ஆம்! வன்முறைகள் மற்றும், பலாத்காரங்கள் அற்ற ஒரு நிம்மதியான ஒரு வாழ்க்கையை வாழுவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற ஒவ்வொரு மனிதர்களினதும் அபிளாசைகள் இனிமேலாவாது நிறைவேறுமா....?

2. பண்டாரவன்னியனின் வீரம் செறிந்த மண்

வன்னியும், வன்னியரும்...! எங்கள் இதயங்களில் இருந்து அழிக்கமுடியாத பதங்கள்... ஆம்...! வன்னியர் என்றால் வலிமை மிக்கவர்கள் என்ற பொருள் தமிழில் உண்டு..... அந்த வன்னி மண்ணுக்கே பெருமை சேர்க்கும் மாவட்டமாகவே மூல்லைத் தீவு மாவட்டம் விளங்குகின்றது. மூல்லைத் தீவு மாவட்டத்தையும், அங்கு வீரமுடன் போராடிய வன்னிமைகளையும் விளங்கிக் கொள்ளாது, வன்னியின் வீரமிக்க வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளமுடியாது.....!

இலங்கையின் வட முறையில் அமைந்துள்ள நகரம் தான் மூல்லைத் தீவு... பிரித்தானியருக்கு எதிரான யுத்தத்தில் இறுதி வரை போராடிய பல வன்னிமைகளையும், வீரர்களையும் கொண்ட பெருமைக் குரிய மாவட்டமாக விளங்கும் மூல்லைத் தீவு மாவட்டமானது, அடர்ந்த காட்டு வளர்களைக் கொண்ட வவனியா, மூல்லைத் தீவு, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களை கிணைத்துள்ள பரந்த நிலப்பகுதியைக் கொண்டது. வன்னிப் பெருநிலம் என்று அழைக்கப்படும். மூல்லைத் தீவு மாவட்டத்திற்கு வடக்கே கிளிநோச்சி, தெற்கே மதவாச்சி, கிழக்கு மேற்காக ஆழக்கடல் பிரதேசம் ஆகியவையே இதன் எல்லைகளாக உள்ளன. இம்மாவட்டமானது புதுக்குடியிருப்பு, மூல்லைத் தீவு, கரைதுறைப்பற்று, மணலாறு, ஓட்டுச்சுட்டான், துணுக்காய், மாந்தை கிழக்கு ஆகிய பிரதேச செயலர் பிரிவுகளையும், அவற்றின கீழ் 136 கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கிய 2617 சதுர கிலோ மீற்றர் (1010 சதுர மைல்) பரப்பளவைக் கொண்ட மிகப் பெரிய மாவட்டமாகவும் விளங்குகின்றது.



முல்லைத்தீவின் தறரத்தோற்றமானது சங்க கால நிலப்பிரிப்பை ஒத்த பள்ளுகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படுவதால், ஏனைய மாவட்டங்களுக்கு இல்லாத சிறப்பு இந்த மாவட்டத்திற்கு உள்ளது. உதாரணமாக சங்க காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட நால் வகை நிலங்களுக்குரிய பிரிப்பையும் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டலாம்:

குறிஞ்சி – குருந்தூர் மலை, வாவட்டி மலை, தென்னாங் கல்லுமலை, வெள்ளை மலை ஆகிய மலையும் மலைசார்ந்த இடமும் காணப்படுதல்.

முல்லை – காடும் காடு சார்ந்த இடமுமாக, முல்லைத்தீவின் பெரும்பகுதி அடர்த்தியான காடுகளால் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. இங்குள்ள அடர்ந்த காடுகளில், முதிலை, பாலை, வீரை, காட்டாமணக்கு, ஒத்து முதலிய வைவரமான மரங்களும், மற்றும் பனை, தென்னை ஆகியவையும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. மேலும் செயற்கையாக நாட்டப்பட்ட தேக்கு மரங்களும் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன.

மருதம்: - பெரும்பாலான நிலங்கள் வயல்களும், குளங்களுமாகக் காணப்படுவதால், சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று, வயலும், வயல் சார்ந்த இடமுமாகக் காணப்படுகின்றது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 4 பிரதான குளங்களும், 15 நடுத்தர குளங்களும், 192 சிறிய குளங்களுமாக 211 குளங்கள் காணப்படுவதால், இங்கு விவசாயத் தொழில் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

நெய்தல் :- பிரிதல் உணர்வை எடுத்துக் காட்டும் வகையில், கடலும், கடல் சார்ந்த இடமும் என்ற நாள்காவது நிலத்திற்குரிய பண்பாக முல்லைத்தீவின் கிழக்குப் பிரதேசம் 70 கி.மீ. வரை நீளமான வங்கக் கடலால் கூழப்பட்டுள்ளது. இதில் குறிப்பாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின், வங்கக் கடல் தவிர்ந்த, முல்லைத்தீவுநகரம், கொக்கிளாய், நாயாறு, நந்திக்கடல், மாத்தளன் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்ற கடல் நீரேரிகளிலும் வழுமையாகப் பிழிக்கப் படுகின்ற மீன்களுக்கு மேலதிகமாக, இறால், நண்டு ஆகிய ஏற்றுமதி வருமானத்தைத் தரக்கூடிய கடற்றொழிலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

பாலை:- குறிஞ்சியின் இயல்பும், முல்லையின் இயல்பும் ஒருங்கே காணப்படும் நிலங்களை பாலை என்றும் அழைக்கும் மரபு தமிழ் இலக்கியத்தில் பிற்காலத்தில் வழக்கில் இருந்தது. இங்கு தலைவன் பொருள்ட் சென்றின் அவனுடைய வரவுக்காகக் காத்திருக்கும் நிலைப்பற்றி பாலையில் கூறப்படுகின்றது. இந்த இயல்புகளை ஓரளவு கொண்டிருப்பது, முல்லைத்தீவின் முள்ளிவாய்க்கால் பிரதேசமாகும்.

இம்மாவட்டத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற நந்திக்கடலும், வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயமும், இந்த மாவட்டத்திற்குப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பொழுது, கண்டு பிழக்கப்பட்ட சுடுமண் கிணறுகள், வன்னிப் பெருநிலைப் பரப்பின் தொன்மையை நிலை நிறுத்துகின்றன.

வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் முல்லைத்தீவில் உள்ள மூளீயவளை, தண்ணீருற்று ஆகிய கிராமங்களை எல்லைகளாகக் கொண்டதுடன், தெற்கே, நந்திக்கடலும், வயல் வெளிகளும், பாலை மரக் காடுகளையும் கொண்ட ஒரு இயற்கை நிறைந்த சூழலில் காணப்படுவதும் இதன் சிறப்பாகும்.

அடங்காப்பற்று என அழைக்கப்படும், வன்னிப் பிரதேசத்தை வன்னியர்கள் ஆட்சி செய்தபோது, யாழ்ப்பாண அரசர்கள் மற்றும் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் போன்ற அன்னிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கெல்லாம், கப்பம் செலுத்தினார்.....! ஆனால், இவர்களுக்குப் பின்னர் நாட்டை ஆட்சி செய்த பிரத்தானியர்களுக்கு, கப்பம் செலுத்த மறுத்துடன் அவர்களை எதிர்க்கும் அளவுக்குப் பலம் பொருந்திய அரசாக வன்னி மண் விளங்கியது..... இத்தகைய வீரம் செறிந்த வன்னி மன்னர்களால், பரிபாலிக்கப்பட்ட விவாலயத்தை, போர்த்துக்கேயெத் தளபதியான, நெவில் என்பவன் இடுத்துத் தரரமட்டமாக்கும் நோக்கத்துடன், தாக்குதலை மேற்கொண்ட போது, ஆலயத்தில் வளர்ந்திருந்த “பன்னிச்சை மரம்” சிலிர்த்து எழுந்தது போல், அவர்களை நோக்கித் தனது காய்களைப் பலமாக வீசி தாக்குதலை மேற்கொண்ட போது, போர்த்துக்கேயர் அந்த இடத்தை விட்டுப் பின்வாங்கியதுடன், ஆலயத்தை அழிக்க எடுத்த முயற்சியும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது...! இவ்வற்புமான வரலாற்றை இன்றும் வற்றாப்பளை அம்மன் ஆலயத்தில் படிக்கப்படும், “பன்னிச்சை ஆழிய பாடல் சிந்து” மூலம் அறிய முடிகின்றது.

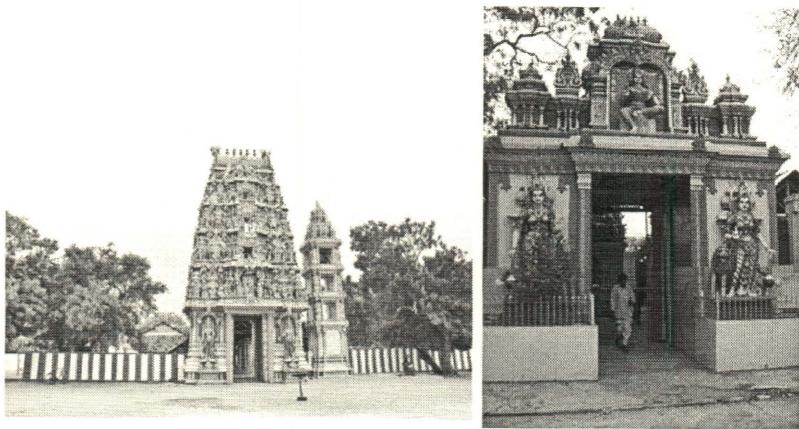
இவ்வாலயத்தின் மகிழை, மற்றும் அற்புதங்கள், பூசை முறைகள் காரணமாக, முல்லைத்தீவு மாவட்ட மக்கள் மட்டுமல்லாது, இலங்கையில் வாழ்ந்து வருகின்ற மக்கள் அனைவருமே போற்றி வழிபட்டு வருவதை அங்கு நடைபெறும் பொங்கல் வழிபாட்டின் பொழுது, அலை அலையாகத் திரண்டு வருகின்ற மக்களின் தொகையைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளாம்... இங்கு தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது, சிங்கள மக்களும் சென்று வழிபட்டு வந்தனர். இங்கு ஆரம்பத்தில் விவசாயிகளால், ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொங்கல் வழிபாட்டினுடோக ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு முறையாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர், 1958 ஆம் ஆண்டு, தொடக்கம் வாரம் ஒரு நாள் என்று வழிபட்டுப் பின்னர், ஆகமம் சார்ந்ததாக பிராமணர்களைக் கொண்டு பூசை வழிபாடுகளுடன் ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் மாற்றமடைந்தன. அதன்பின்னர், ஆலய பரிபாலன சபையின் கீழ், வற்றாப்பளை கண்ணகை

அம்மன் ஆலயம், கொண்டு வரப்பட்டு, ஒவ்வொரு திங்கள் கிழமைகளிலும், வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் விசேட அபிசேகங்களுடன் முறைப்படியான புசை வழிபாடுகள் நடைபெற்ற தொடர்களை.

வன்னி மண்ணின் காவல் தெய்வமாக இந்த அம்மனே வழிபடப்படுகின்றார். வைகாசி மாதத்தில், பூரணை நாளை அடுத்து வரும் திங்கட்கிழமையன்று நடைபெறும் பொங்கல் விழாவுக்கு இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் வந்து வழிபட்டுச் செல்வார்கள். இத்தலத்தின் வரலாற்றின்படி, கண்ணகி என்ற பத்தினித் தெய்வமே “கண்ணகை அம்மன்” ஆக வழிபடப்படுகின்றார். சிலப்பதிகார இலக்கியத்தில் கூறப்பட்ட, நீதி தவறிய மன்னனுக்கு எதிராகப் போர்க் கரல் எழுப்பி அவனது தலைநகரமான மதுரையையே ஏரித்த கண்ணகையைத் தெய்வமாக வழிபடும் மரபு ஈழத்தில் மூல்லைத்தீவில் மட்டுமல்லாது, மட்டக்களப்பு யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களிலும் இருந்து வருகின்றது. இத் தெய்வத்தின் வரலாற்றைக் கூறுகின்ற, “சிலம்பு கூறல்” என்ற ஏட்டு இலக்கியத்தில் உள்ள பாடல்கள், வருடாந்த பொங்கல் நாளில், இந்த ஆலயத்தில் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் “கண்ணகை அம்மன் பொங்கல்” உற்சவமானது, வற்றாப்பளைக்கு அருகில் உள்ள கிராமமான, “முள்ளியவளை காட்டா விநாயகர்” என்ற ஆலயத்துடன் தொடர்பு பட்ட ஒரு சடாங்காக்க கைக் கொள்ளப்படுகின்றது. வற்றாப்பளை அம்மன் பொங்கல் உற்சவம், ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர், உள்ள ஏழ நாட்களும் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்தில், இந்தக் கண்ணகை அம்மனைத் தாபித்து. அவருக்கு மடை மற்றும் பொங்கல் படைக்கும் சடாங்குகள் மேற்கொள்ளப்படும். இப்பொங்கல் விழா நடைபெறும் நாட்களில், கடல் நீரில் இருந்து எடுத்து வந்த உப்பு நீரில் விளக்கெரித்தல் என்ற அற்புதம் நிகழ்த்தப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது!

சிங்கள மக்களிடையே கண்ணகி வழிபாட்டை அறிமுகம் செய்து வைத்தவன், 2 ஆம் நூற்றாண்டில், அநூராதபுரத்தை ஆண்டு வந்த கஜபாகு என்னும் மன்னன் என்பதை சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் ஒன்றான, “இராஜாவளி” என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கஜபாகு வேந்தனை, சிலப்பதிகாரம் நூல், கடல்கூழ் இலங்கைக் கஜபாகு வேந்தன்” எனக் குறிப்பிடுகின்றது. கஜபாகு மன்னன் இலங்கையில் வருடந்தோறும், ஆடி மாதத்தில், பத்தினி தெய்வத்திற்கு விழா எடுப்பித்ததன் மூலம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தான். மிகவும் பக்தி பூர்வமாக, இந்த விழா சுமார் 1800 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகின்றது. சிங்கள மன்னர்கள் காலத்திற்குக் காலம், தமது தலைநகரங்களை மாற்றியபோதெல்லாம், பத்தினித் தெய்வ விழாவும், அந்ததந்தத் தலைநகரங்களிலேயே கொண்டாடப்பட்டது. சிங்கள மக்களிடையே, கண்ணகி தெய்வத்தைப் “பத்தினித் தெய்யோ” என்று அழைத்து வழிபடும் மரபு இன்றும் இருந்து வருகின்றது.



வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற வற்றாப்பளை கண்ணாக அம்மன் ஆலயத்தின் புனரமைக்கப்பட்ட இராஜகோபுரமும், நுழைவாயிம்

அதேபோன்று மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இன்னுமொரு முக்கியமான ஆலயமாக விளங்கும் கள்ளப்பாடு விநாயகர் ஆலயமும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஆலயமாகும். மூல்லைத் தீவு நகரம் இராணுவ முற்றுகைக்குள் இருந்தபோது, கடற்கரையோரமாக இருந்த கள்ளப்பாடு விநாயகர் ஆலயத்தின் பிரதேசமும் கண் ணி வெடிகளினால் விதைக்கப்பட்டிருந்ததால், அதற்கு முன்பாக நாங்கள் சென்றபோதும், அங்கே நின்ற போராளிகள் எவரையும் அண்மையில் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. அது புதர்கள் மண்டிச் சேதமடைந்து காணப்பட்டதுடன் அதிகளவிலான நிலக் கண்ணி வெடிகளும் அங்கே புதைக்கப்பட்டிருந்தன. வற்றாப் பளை அம்மன் ஆலயத்துடன், இந்த ஆலயமும் வழிபாட்டு ரீதியாக நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்திருக்கின்றது. அதேவேளை கள்ளப்பாடு விநாயகர் ஆலயத்திற்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வரலாறு உள்ளதால், அந்த ஆலயத்தின் தோற்றும் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாவிட்டால், அது முழுமையடைய முடியாது. இன்று அந்த ஆலயம் பொது மக்களால் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு அழகாகக் காணப்படுகின்றது.

1856இும் ஆண்டு ஆங்கிலேயருக்கு சொந்தமான 'king of atlantic' என்ற கப்பல் சண்னாம்பு மூடைகளை ஏற்றிக் கொண்டு வரும் பொழுது, திருகோணமலைக்கு வடக்காக மூல்லைத்தீவுக்கு கிழக்கே வங்கக்கடலில் மூழ்கிவிட்டது. ஆங்கிலேயரின் கட்டிடநிர்மாணப் பணிகளுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சுண்ணாம்பு மூடைகளுடனேயே அக்கப்பல் மூழ்கியிருந்ததால் பாரம் தாங்காது சிறிது சிறிதாக அது அமிழ்ந்து

கொண்டிருந்தது. பலநாட்களாக அதனை மீட்க முயற்சிசெய்த கப்பலின் உரிமையாளரான ஆங்கிலேயர்கள் செய்வதறியாது. அதனை மூழ்கிய நிலையிலேயே விற்றுவிட முடிவு செய்தனர். ஆங்கிலேய நாட்டிலிருந்து இலங்கை வரை பயணம் செய்த இரட்டைப்பாய் மரக்கப்பலான அத்திலாந்திக் கப் பலை மூழ் கிய நிலையிலேயே விலைக்கு கு வாங் கிய வெங்கடாசலம்பிள்ளை எல்லோரும் ஆச்சரியப்படும் பழையக அதனை நீரிலே மிதக்கவிட்டார். கப்பற்சாத்திரம் என்னும் மாலுமி சாஸ்திரத்திலும் வானசாஸ்திரத்திலும் பூரண அறிவு கொண்ட இவர் இதற்காக பல நாட்கள் மூல்லைத்தீவில் கள்ளப்பாடு என்னும் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் தங்கியிருந்து மேற்படி மூழ்கிய கப்பலை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆரம்பத்தில் தன்னிடம் இருந்த சமூயோதகள் மூலமாக கப்பலில் இருந்த பொருட்களை சிறிதுசிறிதாக வெளியே எடுத்தார். கப்பலில் ஏற்றப்பட்டிருந்த சுண்ணாம்பு மூடைகளை கடலில் இட்டு கப்பலின் பாரததைக் குறைத்தார். பின்னர் மூழ்கிய கப்பலுடன் நேராகப் பிணைக்கப்பட்டு மிதந்து கொண்டிருக்கும் பாரிய மரக்குற்றிகளை பக்கவாட்டாக நகர்த்துவதன் மூலம் மூழ்கிய கப்பலை நீர் மட்டத்திற்கு கொண்டு வந்து ஆங்கிலேயரும் வியந்து பாராட்டும் வகையில் தமிழரின் பொரிமுறை அறிவினைப் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டார். “அத்திலாந்திக் கிங்” என்னும் அக்கப்பல் மூழ்கியதும் அதிலிருந்த சுண்ணாம்பு மூடைகளை வெளியே கொண்டு வரமுடியாமல் அச் சுண்ணாம்புகள் அவ்விடத்திலேயே கடலில் இடப்பட்டன. மூல்லைத்தீவிற்கு அண்மையில் வங்காள விரிகுடாக் கடலில் அந்தக் கப்பல் கரை தட்டி நின்றதால், இன்றும் கூட “கப்பல்தட்டு” என அவ்விடம் அழைக்கப்படுகின்றது.

இக்காலத்தில் கள்ளப்பாடில் பிள்ளையார் கோயிலொன்றையும் இவர் அமைத்திருந்தார் பாய்க்கப்பல் மூலமாகவும் நடந்தும் வற்றாப்பளைக்கும் கதிர்காமத் திற்கும் செல்லும் யாத்திரிகள் ஓய்வெடுப்பதற்காக கள்ளப்பாடு கடற் கரையில் கோவிலுக்கு அண்மையில் ஒருமடத் தினையும் அமைத்திருந்தார். அக்காலத்தில் கள்ளப்பாடு கடற்கரையில் வேறு கல்லிலான கட்டுடங்கள் ஏதுமற்ற நிலையில் இவரால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட ஒரே காணியில் இவை இரண்டும் அமைந்திருந்ததனால் அப்பிள்ளையார் கோவில் “மடத்தீடிப்பிள்ளையார்” கோவில் என அழைக்கப்பட்டு வந்தது. காலப்போக்கில் சிறைதவடைந்த அப்பிள்ளையார் கோவில் உள்ளார் மக்களினால் புனரமைக்கப்பட்டதன் பின்பு இன்று “கள்ளப்பாடு பிள்ளையார்” கோவில் என அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு மூழ்கிய கப்பலை மிதக்கவிட்டு அதன்மூலம் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு கள்ளப்பாடு விளாயகர் கோயிலைக் கட்டிய வெங்கடாசலம்பிள்ளை அவர்கள் தான் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்களுடைய கொள்ளுப் பாட்டன் ஆவர்.

இக்காலத்தில் வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் கோவில் அறங்காவலர் சபைத்தலைவராக வியங்கிய இவர் தன்னைப் போன்ற கடல் வணிகளான

“மாநாயக்கன்” என் பவனின் மகளான கண் ணகியின் பெயரில் சிறுகொட்டலாக இருந்த மூல்லைத்தீவு “வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன்” ஆயைத்தை கற்கட்டுமாக புனரமைத்ததுடன் கண்ணகி அம்மனின் திருவிழாவை அக்கோயிலில் ஆரம்பித்து வைத்தார். குறிப்பாக வைகாசிப் பெளர்ணையில் கண்ணகிக்கு பொங்கலிடும் திருவிழாவை தான் மறையும் வரை முன்னின்று இவரே வருடாவருடமாக நடத்தி வந்தார். கோயிலுக்கு அண்மையில் பக்தர்கள் தங்குவதற்காக ஒரு மடத்தையும் தனது பெயரில் இவர் அமைத்திருந்தார். அத்துடன் கள்ளப்பாட்டில் இருந்து வற்றாப்பளை வரை உள்ள வீதியின் இருமருங்கிலும் ஒவ்வாருவருடைய வருணாச்சிரம தர்மங்களிற் கு ஏற்றதான் மடங்களை அமைத்து பக்தர்கள் தங்கிச்செல்வதற்கான வசதிகளையும் ஏற்படுத்தினார். யொழ்பாண வைபவ கொளமுதி சில வருடங்களிற்கு முன்பு வரை வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் கோயில் முன்றவில் இவர் பெயரில் அமைந்திருந்த யாத்திகர்களுக்கான தங்குமடம் அடையாளம் காணக்கூடியவாறு காணப்பட்டமை இங்கே குறிப் பிடத்தக் கது. முறையான வீதிப் போக்குவரத்துகள் அற்ற அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கடற்பயணம் செய்துவரும் பக்தர்கள் வற்றாப்பளை கண்ணகியம்மனை வழிபடும் வசதிகளையும் இவ்வாறு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். திருவிழாக் காலத்தில் வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து பாய்க்கப்பலில் கண்ணகியம்மனின் திருவிழாவிற்கு இவரும் இவர் சார்ந்தவர்களும் சென்று திருவிழாவை சிறப்பாக நடத்தி வந்தனர். நூறாண்டு கடந்தும் நிலைத்திருந்த இப்பழக்கம் யுத்த காலத்தினால் இன்று அருகிலிட்டது. இறுதியாக இவர் வழிவந்த அப்பாசி அம்மான் என்பவர் நிவந்தக்காரராக வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து வற்றாப்பளைக்கு சென்று நடத்தி வந்த இத்திருவிழா 1950களில் அப்பாசி அம்மான் மறைந்த பின் இன்று உள்ளார் மக்களினால் நடத்தப் பெறுகின்றது. வைகாசி பெளர்ணையில் இப்பொங்கல் திருவிழா நடைபெறும் அதேநாளில் வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் கோவிலில் வழுந்திப் பொங்கல் என்ற பெயரில் கண்ணகி அம்மன் கதைக்கூறும் கோவலன் கதை படிப்பும் பொங்கல் திருவிழாவும் இன்றும் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இது இவரது காலத்தில் ஏற்பட்டதாக நம்பப்படுகின்றது.

புதுக்குடியிருப்பு, ஓட்டுசூட்டான், அலம்பில், முள்ளியவளை, முள்ளி வாய்க்கால், மல்லாவி போன்ற முக்கிய நகரங்களை உள்ளடக்கிய பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட, வன்னி மண்ணின் அடங்காப்பற்றின் வீரம், மாவீரன் பண்டார வன்னியனின் வரலாற்றினுடோக வெளிப்படுத்தப் படுவதால், பண்டார வன்னியனின் வரலாற்றினுடோகவே மூல்லைத்தீவின் வீர வரலாற்றினையும் மதிப்பீடு செய்ய முடியும்.



கள்ளப்பாடு விநாயகர் ஆலயத்தின் சிறைதந்த தோற்றம்

இலங்கையின் வடக்குப் பிரதேசத்தில் கி.மு.543 இல், இந்தியாவில் அரசாட்சி செய்து வந்த மகத நாட்டின் மன்னன் ஓருவன், தனது மகன் விஜயனை, அவனுடைய எழுநூறு நண்பர்களுடன் சேர்த்து நாட்டை விட்டுத் துரத்தி அனுப்புகின்றான். அவனது மிருகத்தனமான மூர்க்கக் குணத்தைப் பொறுக்க முடியாத நிலையிலேயே அவனை நாடு கடத்தினான். கடலில் ஏற்றி அனுப்பப்பட்ட விஜயனுக்கு எங்கே செல்வது என்று தெரியாது, தத்தளித்த நிலையிலேயே, இலங்கையில் அன்று தம்பப்பண்ணை என்ற இடத்தில் கரை சேர்ந்ததாக சிங்கள மக்களின் வரலாற்றைக் கூறும் “மகாவம்சம்” குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்தப் பகுதியே தற்பொழுது, புத்தளம் என்று அழைக்கப்படும் பகுதிக்கு அண்மையில் உள்ளது. இந்தப் பகுதியில் ஏதிலியாக வந்திறங்கிய விஜயன், இலங்கையில் அப்போது வாழ்ந்து வந்த தமிழர்களின் மூத்த குடிகள் என வரலாறு கூறும், நாகர் குலத்தைச் சேர்ந்த கிளவரசி, குவேனியிடம் வந்து, பசப்பு வார்த்தைகளினால், அவனை மயக்கி ஏமாற்றி அவனைத் திருமணம் முடித்தான். அவனுடைய திருமணத்தை அடுத்து, இலங்கையின் வடக்கே அமைந்துள்ள மாதோட்டம் என்ற பிரதேசத்தில் தனது ஆட்சியை நடத்தி வந்த குறுநில மன்னனுடன் நட்புக் கொண்டான். அவன் மூலம் பின்னர், தமிழகத்தை ஆண்டு வந்த பாண்டிய மன்னனுடன் நட்பை ஏற்படுத்தி அவனுடைய நம்பிக்கைக்குரியவனாக மாறி, இலங்கையின் மன்னனாக முடிசூட்டிக் கொண்டு முப்பது ஆண்டுகள், ஆட்சி புரிந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. தமிழகத்தில் இருந்து விஜயனும், அவனுடைய தோழர்களும் இலங்கையில் வந்திறங்கிய போது, அப்பொழுது, சிங்கள இனமே வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் இருந்திருக்க வில்லை. ஆனால், அந்தக் காலப்பகுதியில் தமிழினத்தின் மூத்த குடிகளான

இயக்கர், நாகர் என்பவர்களே வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதையே மகாவம்சமும் சட்டிக் காட்டியுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் இலங்கை “சிங்கள துவீபம்” என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்ததற்கான காரணம், சிங்கள, என்றால், தமிழில் கறுவாப்பட்டை என்ற பொருளைத் தருவதால், அந்தக் காலப்பகுதியில், கடல் வாணியைச் செய்பவர்கள், இலங்கைத் தீவுக்கு கறுவாப்பட்டைத் தாவரங்களைத் தேழியே வந்து போய்க் கொண்டிருந்ததால், அப்பொழுது, இலங்கையில் அதிகாளவில் கறுவாப் பட்டைகள் கிடைத்ததால், இந்நிலப்பரப்பு, “சிங்கள துவீபம்” எனகட்டோடுகளால் அழைக்கப்பட்டது.

உலக வரைபடத்தை முதன் முதலில் வரைந்த தாலமி என்ற புவியியல் ஆய்வாளர், தான் வரைந்த இலங்கைப் படத்தில், தமிழர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசத்தை தனியாகக் காட்டி, அந்தப் பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் என்ற ஒரு கிணம் மட்டுமே, வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதானது, இலங்கையின் பூர்வீக குடிகள் தமிழர்களே என்றும் நிறுவியுள்ளார்.

விஜயனுக்குப் பின்னர், பன்னிரண்டாம் அரசனாக, அசேலன் என்பவன் இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலத்தில், கி.மு. 205 இல், தமிழகத்தின் தொண்டை நாட்டில் இருந்து, ஏலேலன் என்ற கிளவரசன், பெரும் படையுன் இலங்கையின் கழக்குப் பகுதியில் இருந்த பூரண வரலாற்று நகரமான, திருக்கோணமலைக்குச் சென்று, அங்கிருந்து அனுராதபுரத்தின் மீது பெரும் தாக்குதலைத் தொடுத்து, ஆட்சியில் இருந்த அசேலனை வெற்றி கொண்டு, முழு இலங்கைக்கும் தானே அரசன் என்று பிரகடனம் செய்தான். அசேலனை வெற்றி கொண்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றியபோதும், நீதி தவறாது ஆட்சி செய்ததால், முழு இலங்கை மக்களினாடும் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தான். இவ்வாறு இலங்கைத் தீவை நல்லாட்சி செய்த ஏலேலனே, “எல்லாள மன்னன்” என அழைக்கப்பட்டான். எல்லாளன் இலங்கை முழுவதையும் ஆட்சி செய்த பேரரசனாக இருந்தபோது, பாரம்பரியமாக தன் முதாதையர்கள் வாழ்ந்த சிறு நிலப்பரப்பில் சுய மரியாதையடனும், அதிகாரத்துடனும் வாழ்ந்த பண்டார வன்னியனின் வீரமோ அளப்பரியது. வீவனது பூர்வீகமானது, தமிழகத்தைத் தாயகமாக கொண்டது என்பதை “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை” என்ற வரலாற்று நூல் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நாலில் குறிப்பிடப்பட்டபடி, சோழப் பேரரசின் காலத்தில், இலங்கையை ஆட்சி புரிய அனுப்பப்பட்ட வன்னியகுல தளபதிகளின் வழிவந்தவன் தான் பண்டாரவன்னியன்.....! பண்டார வன்னியனின் காலத்திற்கு முன்பே, 1621 ஆம் ஆண்டில், போர்த்துக்கேயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றிய போதும் கூட, அங்கிருந்து சில மைல் தூரத்தில் இருந்த வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பை இறுதி வரை, கைப்பற்ற முடியாது போய் விட்டது. அவர்களால் வன்னியைப் பார்க்கக் கூட முடியாத நிலையிலேயே அவர்களது ஆட்சி

அதிகாரம் முடிவுக்கு வந்தது. அந்தளவுக்கு வலிமை பொருந்திய ஒரு வன்னிமையாக வன்னியரின் ஆட்சி அமைந்திருந்தது. ஆனால், 1782 ஆம் ஆண்டில், டச்சுக்காரர்களே முதன் முதலில் வன்னிக்குள் நுழைந்த அன்னியராவர்.

1782 இல் டச்சுக்காரர், வன்னியைக் கைப்பற்றுவதற்காக நடத்திய போர் பற்றி, “ஹாயி” என்ற வரலாற்று ஆசிரியர், தனது குறிப்பில், “டச்சுக்காரர்கள், எத்தனையோ நாடுகளில் போர் புரிந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், கிப்படி வீரத்துடன் போரிட்டவர்களை உலகில் வேறு எங்குமே அவர்கள் காணவில்லை.....” என எழுதியுள்ளமையானது, வன்னி மன்னின் வீரத்தைக் காட்டுகின்றது. அதே வேளை டச்சுக்காரர் களின் நாட்குறிப்பேடுகளிலும் கூட, இலங்கையில் தமிழர் ஆட்சியே நிலவியதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

டச்சுக்காரரை அடுத்து, ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலம் வேறான்றத் தொடக்கியதும், திருக்கோணமலையைக் கைப்பற்றும் நோக்கில், கண்டி அரசின் மீது போர் தொடுத்தனர். பண்டாரவன்னியன் வாழ்ந்த அதே காலப்பகுதியில் தான், கண்டிய மன்னானுக்கும், ஆங்கிலேயருக்கும் இடையில் பெரும் போர் நடைபெற்றது. அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த மிகவும் பிரபல்யமான ஆங்கிலேயத் தளபதியும் வரலாற்று ஆசிரியருமான, ரொபேட் நொக்ஸ் (Robert Knox) என்பவன் கண்டி மன்னானால், முதாரில் வைத்துச் சிறைப்பிழிக்கப்பட்டான். பல வருடங்கள் சிறையில் இருந்த ரொபேட் நொக்ஸ், அங்கிருந்து எப்படியோ தப்பி, அனுராதபுரத்தை நோக்கி ஓடினான். அப்பாமுது, அனுராதபுரத்தை கைலாய வன்னியன் என்ற தமிழ் அரசனே ஆட்சி செய்து வந்தான். ரொபேட் நொக்ஸ் அனுராதபுரத்தை அடைந்தவுடன், அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், அவர்களது பழக்க வழக்கங்களையும், அங்கே ஆட்சி நடைபெற்ற முறைகளையும் பார்த்து வியப்பட்டந்தான்.

ரொபேட் நொக்ஸ், தனது நாட்குறிப்பேட்டில், பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார், “நான் இலங்கையின் வடக்குப் புறமாகத் தப்பிச் சென்றபொழுது, வயல்வளிகள் பல ஏருதுகளால் உழூப்படுவதையும், அங்குள்ள மக்களுக்குச் சிங்கள மொழியே தெரியவில்லை... மாறாக அவர்கள் நாகரிகமிக்கவர்களாவும் இருந்ததையும் அவதானித்தேன்....” மேலும் அவர், தனது நாட்குறிப்பேட்டில், “அங்கு கைலாய வன்னியன் ஆட்சி செய்ததால், அந்தப் பகுதியை கைலாய வன்னியன் நாடு” என்றும் குறிப்பிட்டு, அவனே யாழ்ப்பாணத்தின் தெற்கு மற்றும் வன்னியின் கிழக்குப் பகுதியையும் ஆட்சி செய்து வந்தான் என்றும் ரொபேட் நொக்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

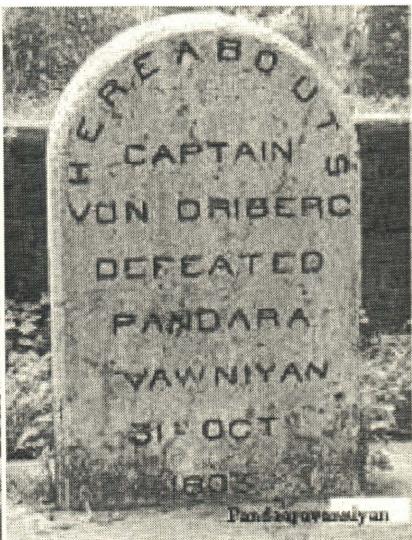
டச்சுக் காரர் களின் ஆட்சிக் காலத்திலும், பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலும் அவர்களை எதிர்த்து மன்னார், திருக்கோணமலை, வவுனியா என வன்னிக் காடுகள் எங்கும் ஊருவி, வன்னி மக்கள் தமது தாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இடைவிடாது போராடி வந்தனர். அந்த வீர மறவர்களின் வழியில் வந்தவனே மாவீரன் பண்டார வன்னியன். ஆங்கிலேயர்கள் மூல்லைத்தீவில் அமைத்திருந்த பாரிய கோட்டையையும், முற்றாகவே நிர்மலமாக்கி அழித்திருந்தான்.

குலசேகரம் வைரமுத்து பண்டார வன்னியன் என்ற முழுப் பெயரைக் கொண்ட, பண்டார வன்னியன், மூல்லைத்தீவில் இருந்து, வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோயில் வரை உள்ள பாரிய நிலப்பரப்பில் தனது சகோதரர்களை முக்கிய புதலிகளில் நியமித்து, ஆட்சி செய்து வந்தான். தனது தம்பியான கைலாய வன்னியனை அமைச்சராகவும், அவனுடைய கடைசி சகோதரனான பெரிய மன்னன் என்ற பெயருடையவனை தளபதியாகவும், நியமித்திருந்தான். அங்குள்ள வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களையும், பல அற்புதக் கதைகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. பண்டார வன்னியனின் குல வெய்வமான கண்ணகை அம்மனுக்கு வருடாந்தம் வைகாசி பொங்கலின் பொழுது, கடலில் இருந்து கொண்டு வந்த உப்பு நீரைக் கொண்டு விளக்கு ஏரிக்கும் நிகழ்வு மிகவும் அற்புதமாக இருக்கும்.

பண்டார வன்னியன் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பை ஆட்சி செய்து வந்த காலப்பகுதியிலேயே, காக்கை வன்னியன் என்ற வேறொரு மன்னன், வன்னியின் இன்னுமாரு நிலப்பரப்பை ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கும் பண்டாரவன்னியனுக்கும் இடையில் உள்ள குடும்பப் பிரச்சினை காரணமாக அவனது சகோதரியை காக்கை வன்னியனுக்குத் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்க மறுத்தன் காரணமாக, தனது ஆசை நிறைவேறாது போனதால், பண்டார வன்னியன் மீது, தீராக் கோபம் கொண்ட காக்கை வன்னியன், வெள்ளையருடன் சேர்ந்து, பண்டாரவன்னியனைக் கொல்வதற்குச் சதி செய்தான்.

தனக்கு பண்டாரவன்னியனின் தங்கையைத் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்காத பகைமையால், அவனுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டதால், கோபமற்றிருக்கும் பண்டார வன்னியனைத் தந்திரமாக சமாதானப்படுத்தும் நோக்கில் அனுகி, தான் செய்த தவறுகளுக்கு மன்னிப்புக் கேட்பது போல் நடித்து, மன்னிப்புக் கேட்டு.பண்டார வன்னியனுடன் சேர்ந்திருந்தே, தக்கசமயம் பார்த்து, ஆங்கிலப் படைகளிடம் பண்டார வன்னியனைச் சிக்க வைத்தான். ஆயினும் பண்டார வன்னியன் மறைந்திருந்த இடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த காக்கை வன்னியனால், அவனை வெல்ல முடியாது போனது, ஆங்கிலப் படைகளுக்கு மேலும் ஏரிச்சலைக் கொடுத்தது. ஓட்சூட்டான் பிரதேசத்தில் மறைந்திருந்த பண்டார வன்னியனைக் கைது செய்வதற்காக, மூன்று முனைகளில் சுற்றி வளைத்துத் தாக்கிய போதும், கரிக்கட்டு மூலை என்ற இடத்தில், தமது தளத்தை அமைத்துத்

தாக்குதல்களை மேற்காண்ட பிரித்தானிய அரசுக்கு எதிராக பண்டார வன்னியன் இறுதி வரை போராடியது பிரித்தானியருக்குப் பாரிய சவாலாக அமைந்திருந்தது. பண்டார வன்னியனுடனான இறுதிப் போரில், அவனை உயிருடனோ அல்லது, சடலமாகவோ கூட கைப்பற்ற முடியாது போய் விட்டமை, அந்த வன்னியின் மைந்தனின் வீரத்தை உகுக்குப்பறை சாற்றியது. இறுதியாக அந்தப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததாகக் காட்டுவதற்காக, அவன் போர் முனையில் கொல்லப்பட்டதாக, பிரித்தானிய அரசுக்குக் காட்ட வேண்டிய தேவை, ஆங்கிலேயத் தளபதிக்கு இருந்தது.



பண்டார வன்னியனின் சிறையும், 1803 ஆம் ஆண்டில், கப்ரன் வொன் டிரிபேக் என்ற ஆங்கிலத் தளபதியினால் அமைக்கப்பட்ட நினைவுக் கற்சிலையும்

இன்றும் கூட வன்னி என்ற பெயரை உச்சரித்தவுடனேயே உடலைல்லாம் சிலிர்க்கும். குலசேகரம் கவரமுத்து பண்டாரவன்னியன் என்ற பெயரைக் கொண்டு வன்னி மஸ்ஸையே தனது கட்டுப்பாட்டனுள் வைத்திருந்த மாவீரன் பண்டார வன்னியனின் பெயரைக் கேட்டதுமே நடுங்கிபோகும் வெள்ளையரின் கைகளில் கடைசி வரை உயிருடனோ அல்லது பிணமாகவோ பிடிப்படவில்லை. இதனால் தமது தோல் விழை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளாத, ஆங்கிலேயருக்கோ பெருத்த அவமானமாக இருந்தது. இதனை மறைப்பதற்காகவே, ஒட்டுச்சுட்டானுக்கு அண்மையில் இறுதிப் போர் நடந்த இடத்தில், பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கொண்ட, ஒரு நடுகல் கப்ரன் பிரடெரிக் வில்லியம் வொன் ட்ரிபேக் (Frederick William Von Driberg) எனபவனால், அமைக்கப்பட்டது.

“1903 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 31 ஆம் திகதி, கப்ரன் வொன் மிரிபேக் என்பவரால், பண்டார வன்னியன் தோற்கடிக்கப்பட்ட இடம்” என எழுதப்பட்ட கற்சிலை ஒன்று காணப்படுகின்றது.

இந்த இடத்தில், பண்டார வன்னியனின் நினைவுக் கற்சிலை அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே பண்டார வன்னியன் தோற்கடிக்கப்பட்ட இடம், பின்னர், “கற்சிலைமடு” என்ற பெயருடன் கிணறும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

வன்னி மன்னின் வீரம் செறிந்த போராட்டத்தை மிக அற்புதமான வரலாற்று நாவலாக, தமிழக முன்னாள் முதல்வர், கலைஞர், மு.கருணாநிதியினால், “பாடும் புலி பண்டார வன்னியன் என்ற பெயரில், ஒரு வீரகாவியமாக எழுதப்பட்டது. கலைஞரின் இத் தொடர் இரண்டாவது முறையாகவும், தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் முரசொலி பத்திரிகையில், எழுதப்பட்டு நிறைவெட்டந்த போது, இது தொடர்பான இறுதி அத்தியாயத்தில், வாசகர்களுக்காக, கலைஞர் கருணாநிதி, எழுதிய கடிதத்தில், பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:

“ இரண்டாவது முறையாகவும் முரசொலியில் வெளிவர்ந்து கொண்டிருந்த, “பாடும் புலி பண்டார வன்னியன் ” வரலாற்று ஓவியம், முடிவுற்று விட்டது. எத்தனை முறை அந்த வீரனின் வரலாறு வெளிவரினாலும், அந்த வீரகாவியம் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். அதை விளக்கவே இந்தக் கடிதம்:-

1991 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் வெளியிடப்பட்டதும், நான் எழுதிய வரலாற்றுப் புதினமுமான, “பாடும் புலி பண்டார வன்னியன் என்னும் எழுச்சி மிக்க காலியத்தில், நான் படைத்துள்ள பண்டார வன்னியனும், அவன் உள்ளாவும் நாச்சியும், ஊழைச்சிநாச்சியும் இலங்கை மன்னில் தமிழர்களின் உரிமைகாக்கப் போராடியவர்கள் என்று நான் சித்தரித்துள்ளேன்.

துரோகிகளைச் சுந்திக்க நேர்ந்த அந்தத் தூயவனுக்கு, நல்ல நன்பர்களும் இல்லாமலில்லை. கி.பி. 1815 ஆம் ஆண்டு வரையில் கண்டியை ஆட்சி செய்து ஆங்கிலேயர்களால், சிறைப் பிழக்கப்பட்டு, தமிழகத்தின் வேலூர் சிறையிலேயே உயிர் நீத்த கண்ணுசாமி என்ற ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கன் என்பவன், பண்டார வன்னியனின் உயிர்த் தோழனாவான்.

காட்சிக் கொடுப்போரால், மனம் நொந்த அந்த மாத்தமிழனின் ஏரிமலை, இதயத்தைச் சிறிது மாற்றியமைத்து, அவன் இளைப்பாறும் குளிர் தருவாக கருவிநாச்சியார் என்னும் கோதை ஒருத்தியும், இருந்தாள். மன உறுதியின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட அந்தக் காதல் மாளிகை, ஒரு வைராக்கிய மாளிகை! தியாக மாளிகை!

போர்வாளைத் தனது கொடியின் சின்னமாகக் கொண்டு, புலியெனப் பாய்ந்து களம் பல கண்ட, பண்டார வன்னியனின் உருவமோ, உயர்ந்த தோற்றம்! விரிந்த மார்பு! ஓங்கிய இடை! பரந்த நெற்றி! உரமேறிய தோள்கள்! கூரிய பார்வை! அந்தத் தீரனின் அஞ்சா நெஞ்சு வாழ்க்கையின் அடிச்சுவட்டில், விளைந்த வீர மண்ணின் தீர்க்களையும், வீரர்க்களையும், தியாகிகளையும் அவர்களின் சரிதுங்க்களையும் முத்தாரமாகத் தீட்டியுள்ளேன் என்பதைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

இவ்வாறு வீரமும் காதலும் நிறைந்த ஒரு நகரமாக விளங்கும் முல்லைத்தீவின் வரலாறு இன்றைக்கு மட்டும் தோற்றம் பெற்ற ஒன்றால் என்பதை 16 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே அதன் வீரம் நிறைந்த வரலாற்றினுடோக அறிந்ததால், முல்லைத்தீவு முக்கூட்டுப் படை முகாம் தாக்குதலானது, இன்னொரு புதிய பரிமாணத்திற்குக் கொண்டு சென்றது.

3. மூல்லைப் படைத்தளத்தின் பரிணாமம் வளர்ச்சியும், அஸ்தமனமும்

வன்னிப்பிரதேசத்தில் மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் கடற்கரைப் பட்டினாமான மூல்லைத்தீவுப் பட்டினத்தை வன்கவர்ந்து அதில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது தான் மூல்லைப் படைத்தளம். ஒரும்பத்தில் கடல்வழிக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்காக மூல்லைப்பட்டினத்தின் ஒதுக்குப்புறமாக சிறு கூடாரமொன்றில் பத் திற்கும் குறைவான சிங்களப் படையினர் தங்கியிருந்தனர்.

காலப்போக்கில் அத் தங்கம் விரிவாக்கப்பட்டு வந்தது. 1990 ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகள் அத்தங்கக்கத்தைத் தமது முற்றுகையின்கீழ் கொண்டு வந்ததையடுத்து கடற்காற்று - Operation SEA BREEZE - எனும் படை நடவடிக்கை மூலம் தமது படையினரை முற்றுகையில் இருந்து மீட்ட சிங்களப் படைகள் அங்கு பலமான படைத்தளத்தை அமைத்துக் கொண்டன.

அத்துடன் 1992 ஆம் ஆண்டு சத்பல - Operation SATHBALA - என்ற பெயரில் மணலாற்றை நோக்கிய படை நகர்வை மேற்கொண்டு அலம்பில் வரையான பிரதேசத்தை வன்கவர்ந்த சிங்களப் படைகள் அதுற்கு அப்பால் நகர முடியாது திணறியதுடன், முன்னகர்ந்த படைகளும் சிறிது காலத்தில் மூல்லைத் தளத் திற்கே பின் னகர்ந்தன. இவ்வாறு தொடர்ந்து விரிவாக்கப்பட்டு வந்த மூல்லைப் படைத்தளம் ஓயாத அலைகள் - 01 தாக்குதல் நடைபெற்றபோது ஒரு கூட்டுப்படைத்தளமாக விளங்கியது.

ஓயாத அலைகள் தாக்குதல் நடைபெற்றபோது 25 ஆவது பிரிகேட் கூட்டுப்படைத்தளமாக விளங்கிய மூல்லைப் படைத்தளம் சுமார் 1600 படையினரைக் கொண்டிருந்தது. வெளிச்சுற்று, உட்சுற்று என இரு காப்புறினை வரிசைகளைக் கொண்டிருந்த இத்தளம் 2,900 மீ. நீளமும் 1,500 மீ. அகலமும் கொண்டிருந்தது. இதன் வெளிச்சுற்றுக் காப்பு வரிசை 8,500 மீற்றர் சுற்றளவைக் கொண்டதாக இருந்தது.

மூல்லைப்பட்டினத்தை மையமாகக் கொண்டு படைத்தளத்தின் உட்சுற்றுக் காப்பு வரிசை அமைக்கப்பட்டு அதனுள் ஆட்டிலறி, மோட்டார் ஏவுதளம், பிரிகேட் தலைமையகம், பட்டாலியன் தலைமையகங்கள், தொலைத்தொடர்புக் கோபுரம், உலங்கூர்தி இறங்குதளம் போன்ற தளத்தின் முதன்மை அமைப்புக்கள் காணப்பட்டன.

வெளிச்சுற்றுக் காப்பு வரிசையானது கிழுக்கில் இந்து சமுத்திரத்தையும் தெற்கில் இராால் குளம் மற்றும் பரந்த வெளிகளையும் மேற்கில் நந்திக் கடல்

நீரேரியையும் வடக்கில் வெட்டு வாய்க்கால் தொடுவாயையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தத் தரையமைப்பானது காப்பு வரிசையமைப்பிற்கு மிகவும் சாதகமானதாக விளங்கியது.

இந்தக் காப்பு வரிசையிலே உயர்ந்த மண்ணைண அமைக்கப்பட்டு அதிலே அண்ணாவாக 40 மீற்றரிற்கு ஒரு காப்பரஸ், தேவைப்படும் இடங்களில் உயரமாக அமைக்கப்பட்ட கண்காணிப்புக் கோபுரங்கள் என இடையராத கண்காணிப்பு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்ததுடன், தளத்தின் உட்புறத்தை கண்காணிக்க முடியாதவாறு மண்ணைணயின் மேல் மறைப்பு வேலி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த மண்ணைணயின் வெளிப்புறத்தே பல நிறைகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்த தடையமைப்புகள், கண்ணி வயல்கள், இரவுக் கண்காணிப்பு ஏற்பாடாக ஒலி அவதானிப்பு நிலைகள் என உயர்காப்பு ஏற்பாடுகளை இத்தளம் கொண்டிருந்தது.

இத்தளம் விடுதலைப் புலிகளின் பொதுவான வேவு நடவடிக்கைக்கு உட்பட்டு இருந்தது ஆயினும் விடுதலைப் புலிகளின் இயங்குதளம் வன்னிக்கு நகர்ந்தபின் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் இத்தளத்தைத் தாக்குவதற்கான சிறப்பு வேவு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுமாறு பணித்தமைக்கு இணங்கச் சிறப்புத் தளபதி ஒருவரின் ஒருங்கிணைணப்பின்கீழ் முன்னர் பொதுவான வேவில் ஈடுபட்ட போராளிகளையும் இணைத்துக் கொண்டு முனைப்பான வேவு நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கடல் வழியாலும் தரைவழியாலும் மிகவும் விரிவான வேவு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. மிகுந்த இடர்களின் மத்தியில் வேவு வீரர்கள் இரவைப் பகலாக்கி மூல்லைப் படைத்தளத்தின் அமைப்பை அறிந்தார்கள்.

இயாத அலைகள் தாக்குதல் திட்டமானது அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் நடைமுறையில் ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டு மிகவும் துல்லியமாகத் தீட்டப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக எதிரித்தளத்தின் வெளிச்சுற்றுக் காப்பு வரிசையின் கொலை வலயத்தினுள் அணிகள் நகர்த்தப்பட்டே நகர்விற்கான நேரங்கள் பெறப்பட்டு நேரத்திட்டமிடல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தாக்குதல் திட்டமானது பின்வரும் பழுமறைகளைக் கொண்டிருந்தது.

- எதிரியின் வெளிச்சுற்றுக் காப்புவரிசையில் ஊடுருவல் பாதைகளை உருவாக்குதல்.
- அப்பாதையினுராடாக ஊடுருவும் அணிகள் வெளிச்சுற்றுக் காப்பு வரிசையிலுள்ள காப்பரன்களைக் கைப்பற்றுதல்.
- ஊடுருவல் பாதைகள் மற்றும் கைப்பற்றப்பட்ட காப்பு வரிசையிலுள்ள சாதகமான பாதைகளால் உள்நுழையும் அணிகள் பிரதேசத் தேயையிப்பை மேற்கொண்டு வெளிச்சுற்றுக்காப்பு வரிசைக்கும் தளத்தின் மையப் பகுதிக்கும் இடையேயான பிரதேசத்தைக் கட்டுப்பாட்டனுள் கொண்டு வருதல்.

- தாக்குதல் ஆரம்பித்த உடனேயே தளத்தின் மையப்பகுதி நோக்கி நகரும் அணிகள் தளத்தின் மையப்பகுதியைக் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவருதல்.
 - கடலூடாகவும் கடற்கரையில் அதற்குச் சமாந்தரமாகவும் ஊடுருவும் அணிகள் கடற்கரையைக் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவெந்து தளத்திற்கான கடல்வழி ஆதரவைத் துண்டித்தல்.
 - இதனைத் தவிரப் பின்வரும் பணிகளும் திட்டமிடப்பட்டன.
 - தளத்திற்கு மணலாற்றுப் பிரதேசத்திலிருந்து தரைவழி ஆதரவு வழங்கப்படுதலைத் தடுத்தல்.
 - தளத்திலிருந்து மணலாற்றுப் பிரதேசத்தை நோக்கிப் படையினர் பின்னகர் வதைத் தடுத்தல்.
 - தளத்தை அண்டிய பிரதேசங்களில் தரையிறக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டுத் தளம் வலுவட்டப்படுவதைத் தடுத்தல்.
- ஓட்டுமொத்தத்தில் முழுமையான வெற்றியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக
- ஓ துல்லியமானதும் விரிவானதுமான வேவு நடவடிக்கை.
 - ஓ விரிவானதும் நுணுக்கமானதுமான தாக்குதல் திட்டம்.
 - ஓ துணிவுமிக்கதும் புதுமையானதுமான அரை மரபுவழி (Semi-conventional) தாக்குதல் உத்திகள்.
 - ஓ விரிவான பின்னணியிடப்பாடுகள்
 - ஓ துல்லியமான தகவல்களின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட விரிவான தொடர் ஒத்திகைப் பயிற்சிகள்.
 - ஓ இரகசியக் காப்பு.
 - ஓ ஏமாற்று நடவடிக்கைகள்.
 - ஓ எதிரி எதிர்பார்க்காத வகையிலான மறைமுகச் சூட்டுப் படைக்கலங்களின் விணைத் திறனான பயன்பாடு.
 - ஓ போதியளவான ஆளாணி, படைக்கல ஒதுக்கீடு.
 - என்பவற்றுடன் ஓயாத அலைகள் தாக்குதல் திட்டமிடப்பட்டது.

இவ்வாறு மிகவும் துல்லியமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்திற்கமைய தமது குறியிலக்குப் பிரதேசங்களினுள் ஊடுருவிய தாக்குதல் அணிகள் 1996 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம் 18 ஆம் நாளன்று அதிகாலையிலேயே மூல்லைத் தீவு படைத் தளத்தின் பெரும்பகுதியைத் தமது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வந்தன. குறிப்பாகக் கடற்கரை முழுமையாக விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. படையினர் 6 ஆவது விஜயபாகு படையணியின் தலைமையகம் அமைந்திருந்த பகுதிக்குள் முடக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு முடக்கப்பட்ட படையினர் தமக்கு அண்மையினுள் எகடற்கரையைத் தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கான

தாக்குதல்களை மேற்கொண்ட போதும் அவை அனைத்தும் விடுதலைப் புலிகளால் முறியடிக்கப்பட்டன.

இதே வேளை சிறிலங்காக் கடற்படை தனது உச்சத்திற்கென்ப பயன்படுத்தி மூல்லைப் படைத்தளத்தின் கடற்கரையைச் சென்றதைய மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் கடற் புலிகளால் முறியடிக்கப்பட்டன. 15 மணித்தியாலங்களாகச் ரூலீலங்கா கடற்படையின் உச்சப் பலத்தையும் வாண்படையின் வான்கலங்களையும் எதிர்கொண்ட வண்ணம் கடற்புலிகள் வீரத்துடன் எதிர்ச்சமர் புரிந்தனர்.

மூல்லைத் தளத்தின் கடற்கரையில் ஒரு கடல்வழித் தறையிறக்கம் சாத்தியமற்றுப் போகவே மூல்லைத் தளத்திற்குத் தெற்கே 3 கிலோமீற்றர் தொலைவிலுள்ள சிலாவுத்தைப் பிரதேசத்தில் 18 ஆம் நாளன்று மாலையில் ஒரு வான்வழித் தறையிறக்கத்தைச் சிங்களப் படைகள் மேற்கொண்டன. திரிவிட பகர - என்று பெயர் சூட்டி மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்நடவடிக்கையில் கிபிர் மற்றும் புக்காரா குண்டுலீஸ் வானுரதிகள், MI-24 தாக்குதல் உலங்கு வானுரதிகளின் தாக்குதல் ஆதரவுடன் முதற்கட்டமாக MI-17 உலங்கூர் திகளில் கொண்டுவரப் பட்ட கொமாண் டோக்கள் தறையிறக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு தறையிறக்கப்பட்ட கொமாண் டோக்களைக் கொண்டு பாதுகாப்பான தறையிறக்க வலயம் ஒன்றை உருவாக்கியபின் கடல்வழித் தறையிறக்கத்தை மேற்கொள்வதே படையினர் நோக்கமாக இருந்தது. ஜூலை 18 ஆம் நாளன்று அவர்களின் அந்த நோக்கம் எடேறக் கடற்புலிகள் அனுமதிக்கவில்லை. அத்துடன் இவ்வாறான தறையிறக்கம் ஒன்றை எதிர்பார்த்திருந்த விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகள் தறையிறங்கிய கொமாண் டோக்களை அன்று இரவே வளைத்துக்கொண்டன.

இதேசமயம் ஜூலை 18 ஆம் நாள் மாலையில் மூல்லைத் தளத்தினுள் முடங்கிப் போயிருந்த படையினர் மீது செறிவான நேரடி வள்கலச் சூட்டாதறவுடன் நெருங்கித் தாக்கிய விடுதலைப் புலிகளால் படையினர் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டு அன்றிரவே படைத்தளம் விடுதலைப் புலிகளின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

இத் தகவல்களின் அடிப்படையில் மூல்லைத்தீவு சமர் ஆரம்பித்து முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட நாள்வரை இடம் பெற்ற ஒரு நேரடி விவரணைச் சித்திரமாகவே எதிரவரும் அத்தியாயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

4. அரசு ஊடகப் பிரசாரங்களுக்கு ஆப்பு...!

முல்லைத்தீவு கிராணுவத் தளம் விடுதலைப் புலிகளிடம் ஒரே கிரவில் வீழ்ந்துவிட்ட அந்தச் செய்தியானது, காட்டுத்தீ போல், வன்னி மாவட்டமெங்கும் பரவத் தொடர்க்கிலிட்டது.! பல வருடங்களாக மக்களை நிம்மதியாக வாழுவிடாது வதைத்து வந்த முல்லைத்தீவு கூட்டுப் படைத்தளம், விடுதலைப் புலிகளின் கைகளில் வீழ்ந்ததால், ஆங்காங்கே மக்கள் தம்மை மறந்து, ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும், கைகளை உரத்துத் தட்டிப் பாட்டுக்களைப் பாடித் திரிவதுமாக இருந்தனர். சில இடங்களில் வெடிகளையும், மத்தாப்புக்களையும் கொழுத்தி தமது மகிழ்ச்சி ஆரவாரங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். முல்லைத்தீவு முகாம் கைப்பற்றப்பட்டு விட்டது என்பதை விட இதுவரை காலமும், அந்த முகாம் தாக்குதலில் இருந்து தமக்கு விடுதலை கிடைத்துவிட்டது என்பது தான் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.....!

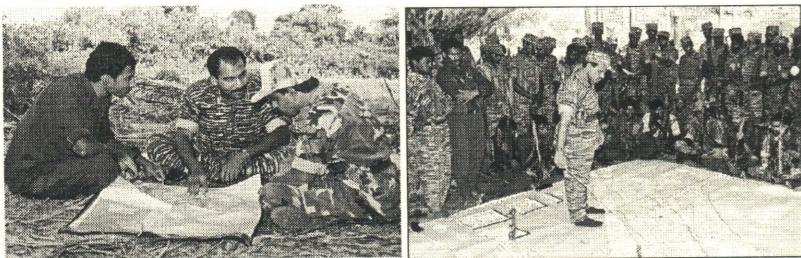
புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து தம்மை விடுவிக்கக் கோரி, கிளிநொச்சியில் புலிகளுக்கு எதிராக பொது மக்கள் கிளர்ந்துவதமுந்து, மாபெரும் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியை நடத்தினர்.

என்று சில நாட்களுக்கு முன்னர் தான், அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள “இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் செய்தி அறிக்கையில் தொடர்ந்து மூன்று நாட்களாகக் கூறிக் கொண்டிருந்த, அந்தப் பொய்யான பிரசாரத்தை மீண்டும், மீண்டும் நினைந்துப் பார்க்கிறேன். எங்களுடைய நாட்டில் தான் ஊடகங்களாச் சுயாதீனமாகச் செயற்படுத்தமுடியாத வகையில், ஊடக அடக்குமுறைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் அதிகளாவில், விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், அரசு ஊடகங்களில் பணியாற்றுபவர்கள் மட்டுமல்லாது, தனியார் கிலத்திரனியல், மற்றும் அச்சு ஊடகங்களிலும் பணியாற்றுபவர்கள் நித்திய அச்சத்துடனேயே எதனையும் எழுத வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால், இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் ஊடகவியலாளர்களினால் மட்டும் எப்படி சுதந்திரமாகச் செயற்பட முடியும்.....? இத்தகைய போலிப் பரப்புரைகளைக் கொண்ட செய்திகளை வன்னிக்கு வெளியில் இருந்தும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு தீத்தகைய ஊடகப் பிரசாரங்களினுடாக, மூனைச் சலவைகள் செய்யப் படுவதால், அவற்றையும் நம்பும் நிலைக்கே தள்ளப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாததாகிலிடும்.....!

ஆம்...! புலிகளின் அந்த இராணுவமுகாம் தகர்ப்புச் சாதனைகளால், தம்மை மறந்து, ஆரவாரம் செய்து, வீதிகளில் நடமாடிய மக்களின், அந்த மகிழ்ச்சியைப் பார்க்கும் பொழுது, அரசு ஊடகங்களின் பிரசாரங்களையும் முறியடிக்கும் வகையில் மக்கள் எங்கே நிற்கின்றார்கள் என்ற செய்தியை மீண்டும் உலகுக்கு உணர்த்துவது போல் இருந்தது...!

நாங்கள் பயணம் செய்த அந்த விசேட சேவை பேருந்து வண்டி, உறுமலூடன் வேகமாகப் புறப்பட்டு, புதுக்குழியிருப்பையும் கடந்து, விசுவமடைவை நோக்கி, பரந்தன் சாலையூடாக விரைந்து கொண்டிருந்தது. அந்தப் பாதை வண்ணியின் முக்கிய நகரங்களுக்கான பிரதான பாதையாக இருந்தபோதிலும், பல வருடங்களாகத் திருத்தப்படாது இருந்ததால், ஒரே மேடும் பள்ளமுமாக இருந்தது. இடையிடையே அங்குள்ள சில பொது அமைப்பக்கள் சிரமதான அடிப்படையில், கிறவல் களைப் போட்டு பள்ளங்களையும், பாரிய குழிகளையும் நிரப்பி இருந்தாலும், நாங்கள் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த, எங்களுடைய பேருந்து வண்டி குலுங்கிக்குலுங்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாம் ஒரே இரவுக்குள் விடுதலைப் புலிகளால், தகர்க்கப்பட்டு விட்டதாம் என்ற அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும், எங்கள் எல்லோருக்கும் வியப்பாகத்தான் இருந்தது....! சுமார் ஐந்து மைல் சுற்றாவளின் மூல்லைத்தீவு முகாமைச் சுற்றி எத்தனையோ காவலரண்கள், பாதுகாப்பு வேலிகளைக் கொண்ட வலயங்கள், ஆயிரக் கணக்கான விசேட பயிற்சி பெற்ற இராணுவ படையணிகள், நவீன ரக ஆயுதங்கள், தொலைத் தொடர்பாடல் வசதிகள் என்று, கோடிக் கணக்கில் குவித்து வைத்திருந்ததுடன் இன்னும் ஒரு சில தினாங்களுக்குள் வண்ணியின் ஏனைய பகுதிகளின் மீது பெரும் எடுப் பிலான தாக் குதல் களை மேற் கொள் வதற் காகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்த நேரத்தில் தான், மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாம் மீதான, “ஓயாத அலைகள்” என்ற. புலிகளால் பெயரிடப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கையானது, சற்றும் கூட எதிர்பார்த்திருக்காத நிலையில், மேற்கொள்ளப்பட்டமை அரசுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தது.!.



மூல்லைத்தீவு முகாம் முற்றுகைத் தாக்குதல் தொடர்பாக தளபதிகளுக்கும் போராளிகளுக்கும் விளக்கம் அளிக்கப்படுகின்றது

1996 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம், 17 ஆம் திகதி, இரவு பத்து மணியில் இருந்து, புதுக்குடியிருப்புப் பகுதிகளில் தொடங்கிய ஆரவாரமும், இரைச்சஸ்லூம் தொடர்ந்து காதைப் பிளாந்து கொண்டே இருந்தன. ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக உறுமலுடன் சென்று கொண்டிருந்த வாகனாங்கள், புல்டோசர்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் என்று இப்படியே அந்தப் பிரதேசம் எங்கும் அதிர்ந்து கொண்டே இருந்தது....!

அன்று இரவு எங்கள் ஒருவருக்கும் தூக்கமே வரவில்லை..... என்ன நடக்கப்போகின்றதோ என்ற அச்சமும் ஆவலும் எங்களை உறங்கவிடாது தடுத்துக் கொண்டே இருந்தது...

“கடவுளே...! இவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கான, பெடியள் போகுதுகள், எங்கையேனும் தாக்குதல்களைத் தான் செய்யப் போறாங்கலோ..... முருகா பாவம் அந்தப் பெடியங்கள் எல்லாம் சுகமே திரும்பி வரவேண்டும்.....” அந்தப் பகுதியில் உறக்கமே வராது, புரண்டு கொண்டிருந்த ஒவ்வொருவரினதும் வேண்டுகோள்களும் இதுவாகவே இருந்தது....!

நள்ளிரவு 12.30 மணி இருக்கும்..... ஊரே அடங்கியிருந்த வேளையில், ஒரு சில ஏறிகளைச் சத்தங்கள் மட்டுமே கேட்டன... அதன் பின்னர் பெரிய அளவில் எந்தச் சத்தங்களும் கேட்கவில்லை.... மீண்டும் இரவு 2.30 மணியிருக்கும்... அந்த இருட்டு அமைதியையும் கிழித்துக் கொண்டு, வானத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த புக்காரா குண்டு வீச்சு விமானங்களின் பேரிரைச்சல், அரைகுறைத் தூக்கத்தில் இருந்த எல்லோறையும் ஒரு கணம் உலுப்பி எடுத்து விட்டது....! அந்தப் பொழுதில் இருந்து மறுநாள் அதிகாலை வரை சுப்பர் சோனிக் விமானங்களும், புக்காரா விமானங்களும் தொடர்ந்தும் வட்டமிட்டபடி இருந்தபோதும், அவை குண்டுகளை வீசாத்து தான் ஆச்சரியமாக இருந்தது....!

“நேற்று இரவு மூலமைத்தீவிலை காயப்பட்ட பெடியங்களை பஸ்சில் ஏற்றிக் கொண்டு போகின்மாம்.. இராணுவமுகாம் பகுதியிலை முக்கால் வாசியைப் பெடியங்கள் பிடிச்சுப் போட்டாங்களாம்.....”

“பெடியங்களும் கனபேர் செத்துப் போட்டுதுகளாம்.....”

அன்று காலையில் இருந்தே, ஊர் முழுவதும், இது தான் பேச்சு..... புதுக்குடியிருப்பு சந்தைப்பகுதி, பஸ் நிலையப்பகுதி, கடைத்தெருப் புகுதி என்று எல்லா இடங்களிலும் சனம் கூட்டாம் கூட்டமாக நின்று கடைத்தூக் கொண்டே நின்றார்கள்... ஆனால், உண்மையில் அங்கே என்ன நடந்தது என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை.

காலை 8.00 மணிபோல், பஸ் வண்டிகள், லொறிகள், இழுவை இயந்திரங்கள் என பதினெட்டுக்கும் மேற்பட்ட வாகனங்கள் புதுக்குடியிருப்பு சந்தியில் நிறுத்தப்பட்டதும், அவற்றில் இருந்தும் போராளிகள் இறங்கி வந்தார்கள். அவற்றில் இருந்தும் இறங்கிக் கொண்டே,

“முல்லைத்தீவு காம்பிலை இருக்கிற ஆயுதங்களையும், சமான்களையும், சாப்பாட்டுச் சாமான்களையும் அள்ளி எடுத்துக் கொண்டு வாறதுக்குக் கணக்க ஆட்கள் தேவை. எங்களோடை வர விருப்பமான ஆட்கள் தயவு செய்து வந்து இதுகளிலை ஏறுங்கோ... பின்னேரம் போல கொண்டு வந்து விடுவோம்....”

அங்கே வந்து நின்ற போராளிகள் கூறி முடிப்பதற்குள், நூற்றுக்கணக்கான பொது மக்கள் தாமாகவே ஓடி வந்து வண்டிகளில் ஏறத் தொடர்களினர்..... அவர்களில் இளைஞர்கள் மட்டுமல்லாது, வயோதிப்ரகள், பெண்கள் உட்பட, யாழிப்பாணத்தில் இருந்து இராணுவ நடவடிக்கையினால், இடம் பெயர்ந்து வந்தவர்கள், முல்லைத்தீவு இராணுவமுகாம் விஸ்தரிப்பின் பொழுது, சொந்த வீடுகளை விட்டுத் துரத்தி அடிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான அரச ஊழியர்கள் எனப் பலர் புறப்படுவதற்குத் தயாரானார்கள். அவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் கண்டதும் அங்கே நின்ற போராளிகளின் உள்ளாம் நெகிழிந்தது...!

“ஐயாமாரே! நீங்கள் போற இடம் சரியான ஆபத்துக்களைச் சந்திக்கப்போறியள்..... ஆமி காம்பிலை இருந்து தப்பி ஓடிப்போன நூற்றுக்கணக்கான ஆமிக்காரங்கள் பற்றை வழியே ஒழிந்திருந்தும், ரவுண்டஸ் அடிப்பாங்கள்..... கவனமாகத் தான் இருக்கவேண்டும்....”

அங்கே நின்ற போராளிகள் கொடுத்த முன்னெச்சரிக்கையையும்கூடப் பொருட்படுத்தாது, முன்னால் அடித்துக் கொண்டு, அங்கே காத்து நின்ற பஸ் வண்டிகளில் ஏறிக் கொண்டிருந்தனர்.

“தம்பிமாரே! எங்களை, அந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடம் இருந்து மீட்டெடுப்பதற்காக நீங்கள் செய்கிற அந்தத் தியாகத்திற்கு, நாங்கள் இது கூடச் செய்யாவிட்டால்...” அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கிப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே, பஸ் வண்டிகளிலும், லொறிகளிலும் ஏறிக்கொண்டிருந்தனர்.... அவர்களுடைய ஒன்றுபட்ட எழுச்சியையும் உற்சாகத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற அந்தப் போராளிகளின் கள்களை நீர்த் திவலைகள் மறைத்தன.

யுத்தத்தின் கோரவடுக்களினால் பாதிக்கப்பட்டு நொந்து போன மக்களிடையே எழுந்த உணர்வு பூர்வமான போராட்டம், அந்தப் போராளிகளை நெகிழு வைத்தது... ஆம்! அங்கே ஒரு மக்கள் போராட்டம் முனைப்பெடுத்துக்

கொண்டிருந்தது..... அந்த மக்களை ஏற்றி நிறைத்துக் கொண்ட பஸ் வண்டிகள், தகர்க்கப்பட்ட மூல்லைத்தீவு, இராணுவமுகாமை நோக்கி விழரந்து கொண்டிருந்தன.....!



5. மீட்பின் களிப்பில் முல்லைத்தீவு மக்கள்....!

புதுக்குடியிருப்பு-மூல்லைத்தீவு பிரதான நெடுஞ்சாலை வழியாகப் பொதுமக்களை ஏற்றியபடி சென்று கொண்டிருந்த அந்த பஸ் வண்டிகளும், லொரிகளும் புதுக்குடியிருப்பு சிவன் கோயிலையும் கடந்து, முள்ளிவாய்க்காலினுடாகச் சென்று கொண்டிருந்தன.... இடையெடையே வானத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த கபீர் (Kafir) குண்டு வீச்சு விமானங்களினதும், சுப்ப்ரசோனிக் விமானங்களினதும் இரைச்சல் அந்த வாகனங்களில் பயணம் செய்தவர்களிடையே கலக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. அவர்கள் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த வாகனங்கள் அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியினுடாகச் சென்று, வெட்டுவாகல் பாலத்தின் முன்னால் கொண்டு போய் நிறுத்தப்பட்டன. அவை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டதும், அவற்றில் இருந்து ஒவ்வொருவராக இறங்கியவர்களின் திட்யங்கள் படபடவன அழித்துக் கொண்டிருந்தன. அவர்களுடைய கலக்கத்தை அவதானித்த போராளிகளில் ஓருவன்,

“அவங்கள் இப்ப குண்டுகளைப் போடமாட்டாங்கள்.... ஏனென்றால், தங் கடை தப்பிப் போன ஆட்கள் பரவாலாக எங் கையாவது மறைந்திருப்பினமோ என்று தேழுக் கொண்டிருக்கிறாங்கள்... இப்ப குண்டு போட்டால், அவங்களுக்கும் பாதிப்பு என்று நினைத்துப் போடவில்லையோ என்னவோ..... அல்லாவிட்டால் எங்கடை இவ்வளவு வாகனங்களையும் கண்டதுக்குப் பிறகும் சும்மா இருப்பாங்களோ...”

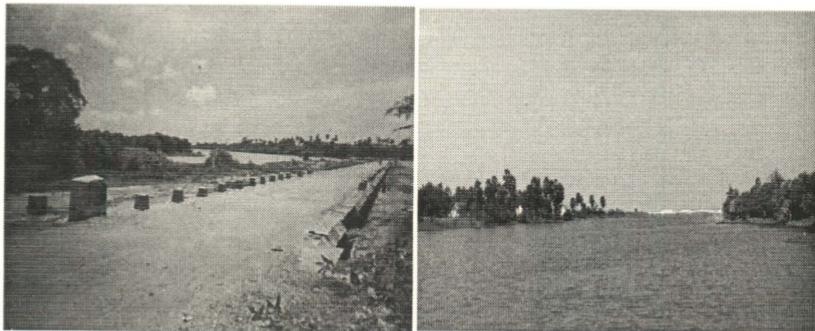
என்று கூறிச் சிரித்தான்... அந்தப் போராளி குறிப்பிட்டது போல், அங்கே வானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த எந்த ஒரு விமானமும் எவ்வித தாக்குதலையும் மேற்கொள்ளவில்லை. பஸ்வண்டிகளில் இருந்தும் இறங்கியவர்கள் மூல்லைத்தீவின் அழகை அன்றுதான் எத்தனையோ வருடங்களுக்குப் பின் பார்க்கின்றார்கள்.....

“இந்தப் பாலத்தாலை இப்ப உள்ளுக்கை போகுவாது.... கடனுக்குள்ளை இறங்கிச் சுற்றித்தான் போகவேணும்.... கொஞ்சத் தூரம்தான் நடந்து போய்விடலாம்...”

அந்த மக்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்ற போராளிகள், கடல் நீரேரியினுடாகத் தான்யித்தான்றி நடக்கத் தொடர்கினார்கள்.....!

மூல்லைத் தீவு மாவட்டத்தின் மிகப் பழம் பெருமை வாய்ந்த கடல்நீரேரி தான் அது. நந்தியுடையார் என்பவரால், அந்தக் கடல் நீரேரிக்கான அனை

கட்டப்பட்டதால். அது, "நந்திக் கடல்" எனப் பெயர் பெற்றதாக ஒரு ஜீகம் நிலவுகின்றது.



நந்திக்கடலில் தாமரைகள் நிறைந்திருந்த தோற்றம். இன்றைய நிலையும்

14 கிலோ மீற்றர் நீளமும், 5 கிலோ மீற்றர் அகலமும் உள்ள நந்திக்கடல் நீரேரி, ஒரு காலத்தில், செல்வம் கொழிக்கும் விளை கடலாக இருந்தது. கடல் நீரும், நன்னீரும் சங்கமிக்கும் அந்த நீரேரியில், இறால் வளர்ப்புப் பிரபல்யம் வாய்ந்த ஒரு தொழிலாக இருந்து வந்தது. அந்த நீரேரியில், பெரிய இன இரால்கள் வளரக்கூடிய இயற்கைச் சூழல் காணப்பட்டதால், பெருமளவு அன்னியச் செலாவணியை அந்த மக்களுக்கு ஈட்டிக் கொடுத்தது. அந்த வருமானத்தின் காரணமாக அந்த இடத்தில் வாழ்ந்த மக்களும், செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

1990இும் ஆண்டின் பின்னரான இராணுவ முற்றுகையைத் தொடர்ந்து, அந்தப் பிரதேச மக்களின் வாழ்வும், வளமுமே அழிக்கப்பட்டு இன்று ஏதிலிகளாக இடம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர்...! வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில், உள்ள மாவட்டங்களில், இயற்கை வளம் கொழிக்கும் மாவட்டமாக விளங்குவது, மூல்லைத்தீவு மாவட்டம் ஓன்றுதான்.... ஆம்...! கடல்வளம், காட்டுவளம், மண்வளம், நீர்வளம் என எல்லா வளங்களும் ஒரே இடத்தில் உள்ளதாலோ என்னவோ, இங்கு வாழ்கின்ற மக்களும் வந்தாரை வாழுவைக் கும் பண் புள் எம் கொண்டவர் களாக இருக்கின்றார்கள்.

அந்த மண்ணில் கால் பதித்ததுமே, அந்த மக்களில் ஒருவராக இரங்கிய வேலாயதும் என்ற வயோதிப்பர், நந்திக் கடலைத் தொட்டுக் கும்பிட்ட காட்சி நெஞ்சை உருக்கியது. அவரும் அந்த மண்ணிலேயே காலம் காலமாக வாழ்ந்து, பரம்பரையாகச் சேர்த்து வைத்த சொத்துக்களையெல்லாம் இழந்து, உடுப்புக்களுடனும், ஒரு சில பாத்திரங்களுடனும் மட்டுமே மூல்லைத்தீவில்

இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, இன்று புதுக்குடியிருப்பில் அகதியாக தன்னுடைய குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

ஆம்...! மரணித்துப் போன அந்த நகரத்தை நோக்கிய உயிர்த்துமிப்புள்ள மனிதர்களின் பயணம். அந்த நந்திக்கடல் நீரேரியினுடோக ஒரும்பமாகியது. காரைப் பற்றைகளும், பனைமரங்களுமாகக் காட்சி அளித்த வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற அந்த நகரம், பேய்கள் வாழ்ந்த நகரம் போல் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது...!

உடைந்து சிதறிய கட்டிடங்கள் பற்றைகளால் மூடிப்போய்ப் பாழடைந்து மன்றிப்போய்க் கிடந்தது. தொலைவில் தெரிந்த, சுமார் இருபது அடிக்கு ஒன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்த இராணுவ காவல் அரண்கள், அந்தப் போர்க்காலச் சூழலுக்கே உரிய ஒரு பயங்கரமான தோற்றுத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

அவர்களை அழைத்து வந்த போராளிகள், முன்னே நடந்து செல்ல அவர்களைத் தொடர்ந்து, நூற்றுக்கணக்கான பொது மக்களும் முழுங்கால் அளவு தண்ணீரினுடோக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். அந்த ஆழம் குறைந்த நந்திக் கடலையும் கடற்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு, அங்கே கண்ட காட்சி “பென்உறர்” என்ற ஆங்கிலத் திரைப்படத்தைப் பார்த்தது போல் திகிலுாட்டுவதாக இருந்தது....!

அந்தப் பரந்த கடற்கரை நீளத்திற்கு, ஐந்து, ஆறு அடிகளுக்கு ஒன்றாக ஆயுதம் தாங்கிய போராளிகள் பெருந்தொகையாக தயார் நிலையில் நின்றிருந்தனர். கடலில் கடற்புலிகளின் அதிவேகப் பீரங்கிப் படகுகள் அணிவகுத்து நின்றன.....! அந்தக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே, அங்கிருந்து சுமார் மூன்று மைல் தூரம் வரை கடற்கரை மணலினுடோகவே நடந்து சென்று, மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமின் மையப்பகுதியை அடைந்தனர்.

அங்கே இராணுவத்தினரின் மிகப் பொரிய தகவல் தொடர்புக் கோபுரம் நிலத்துடன் சரிந்து போய்க் கிடந்தது. முகாமின் சுற்றுப்புறங்களிலும், வீதிகள் எங்கும் இராணுவத்தினரின் நூற்றுக் கணக்கான சடலங்கள் சிதறிக் காணப்பட்டன. அந்தச் சடலங்களையும் கடந்து அப்பால் போவதற்கே, அவர்களுக்குப் போதும் போதுமென்றாகி விட்டது..... இவ்வாறான ஒரு பிணக் குவியல்களை அவர்கள் தமது வாழ்நாளிலேயே பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்..... அல்லவா..?

ஆம்...! தமிழ் மக்களை வகை தொகையின்றிக் குண்டுவீசிக் கொன்றவர்கள், தமிழர்களின் கோடிக் கணக்கான ரூபா பெறுமதியான

சொத்துக்களை அழித்தவர்கள்..... பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த மக்களை அவர்களின் சொந்த மன்றில் இருந்தே அடித்தத் துரத்தி அகதிகளாக்கியவர்கள். அந்தப் போர் வெறியர்களின் இறந்த உடல்கள் வீதிகளிலும், கட்டிட இடபாடுகளுக்குள்ளும், காவலரண்களிலும், முட்கம்பி வேலிகளிலும் தொங்கிக் கிடந்தன...! அந்தக் கோரமான காட்சியைப் பார்த்ததும், சிலப்புதிகாரத்தில் வரும், “தர்மத்தைச் சூது கவ்வும், தர்மம் மறுபடி வெல்லும்” என்ற அந்த நீதி வாக்கியம் தான் நினைவுக்கு வந்தது.... அதற்கு இணங்க இன்று, அவர்கள் அந்த விதியின் வினைப்பயனை அறுவடை செய்து கொண்டிருந்தனர்....!

கடந்த சில வாரங்களாக மூல்லைத்தீவு முகாமில் இருந்து ஏவப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான ஆட்டிலறி ஏறிகண்ணகள், பசு மாடுகளை மட்டுமா கொண் றொழித்தன...? அன்றாட வாழ்வுக்கே அல்லல்பட்டு அகதி முகாம்களிலும், குழைகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான மக்களையுமல்லவா பலியெடுத்து வந்தன.! முள்ளியவளையில் விநாயகர் ஆலயத்தின் தேரில் விழுந்த ஏறிகண்ணகள், அந்தத் தேரையே நிர்மூலமாக்கியதுடன், ஆலயத்தையுமல்லவா சேதமாக்கியது...!



வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் கோயிலுக்கு அண்மையில் இருந்த இந்தப் பசு மாட்டுப் பண்ணை மீதே செல் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன

பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் மூல்லைத்தீவு நகரத்திற்கே வந்து, அந்த முகாம் வளவிற்குள் சென்ற சாதாரண பொதுமக்கள், அங்கே இருந்த இராணுவ கட்டமைப்பை சுற்றுமுற்றும் பார்த்து திகைத்துப் போய் நின்றனர். சாதாரண பொதுமக்கள், இந்தப் பாரிய படைத்தளத்தினுள், வருவார்கள் என்று நினத்துக்கூடப் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள்.!.

“யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இராணுவத் தாக்குதலினால் வீடுகளை விட்டு வெளியேறி, இவ்வளவு காலமும் அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகிற நாங்கள் இனி எந்தக் காலத்தில் தான் எங்கடை வீடுகளுக்குப் போவம் என்று இருந்த எங்களுக்கு, முல்லைத்தீவு நகரத்தை மீட்டது, இப்ப ஒரு நம்பிக்கையைத் தந்து விட்டது...” 1995 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து கைப்பற்றும் நோக்கில் இடம்பெற்ற ‘ரிவிரச்’ இராணுவத் தாக்குதலின் காரணமாக வலிகாமத்தில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து, விசுவமடுவில் தங்கியிருந்த ஒருவரும். அந்த முகாம் தகர்ப்பில் போராளிகளுடன் சேர்ந்து உதவி செய்வதற்காக வந்திருந்தார்.... அங்கே கண்ட காட்சி அவர்கள் மனத்தில் ஒரு உத்வேகத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது...! ஒரு பக்கத்தில் இளைஞர்கள் நின்று வேடக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்....!

“ஜயா...! தம்பிமாரே...! கெதியா ஓடவாருங்கோ... இந்தப் பெட்டிகளைக் கொண்டுபோய் அங்கை நீற்கிற வாகனங்களிலும், ரக்ரர்களிலும் ஏற்றுங்கோ....”

இராணுவமுகாமின் ஒரு பகுதியில் நின்று, சுறுசுறுப்பாக நின்று வேலைகளைச் செய்த கொண்டிருந்த ஏனைய போராளிகளுக்குக் கட்டளையிட்டுக் கொண்டிருந்த சிரேஸ்ட் போராளி ஒருவர், பொது மக்களையும் பார்த்துக் கூறியதும், அவர்களும் அந்த அறைகளினுள் சென்றார்கள். அவரது அந்த வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்து, முகாமின் மையப்பகுதியில் இருந்த மூட்டைகள், மற்றும் பெரிய பெரிய மரப்பெட்டிகளை ஓவ்வொன்றாக வெளியே முக்கிய முனக்கித்தாக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள்... வெளியே தூக்கிக் கொண்டு வந்த பெட்டிகளை கடலில் தரித்து நின்ற வள் என் களிலும், தரையில் நின்ற ராக் ரர் களிலும் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அங்குமிங்குமாக, நூற்றுக்கணக்கான பெண் போராளிகளும், ஆண் போராளிகளும் நின்று இயந்திரமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டு நின்றனர்.... அந்தப் போராளிகளுக்கு உதவியாக, இளைஞர்கள் மட்டுமல்லாது, வயோதிப்பிரகளும், பெண்களும் சேர்ந்து கொண்டு, அங்கே கைப்பற்றப்பட்ட பாரிய பெட்டிகளையும், மூட்டைகளையும் தூக்கி எடுத்து வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர்.

“அன்னா....! இதைக் கொஞ்சம் தூக்கிக் கொண்டு வந்து தாங்கோ... சரியான பாரமாக் கிடக்கு....”

அங்கே ஒரு பெண் போராளி ஒரு பெரிய பாரமான பெட்டியைத் தூக்கமுடியாமல், முக்கி முனகிக் கொண்டு தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்... சில இளைஞர்கள் ஓழிப்போய், அவருடைய பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தார்கள்... அவற்றைப் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான பெட்டிகள் அந்த அறைகளில் இருந்து வெளியே கொண்டு வரப்பட்டு வாகனாங்களிலும் வள்ளாவ்களிலும் ஏற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன... வன்றிகளில் நிறைக்கப்பட்டதும், ஒவ்வொன்றாக அவையும், அந்த இடத்தை விட்டுப் பறப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தன.... அங்கே நின்ற சில இளைஞர்கள், இராணுவமுகாமின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும், ஓழிஷ் சென்று ஆசை தீரப் பார்த்துப் பிரயித்துப் போய் நின்றனர்.... அங்கே அறைகளில் கண்ட காட்சி அவர்களை மலைக்க வைத்தது...!

அந்தப் பெரிய அறையில், பல கோடி ரூபா பெறுமதியான உணவுப் பொருட்கள் மட்டும் அடுக்கடுக்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன....! சீஸ் கட்டிகள்...., நூல்கள் பைக்கற்றுக்கள்.... மீன் ரின்கள்... தகரத்தில் அடைத்த இறைச்சி மற்றும் சமைத்துப் பதப்படுத்தப்பட்ட சேமித்து வைத்து உண்ணக்கூடிய, சோறும் கறியும் கொண்ட பைக்கற்றுக்கள்.. இன்ஸ்ரன்ற் தேயிலைப் பைக்கற்றுகள் சீனி மூடைகள், அரிசி மூடைகள், மாலுமடைகள்... தேங்காய்ப்பால் பைக்கற்றுகள் என பல்வேறு வகையான உணவு வகைகள், ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மழுக் கவசங்கள் என்பன, களஞ்சியப்படுத்தப் பட்டிருந்தன. இந்தப் பண்டகசாலையில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த உணவுப் பொருட்களின் பெறுமதியே பல கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியானவையென அங்கு சென்று பார்த்தவர்கள் கூறிக் கொண்டார்கள். வீவற்றை விட, இவையும் போதாதென்று, பெட்டி, பெட்டியாக சிகரெற்றுப் பைக்கற்றுகள், பியர் ரின்கள், வைன் போத்தல்கள், சாராயம் போன்ற மதுபான வகைகளும் கூட ஏராளமாக பெட்டிபெட்டியாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“மச்சான்....! இந்தச் சாமான்களை ஏத்தி முடிக்கிறதுக்கே குறைந்தது பத்து நாட்களாவது பிழிக்கும் போல... நல்லாக் களைச்சுப் போனமடா... காலையிலை இருந்து வெயிலுக்குள்ளை நிக்கிறம்... ஒரே தண்ணி விடாயாக இருக்குது... இங்கை இப்பதண்ணியும் எடுக்கேலாது.”

அந்த இளைஞர்களில் இளையவனான முரளி கூறிக்கொண்டே எங்காவது தண்ணீர்ப் போத்தல்கள் இருக்குமா என்று, அந்த அறையை நோட்டமிட்டான்....!

“டேய்...! முரளி...! அங்கை பார் அந்தத் தட்டிலை நிறைய யூஸ் போத்தல்கள் அடுக்கி வைத்திருக்குது....”

அவனுடன் கூட நின்ற ரஞ்சிதன், அந்த அறையின் மூலையில் இருந்த.... சீமெந்துத் தட்டின் மீது நீளத்திற்கு அடுக்கடுக்காக, அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த, ஆயிரக்கணக்கான வகையான மெல்லிய மஞ்சள் நிறத்தில், பழச்சாறுகள் போன்ற போத்தல்கள் அப்படியே உடைக்காது புதிதாகவே இருந்தன... அந்த வெய்யில் நேரத்திற்கு அவற்றைக் கண்டதும், முதலில், ரஞ்சிதன் தான், ஓடிச் சென்று, அங்கே இருந்த போத்தலை எடுத்து மூடியைக் கழற்றி அப்படியே மடமடவென்று வாய்க்குள் விட்டான். ரஞ்சிதன் வாய்க்குள் அதனை ஊற்றியதும் பெருத்த சத்தத்துடன் வாந்தி எடுத்ததுடன் அவனுடைய கண்களும் கலங்கிக் கொண்டு வந்தன... ரஞ்சிதனின் நிலையையக் கண்ட முரளி, பத்தடமடைந்தவனாக ஓடிச்சென்று அவனுடைய தலையையும் நெஞ்சையும் தடவிக் கொடுத்தான்.

“என்னா ரஞ்சிதன்? என்ன செய்யது...?”

“ஓரே புளியாக் கிடக்குது. சாடையா வயிறு ஏரிகிறது மாதிரி இருக்குது.....” ரஞ்சிதன் நெஞ்சைத் தடவியபடியே கூறியதும், முரளி ஓடிச்சென்று, அந்தப் போத்தலில் உள்ள “லேபலைப்” பார்த்ததும், அவன் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கத் தொடங்கினான்....

“ரஞ்சித் ...! நீ வாய்க்குள்களை ஊற்றியது..... ஜாஸ் இல்லை மச்சான்..... அது வினாகிரி..... வினாகிரி போத்தலும் ஜாஸ் போத்தலும் ஓரே மாதிரி இருந்ததாலைதான் உனக்கு இந்தக் குழப்பம் வந்திருக்கு... இவங்கள் மாட்டிறைச்சியைச் சமைக்கேக்கை, அதை மெதுமையாக்கிறதுக்காக வினாகிரியைத்தானை ஊற்றிக் காய்ச்சுவாங்கள்...”

முரளி சிரித்துக் கொண்டே கூறிவிட்டு, ஓடிப்போய் தண்ணீர்ப் போத்தலை எடுத்துக் கொண்டு வந்து நிறையக் குடிக்க வைத்தான். அப்பொழுது தான் ரஞ்சிதனுக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்தது மாதிரி ஒரு ஆறுதலாக இருந்தது.... அதற்குப் பின்னர், அடுத்த தட்டில் இருந்த ஓரேஞ் ஜாஸ் போத்தலை எடுத்து முதலில் சிறிதளவில் சுவைத்துப் பார்த்து விட்டுத் தான் பின்னர், ஆசை தீர் அவற்றைக் குடித்தனர்.....

அந்த முகாமுக்கு வெளியே தெரு நீளத்திற்கு வரிசையாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த வாகனாங்களில் பெட்டி, பெட்டியாக ஏற்றப்பட்ட ஆயுத தளபாடங்களும், ரவைகளும், ஏறிகளைகளும், கிரனைற் குண்டுகளுமாக நிறைக்கப்பட்டதும், அவை அந்த முகாம் பகுதியில் இருந்தும் ஒவ்வொன்றாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்தன....! அந்தப் பரந்த முகாம் பகுதியைங்கும்

நூற்றுக்கணக்கான பொது மக்களும், போராளிகளும் சங்கமித்த நிலையில் ஒருங்காங்கே ஒவ்வொரு கட்டிடங்களாகப் போய்ப் பார்த்து, புதினம் பார்ப்பதும், சிலசில வேலைகளைச் செய்து கொடுப்பதுமாக நின்றனர்.

இராணுவப் பொறுப்பதிகாரிகளுக்கு அவரவர் தரங்களுக்கு ஏற்ப வசதியான வீடுகள் கூட அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் முகப்புக்கள், பூமரங்கள் மற்றும் புற்கள் பதிகப்பட்டு, மிகவும் அழகாகவும், ஒரு ஒழுங்கிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன..... மூல்களைத்தீவு நகரப் புறத்தில் முகாமுக்கு மேற்குப் புறமாக அமைந்திருந்த பழைய பஸ் டிப்போவுக்கு அருகாமையில், அழகான ஒரு பெரிய வீடு இருந்தது.... அந்த வீட்டின் முன்னால் ஒரு மெல்லிய கபில நிறத்திலான பொமனேரியன் நாய்க்குட்டி ஓன்று அந்த வழியால் போகின்றவர்களையே பார்த்துக் கொண்டு கீச்சிட்ட குரலில் கத்திக் கொண்டு நின்றது... அது வாசலில் நின்றபடியே அந்த வழியால் போய்க் கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து இரண்டு காலில் நின்றபடி, வாவென்று அழைப்பது போல், முன்னங்கால்கள் இரண்டையும் தூக்கிப்பிடித்து ஆட்டி ஆட்டி மெல்லிய குரலில் குரரத்துக் கொண்டிருந்தது....

அந்த முகாமின் பொறுப்பதிகாரியான பிரிகேடியர், வளர்த்த செல்லப் பிராணிதான், அந்த பொமனேரியன் நாய்க்குட்டி என்று, அங்கே நின்ற ஒரு போராளி கூறிக் கொண்டு அதன் அழகை இரசித்துக் கொண்டிருந்தான்... அதன் அழகையும், அதன் செய்கையையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இன்னுமொரு மூத்த போராளி, அதற்குக் கிட்ட ஒழிப்போய், அரை அடி உயரம் மட்டுமே உள்ள அந்த அழகான நாய்க் குட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் தன்னுடைய பிக்கப் வாகனத்திற்குள் விட்டான்.

ஐஷல் மாதம் 18 ஆம் திகதி அதிகாலை 12.30 மணிக்கு விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் முன்னின்று தாக்குதலைத் தொடுத்தபின்னர், புலிகளின் படையணிகளின் இந்த அதிவேகத் தாக்குதலுக்கு “ஓயாத அலைகள்” என்று பெயரிடப்பட்டது எந்தளவுக்குப் பொருத்தமானது என்பதை ஆயிரக்கணக்கான புலிகளினால் அலை அலையாகப் பாய்ந்து வந்து தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதலின் வேகத்தைக் கொண்டு அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அவர்களுடைய அன்றைய நள்ளிரவுத் தாக்குதலுக்கு, ஈடு கொடுக்க முடியாது பல சிப்பாய்கள் தப்பி ஓடிசென்று பற்றைகளுக்குள்ளும், கடலுக்குள்ளும் விழுந்து தப்ப முயற்சித்த இராணுவச் சிப்பாய்களையும் வெளி அரங்கில் நின்ற புலிகள் சட்டுத் தள்ளிக் கொண்டே இருந்ததால், தொடர்ந்தும் அந்த முகாம் அதிரந்து கொண்டே இருந்தது. அவ்வாறு தப்பி ஓடியவர்களில் பத்தொன்பது வயதேயான இராணுவ கோப்ரல் டபிஸ்டு, டெடாபினிக் என்ற ஒரு சிப்பாய், அந்த முகாமில் இருந்து, சமார் 100 மீற்றரூக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு உயரமான தென்னை மரத்தில் ஏறி ஒளித்துக் கொண்டிருந்தான்.... பின்னர்

எப்படியோ அங்கிருந்து தப்பி, அலம்பில் வழியாகச் சென்று, அங்குள்ள சில தமிழர்களிடம் கெஞ்சி, ஆடைகளை மாற்றிக் கொண்டு, மணலாறினூடாக தன்னுடைய சொந்த ஊருக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டான்..... அவன் பின்னர், ஏ.எப்.பி. செய்தி நிறுவனத்திற்கு, வழங்கிய செவ்வியில் அன்று தாங்கள் பட்ட அவைத்தை வெளிக்காட்டியிருந்தான். அவனுடைய பேட்டியில்,

“நாங்கள் 17 ஆம் திகதி அன்று இரவும் வழைமொல், இராணுவ காவலரண்களில் உசார் நிலையில் நின்றபோது, அவை அவையாகப் பெண் புலிகளும், ஆண்புலிகளுமாக ஆயிரக்கணக்கில் வந்து அசர வேகத்தில் சுட்டுக் கொண்டே நாலாபுறத்தில் இருந்தும் தாக்கத் தொடங்கினார்கள்...”

அந்த நேரத்தில் எந்தத் திசையில் இருந்து துப்பாக்கிக் குண்டுகளும், மோட்டார் குண்டுகளும் வருகுது என்று தெரியாமல், திசைத்துப் போனதால், எங்களால் எதுவுமே செய்யமுடியாமல் திணைறிவிட்டோம்... ஆரம்பத்தில் அந்த இருட்டிலும் கூட முழந்தவரை நாங்களும் சுட்டுக் கொண்டே இருந்தோம்... ஆனால் எங்களால் சரியான இலக்கை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. அவர்களுடைய உக்கிரமான தாக்குதலின் வேகத்தை தாங்கமுடியாத நிலையில், என்னிடம் உள்ள குண்டுகள் எல்லாமே தீர்ந்து விட்டதால், ஓடிப்போய்க் கொஞ்ச தூரத்தில் நின்ற தென்னை மரத்தில், ஏறி ஒழித்திருந்தேன். விடிந்ததும் ஒரு ஜீப் வண்டியில் வந்த சில புலிகள், தமிழில் ஏதோ கூறியதைத் தொடர்ந்து, நூற்றுக்கணக்கான பொதுமக்கள் அந்த இடத்திற்கு ஓடி வந்து, எங்களுடைய ஆயுதப் பெட்டிகளையும், இறந்து போன எங்களுடைய இராணுவத்தினரின் உடல்களையும் ராக்ரர்களில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்த புலிகள் மற்றுத் தளத்திற்குச் சென்றதும், அவர்களைத் தொடர்ந்து, சனமும் அங்காலை போனதும், நான் தென்னை மரத்தில் இருந்து இறங்கி, அங்கிருந்து வெளியூயா வழியாகத் தப்பி வந்துவிட்டேன். நல்ல வேளையாக இடையில் இருந்த தமிழர்கள் சிலர் உதவிசெய்ததாலை என்னாலை தப்பி வர முடிஞ்சது.....”

அந்த 19 வயது இளைஞரான இராணுவச் சிபாய், புலிகளின் ஓயாத அலைகள் புயல் வேகத் தாக்குதலினால் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருந்தார் என்பதை, அவரது மருண்ட, வெளிரிப் போன முகம் காட்டிக் கொண்டிருந்ததாக ஏ.எப்.பி. செய்தியாளர் குறிப்பிட்டார்.!

1976 ஆம் ஆண்டு, சிறிய அளவிலான, ஒரு கெரில்லா இயக்கமாகத் தோற்றம் பெற்ற வடுதலைப் புலிகள் இயக்கம், காலப்போக்கில், தரை, கடல், வான் தாக்குதல்களினூடாக, ஒரு மரபு வழிப் படையணியாகவும் வளர்ச்சி பெற்றமை, உலகின் விடுதலை இயக்கங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றமையை அறியக்கூடியதாக உள்ளது....!

06. இனாழிப்புக்கு எதிரான மக்களின் போராட்டம்

முல்லைத்தீவு முகாம் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் முழுமையாகக் கொண்டு வரப்பட்டு விட்டாலும், ஆபத்து இன்னும் நீங்கவில்லை என்பதில் மிக உயர்த்தில் பறந்து கொண்டிருந்த உலங்கு வானுர்திகளின் இரைச்சல் கட்டியம் கூறிக் கொண்டிருந்தது..... போராளிகளுடன் நின்று பொருட்களை வாகனாவ்களில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்த பொது மக்கள் இன்னும் சலித்துப் போகாது. ஆர்வத்துடன் ஓடி ஓடி பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டே இருந்தனர்.

“தேய்.....தம்பிமாரே....! கெலிகள் வருகுது.... தூரத்திலை இருந்து அடிக்கப்போறான். அப்படியே கவர் எடுத்து முகங்குப்புறப்படுவ்கோ.... பிறகு உங்களுக்கு ஏதேனும், ஒன்று நடந்துவிட்டால், அண்ணேக்கு நாங்கள் பதில் சொல்லேலாது....”

அந்த முகாம் பகுதியில், தூரிதமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த மிகவும் வயது முதிர்ந்த போராளியான ஸ்ரனி மாஸ்ரர், உரத்த குரலில் கூறிக் கொண்டே அங்கே நின்ற இளைஞர்களை எச்சரிக்கை செய்து கொண்டிருந்தார்..... ஸ்ரனி மாஸ்ரர், ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக இருந்து, வடமராட்சி கிழக்கு பகுதியில் உள்ள உடுத்துறை மகாவித்தியாலயத்தில் நீண்டகாலமாகக் கற்பித்து வந்தவர்.... வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியில், தொடர்ச்சியாக ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்த இராணுவ அடக்கு முறைகள் மற்றும் இன அழிப்புக்கள் காரணமாக மனம் பொறுக்காத நிலையில் தனது ஆசிரியர் வேலையையும் உதறி விட்டு, தனது ஜம்பத்து ஆறாவது வயதில், புலிகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்து, கடற்புலிகளுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர்.

தொடர்ச்சியாக பதவிக்கு வருகின்ற அரசுத் தலைவர்கள், தமிழ் மக்களிடம் வாக்கு கேட்கவரும் பொழுது, இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்போவதாகக் கூறிக்கொண்டு வருவார்கள்.... பின்னர், ஆட்சியைப் பிடித்ததும், தமிழர் பிரச்சினை என்ற ஒன்று இந்த நாட்டில் இருக்கின்றதா என்ற கேள்வியைக் கூடக் கேட்கத் தொடர்க்கி விடுவார்கள்.... இலங்கையில் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் இனப்படுகொலை என்பதே இடம் பெறவில்லை என்றுகூட வியாக்கியானம் வேறு சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள்.....

ஆனால், இலங்கையில் 1957 ஆம் ஆண்டில் இருந்தே முன்னாள் பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்காவினால், தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டதில் இருந்தே இனப் படுகொலை நடந்து

கொண்டிருக்கின்றது என்பதை எந்த ஒரு சிங்களத் தலைவரும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை... ஆனால்,

"ஜக்கிய நாடுகள் சட்டத்தின், சர்வதேச இனப்படுகொலை சாசனத்தின் படி, ஒரு இனக்குமுலை மனதளவிலேனும், பாதிப்படையச் செய்தலும், அத்தகைய இனக் குழுவின், உரிமைகளை மட்டும் படுத்த நினைப் பதுவும், இனப்படுகொலையாகவே கருதப்படுகின்றது."

என்ற ஜக்கிய நாடுகள் சாசனத்தினைத்தும் மீறும் வகையில் இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களின் மனங்களை உளர்தியாகப் பாதிப்படையச் செய்யும் வகையில், நடந்து கொண்டதால், ஸ்ரவி மாஸ்ரரைப் போன்ற எத்தனையோ படித்த மனிதர்கள், போராட்டத்துடன் தம்மை இணைப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக் கப்பட்டனர்.

ஒரு இனவிடுதலைக்கான போராட்டம் ஒன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, எந்தத் தரப்பு மனித மனங்களை வென்று, தனது போராட்ட வழவாங்களை முன்னெடுக்கின்றதோ, அந்தத் தரப்பே மக்கள் ஆதரவு பெற்ற ஒரு தியக்கமாகப் பரிணமிக்கும் என்ற அந்தத் தத்துவத்தை அரசு உணர்ந்திருந்தால், இலங்கையில் ஆயுதப் போராட்டம் என்பதே தலைதூக்கியிருக்காது.....!

ஸ்ரவின்ஸ்லோஸ் மாஸ்ரரின் எச்சரிக்கையை அடுத்து, அங்கே நின்ற பொது மக்கள் சிறிது பதட்டமடைந்தவர்களாக அங்குமிங்குமாகச் சிதறி ஓடினார்கள்....! உலங்கு வானுரதிகளின் இரைச்சல்களைக் கேட்டதும், தலையில் குப்புறப்படுத்தவர்கள் ஒருபூம், கட்டிடங்களின் இழபாடுகளின் கீழும், உடையாத கட்டிடங்களின் கீழும், மறைந்து கொண்டவர்கள் ஒரு பூம், தலைணர்த் தொட்டிகளின் கீழ் ஒதுங்கிக் கொண்டவர்கள் ஒருபூமமாக பாதுகாப்பைத் தேடிப் பதுங்கிக் கொண்டனர்.....

கீழே விழுந்து முகம் குப்பறப்படுத்தவர்களில் பலர், இறந்து சிதறிக் கிடந்த இராணுவச் சிப்பாய்களின் உடல்களின் மத்தியில் கூட விழுந்து படுத்திருந்தனர்.....!

அந்த நேரம், கடல் ஓரமாக வரிசையாகப் பறந்து கொண்டிருந்த, எட்டு மைப்பற்றர் கெளிகொப்பர்களில் இருந்து, சரமாரியாக றாக்கற் தாக்குதல்கள், கடலை நோக்கி மேற்கொள்ளப்பட்டன..... அங்கே காவலுக்காகத் தரித்து நின்ற, கடற்புலிகளின் ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பீரங்கிப் படகுகளை நோக்கியே தொடர்ச்சியாக றாக்கற் குண்டுகளால் வெகு தொலைவில் பறந்தபடி தாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன... தரையை நோக்கி கீழே பதிந்து வருகின்ற போதெல்லாம், கடற்புலிகள், தரையில் இருந்து, எதிர்த் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டதும் அவை மேலும் உயர்த்திற்குப் பறந்து மறைந்து சென்றன... எப்படியாவது துருப்புக்களை தரையில் இறக்கி தமது இராணுவச் சிப்பாய்களை மீட்கமுயற்சித் திராணுவத்தினர் மீது, தொடர்ந்தும் தரையில்

இருந்து கடுமையான தாக்குதல்கள் மேற்கொண்டதால், இந்த முயற்சியை முன்னெடுக்க முடியவில்லை.....!

“சே....என்றை வாழ்க்கையிலை இப்படி ஒரு அனுபவத்தைக் கண்டதில் வை.....இங் கிளிஸ் படம் பார்த்தது மாதிரி இருக்குது.....”

அங்கே தரைகளில் சிறுகிடந்த, இராணுவத்தினரின் சடலங்களுடன் சடலமாகப் படுத்திருந்த நடுத்தர வயதுடைய அரச ஊழியரான செல்லத்துரை, தனக்கு அருகில் படுத்திருந்த வேவறாருவரிடம் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.....

1990 ஆம் ஆண்டில், மூல்லைத்தீவு நகரத்தை விட்டு இராணுவத்தினரால் வெளியேற்றப்பட்டவர்களில் அவரும், அவருடைய குடும்பமும் இன்று முள்ளியவளையில், ஒரு தென்னாந் தோட்டத்தில் கொட்டகை அமைத்து அகதி வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரும் அந்தத் துயரத்தின் வளி வேறு யாருக்கும் புரியாது... இன்று ஆறு வருடங்களுக்குப் பின்னர், மீண்டும் தான் பிறந்த மன்னை முத்தமிட்ட மகிழ்ச்சியில், அவருடைய உள்ளம் குதாகலித்துக் கொண்டிருந்தது...

மூல்லைத்தீவு முகாம் அமைந்திருந்த பகுதியின் மையப்பகுதியை அடுத்து, ஆட்டிலரித் தளத்திற்கு அப்பால், பிரதான தபால் கந்தோர் கட்டிடம் உடைந்த நிலையில் காணப்பட்டது.... அதைத் தொற்று பல அரச திணைக்களுக்கட்டிடங்களும் உருக்குலைந்து போய் இருந்ததால், எவையெவை என அடையாளம் காணமுடியாது இருந்தது... கச்சேரிக்கட்டிடம், பொது வேலைப்பகுதி, வைத்தியசாலைக் கட்டிடங்கள், நீதிமன்றக் கட்டிடம், ஸ்ரீலங்கா காவல் துறை கட்டிடம், அதற்கு எதிர்ப்புமாக அமைந்துள்ள கிளங்கை வங்கிக் கட்டிடம், மற்றும் அதை அடுத்துள்ள பொது நூலகம் என்பன இருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. மூல்லைத்தீவின் பல கிடங்களில், பற்றைகளும், மரங்களும் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்ததால், பழழை நகரத்தின அமைப்பையே பார்க்க முடியவில்லை.... வீதி அறிவித்தல் பலகைகள் கூட பற்றைகளால் மறைக்கப்பட்டு சுற்றிவர ஆல மரங்கள் வளர்ந்தும் ஒரு அழிந்த நகரத்தை நினைவுட்டிக் கொண்டிருந்தது....

உடைக்கப்படாது பாதுகாப்பாக இருந்த அரசாங்கத் திணைக்களுக்கட்டிடங்களில் பெருந்தொகையான ஆயுதங்களும், குண்டுகளும் பொலித்தீன் பைகள் கழற்றப்படாமல் அப்படியே புத்தம் புதியதாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆங்காங்கே இருந்த அழகான கல்வீடுகள் உடைக்கப்பட்டிருந்தன.... பெரும்பாலான வீடுகளின் கூரைத் தகடுகள், வளை மரங்கள் என்பன கழற்றி எடுக்கப்பட்டிருந்ததால், அவை எல்லாம் வானம் பார்த்த வீடுகளாகக் காட்சி

அளித்துக் கொண்டிருந்தன.... அந்த வீடுகளில் இருந்து கழற்றி அப்புறப்படுத்தப்பட்ட அஸ்பெஸ்ரேர்ஸ் கூரைத் தகடுகளும், பனை மரங்களும் பல நூற்றுக்கணக்கான காவல் அரசர்களை அமைப்பதற்கும், டம்மி அரண்களை அமைப்பதற்கும் படையினரால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளதை, காவலரண்களில் இருந்த பொருட்களைக் கொண்டு அறியமுடிகின்றது.... பல வீடுகள் இராணுவப் படையணிகளின் பல்வேறு பிரிவுகளின் பொறுப்பான மேஜர், கப்ரன் தரத் திலுள் எவர் களால் வாசஸ் தலங் களாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் மிக அழகாகவும், நவீன வசதிகள் கொண்டதாகவும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன



அங்கே நின்று போராளிகளுக்கு உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருந்த, பொதுமக்கள், போராளிகளுடன் சேர்ந்து, அந்த முகாம் களின் கட்டிடங்களுக்குள் சென்று, வழித்துத் தடைத்துக் கொண்டு சென்றனர்..... சில வீடுகளில் இருந்து, இராணுவத்தினரின் பிழியில் சிக்குப்பட்டுக் கைத்திகளாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொதுமக்கள் சிலரைப் போராளிகள் மீட்டெடுத்துக் கொண்டு வந்து தமது வாகனாவுக்களில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒரு வயோதிப்பு பெண், நடக்க முடியாது கஸ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, இரண்டு போராளிகள், அவரைத் தமது கைகளில் தாக்கிப் பிழித்தபடி வெளியே கொண்டு வந்தார்கள்..... அந்தப் போராளிகளின் மனிதாபிமானச் செயலைப் பார்த்த பொழுது, அவர்களை அங்கே நல்லதொரு மீட்பராகவே பொதுமக்கள் கண்டனர்.

1990 ஆம் ஆண்டு மூல்லைத்தீவை இராணுவம் முற்றுகையிட்டபோது, அந்த நகரமே பதறித் துடித்து, இரவோமிரவாக, இடம்பெயர்ந்தபோது, அந்த கிடத்தை விட்டு வெளியேற முடியாத நிலையில் தமது உயிர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள் வதற் காக அவரவர் வீடுகளிலேயே இந்த கியலாவாழிகளை அப்படியே விட்டுவிட்டு ஓடிப்போனார்கள்.... அவர்களின் உறவினர்களாலும், உடன் பிறப்புக்களினாலும் கைவிடப்பட்ட பொது

மக்களில் பதினேழுபேர் மட்டுமே, இராணுவத்தினரின் பிழக்குள் சிக்குப்பட்டுப் போய், அடிமை வாழ்வக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்தனர். தீவுவரை காலமும் அவர்கள் உயிருடன் இருக்கின்றார்களோ என்று தெரியாத நிலையில் இராணுவத்தினரின் கொத்துமைகளாக வைக்கப்பட்டிருந்து, மூலமைத்தீவு மீட்கப்பட்டதும், போராளிகளால் விடுவிக்கப்பட்டிருந்தவர்களில் அறுபது வயதுடைய பெண் ஒருவர், இந்த ஆறு வருட காலமும், அவர்கள் எப்படியான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார்கள் என்று தெரிவித்தபோது.

“எங்களில் பதினேழு பேர் மட்டுமே, இராணுவத்தினரின் பிழக்குள் இருந்தோம்.... எங்களுக்கான தனியான ஏந்தத் தொழிலையும் செய்யமுடியாது.... எங்களுடைய வீடுகளுக்கும் கூடப் போகமுடியாமல் தடுக்கப்பட்டிருந்தோம்.... அவர்களுடைய ஆடு, மாடுகளை வளர்ப்பதும், அவற்றுக்குத் தேவையான உணவைத் தேடிக் கொண்டுவெந்து சேர்ப்பதும் தான் எங்கடை வேலையாக இருந்தது.... அவற்றை வளர்த்து ஆயிக்கே கொடுக்கவேண்டும்.... அவர்கள் தான் எங்களுக்கு மூன்று நேரமும் சோறு தருவார்கள்....”

என்று தனது கொத்துமை வாழ்க்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாலும், தாம் இந்த அடிமை வாழ்வில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டதில் அந்தப் பெண்ணின் முகத்தில் ஒரு பூரிப்பைக் காணாமுடிந்தது.

அவர்கள் ஓவ்வொருவரையும் புலிகள் தமது வாகனாங்களில் உடனையாகவே ஏற்றி புதுக்குழியிருப்புக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டு அவர்களுடன் நின்ற பொது மக்களையும் அழைத்துக் கொண்டு மீண்டும் கடற்கரைப் பக்கமாகப் போனார்கள்.

கடற்கரைப் பகுதியிடன் இருந்த மிகவும் அழகாகக் கட்டப்பட்டிருந்த, பிரமாண்டமான புனித சூசையப்பர் தேவாலயம் உடைக்கப்பட்டு, அதன் கூரைகள் ஒன்றுமே கிள்ளாது வெட்டவெளியாகக் காணப்பட்டது. அந்தப் பாரிய ஆலயத்தின் கட்டிடங்களில், வெறும் தூண்களையும், கிடையிடையே கோப்பிசங்களையும் மட்டுமே காணக்கூடியதாக இருந்தது. உள்ளே பலிபீட்தில் உள்ள சொருபாங்கள் கையுடைந்தும் தலையுடைந்தும் போய் இருந்தன மட்டுமல்லாது, அந்த தேவாலயத்தின் மண்டபப் பகுதியின் தரையைக்கும் இரத்தக் கறைகள் பட்டுக் காய்ந்து போய் இருந்தது.... அந்த மக்களுடன் கூட வந்த அந்தோனிமுத்து என்ற வயோதிபர், அந்த தேவாலயத்தின் சிறைதந்த தோற்றுத்தைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுத காட்சி அங்கே நின்றவர்களின் நெஞ்சை ஒரு கணம் உலுப்பி எடுத்தது. ஆம்...! 1990 ஆம் ஆண்டு இந்த இடத்தை விட்டு விரட்டப்பட்டபோது, அவரும் ஒருவராக வெளியேறிய அந்தத் துயரம் நிறைந்த சம்பவத்தை அந்தப் போராளிகளுக்குக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

“தம்பிமாரே..... இந்தக் கோயில் தான் நான் பிறந்த நாள் தொடக்கம் இங்கையிருந்து வெளியேற்றப்படும் வரைக்கும் செபம் செய்து வாழ்ந்த

கிடம். எனது சிறு வயதில் இங்கேயே எனக்கும் ஞானஸ்னானமும் செய்து வைக்கப்பட்டது.... என்னுடைய திருமணம் கூட இந்தக் கோயிலில் தான் நடைபெற்றது..... தொழிலுக்குப் போகும் பொழுது கூட இங்கே வந்து செபம் செய்து விட்டுத்தான் போவும்.... எங்களுக்கு இது தான் குலதெய்வமாகவும் இருக்கின்றது... இன்டைக்கு இந்தக் கோயிலை இவங்கள் இப்படிப் படாதபாடு படுத்தியிருக்கிறார்கள்..... தங்கடை புத்தகோயிலென்றால் இப்படியெல்லாம் சிதைச் சிருப் பாங்களோ....?"

அவருடன் தனக்குள்ள இந்த ஆலயத்தின் தொடர்பைப் பற்றிப் பெருமையாகக் குறிப்பிட்டு. தனது மனதில் இருந்த ஆதங்கத்தைச் சொல்லி அழுதபொழுது, அங்கே நின்றவர்களையும் ஒரு கணம், நிலைகுலைய வைத்து விட்டார். அவர் அந்த சிதைக்கப்பட்ட தேவாலயத்தினுள்ளே சென்று சொருபங்கள் இல்லாதா நிலையிலும், முளந்தாளிட்டு சிறிது நேரம் செபம் செய்து விட்டு, மீண்டும் கடற்கரையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்.



மூல்லைத்தீவு புனித சூதையப்பர் தேவாலயத்தின் சிதைந்த தோற்றம்.



புனித மரியாளின் சிதைக்கப்பட்ட திருச்சொருபம்

வானத்தில் மிக உயரத்தில், தொடர்ச்சியாகப் பறந்து கொண்டிருந்த, சுப்பர் சோனிக், கிபீர், புக்காரா குண்டு வீச்சு விமானங்களின் இரைச்சல் ஒரு புறமும், மண்கிண்மலை இராணுவ முகாயில் இருந்து, விட்டு விட்டு ஏவப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஆட்டிலறி எறிகளைகள் ஒரு புறமுமாக அந்தச் சின்னாஞ்சிறிய நகரம், ஒரு யுத்தகளமாகவே இருந்தது..... இடையிடையே முகாம் பகுதியிலும் கிறைனர் குண்டுகளின் சத்தமும், துப்பாக்கிச் சன்னாங்கள் வெடிக்கும் சத்தமும் கேட்ட வண்ணமாகவே இருந்தன.... முகாம் தகர்ப்பின் போது, அங்கிருந்து தப்பி ஓடிய இராணுவச் சிப்பாய்கள், ஆங் காங் கே பரந் திருந் த கட்டிடங் கஞக் குள் ஞம், பற் றைக் காடுகளுக்குள்ளும் ஓழித்திருந்ததால், அவர்களைத் தேழிப் பிழப்பதற்காகவே போராளிகள் துப்பாக்கப் பிரயோகங்களை மேற்கொண்டபடி சென்றதையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது....!

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இராணுவத்தினர், சற்றுத் தொலைவில் உள்ள பழைய இராணுவ முகாம் கட்டிடத்தினுள்ளும், மாவட்ட வைத்தியசாலைக் கட்டிடத்தினுள்ளும் ஓடிப்போய் உளிந்து கொண்டிருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்ததால், எழுந்தமானமாக அந்த இடங்களுக்குள் செல்லமுடியாது என்பதால், போராளிகளும் மிகவும் அவதானமாகவே நடந்து கொண்டனர். ஏனெனில் தப்பி ஓழிப்போனவர்கள் தமிழிடம் ஏதாவது ஒரு ஆயுதத்தை வைத்திருக்கலாம் என்ற அனுமானம் அவர்களிடம் இருந்தது....

"இன்று இரவுக்குள்ளை இவங்கள் எல்லாரையும் பிழிச்சுப் போடுவம்.... இவை இனி எங்கை தப்பி ஓடப் போகினம்..... சுற்றிவர எங்கடை ஆக்கள் சென்றி போட்டிருக்கினம்.... எப்படியும் இவங்கள் சறங்டர் பண்ணியே ஆகவேணும்...."

என்று சிரித்துக் கொண்டே, தன்னிடம் இருந்த றைபிளை தோளில் தூக்கியபடி அப்பால் போய்க்கொண்டிருந்தான்.... ஏ.கே.எல்.எம்.ஐ. றைபிளை வாவகமாகத் தோளில் சுமந்தபடி சென்று கொண்டிருக்கின்ற அந்த இளம் போராளியின் மனவறுதி, அங்கே நின்றவர்களைப் புல்லரிக்கச் செய்தது.

அந்தப் போராளிக்கு சுமார் 20 வயது தான் இருக்கும். க.பொ.த.சாதாரண தரம் வரை சித்தி பெற்றவர். மட்டக்களப்பு, கிரான் பகுதியைச் சேர்ந்தவர். 1994 ஆம் ஆண்டு, இராணுவத்தினரின் கொடுரமான தாக்குதல்களினால், தனது தாயையும், தந் தையையும் இழுந் து தனது ஏனைய உறவினர்களையும் பலிகொடுத்து நிர்க்கதியாக்கப்பட்ட நிலையில் காட்டுப் பகுதிகளினுடோக நடந்தே, வன்னி மன்னுக்கு வந்து சேர்ந்து,

போராட்டத்தில் தன்னை முழுநேரமாக இணைத்துக் கொண்டவன்.... தனது சொந்த மண்ணில், அடாவடித்தனங்களை மேற்கொள்ளும் ஆதிக்கவெறியர்களை விரட்டி, சுதந்திரமான வாழ்வை வாழுவேண்டுமென்ற இலட்சிய தாகத்தோடு, அவன் இன்று ஒரு போராளியாக இந்த முல்லை மண்ணிலே உலா வருகின்றான். என்ற அவனுடைய அந்த வரலாறை, அவனுடன் நின்ற இன்னுமொரு போராளி அவன் போன்னினர், அங்கே நின்ற மக்களிடம் தெரிவித்தான்....

இரு இலட்சியத்திற்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள். தாம் கொண்ட அந்த இலட்சியத்தை அடையும் வரை, ஓய்போவதுமில்லை. அதனால் ஏற்படும் இடையூறுகளைக் கண்டு அஞ்சப் போவதுமில்லை... என்பதை அவனுடைய அந்த நேர் கொண்ட பயணம் எடுத்துக் காட்டியது...! அன்று காலையில் இருந்தே, போராளிகளுடன் இணைந்து, தோனோடு, தோள் கொடுத்து இயங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த மக்களின் மனதிலே ஊற்றுமெடுத்த உத்தேவுகம், ஒரு புதிய தேசத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான அத்திவாரமாகவும் இருந்தது....!

அந்த மக்களின் ஆளாந்துக் களிப்பில், தன்னையும் அர்ப்பணித்து, வானத்தில் வலம் வந்து ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த சூரியனும், மெல்ல மெல்ல மேற்கு வானைத் தொட்டபடி, பிரிய மனமின்றி மறையத் தொடங்கிய நேரம்..... வானமும் சிவந்து கொண்டு வர இருள் கவியத் தொடங்கியது....!

“நல்லாய்க் களைச்சுப் போனியள்.... இண்டைக்கு நீங்கள் செய்த இந்தப் பணி, எங்கடை போராட்டத்தின் ஒரு திருப்பு முனையாகத் தான் இருக்கப்போகுது..... எங்கடை போராளிகளுக்கும் ஒரு உற்சாகத்தையும், ஒரு நம்பிக்கையையும் கொடுத்திருக்கிறியள்....”

யுத்த முனையில், ஒரு பிரிவுப் போராட்ட அணியின், கட்டளைத் தலவனாக நின்று வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு போராளி, கூறிக்கொண்டே, அங்கே நின்ற மக்கள் கூட்டத்தை நோக்கி நடந்து வந்தார். தமிழ் மக்களை விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து அன்னியப்படுத்தி, தாம் விரும்பியபடி, எந்த ஒரு நீரவையும், திணித்துவிடலாம் என்று நினைத்த பேரினவாதத்திற்கு, பொதுமக்களின் ஒன்று திரண்ட பங்களிப்பு மரண அடியாக இருந்தது....!

“தம்பிமாரே....! இந்த ஸ்ரோரிலை இருக்கிற உங்களுக்கு விருப்பமான எதையாவது எடுத்துச் சாப்பிடுங்கோ.... தேவையானால், வீட்டிற்கும் உங்கடை தம்பி, தங்கைச்சிமாருக்கும் கொண்டு போய்க் கொடுங்கோ..... ஆளால், அங்கை இருக்கிற சாராயம், பியர் ரின்கள், வைன் ரின்கள்

எதையும் தொடாதேயுங்கோ. அதுகளை வெட்டிப் புதைத்து விடப்போறும்.....”

அந்தப் போர்கள் நெருக்கடியிலும், வெற்றிக் களிப்பிலும் தனது இனம், அதுவும் இளைய சுந்ததி ஒன்று, தவறான வழிக்கு இழுத்துச் செல்லப்படக் கூடாது என்பதில் மிகவும் நிதானமாகச் செயற்பட்டதை அங்கே நின்ற இளைஞர்கள், வியப்புன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். சிறிது நேரத்தில், அந்தப் போராளி, அங்கே நின்ற இளைஞர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு, தபால் கந்தோர்க் கட்டிடத்திற்குள் போனார்... அங்கே ஏற்கனவே பெருமளவு உணவுப் பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டு சென்ற பின்னரும் கூட, மேலும் அதிகளவிலான உணவுப் பொருட்களும், மென்பானங்களும், குடி வகைகளும் அங்கே பெட்டி பெட்டியாகக் குவிக்கப்பட்டு இருந்தன.....! அந்த அறையினுள் சென்றதும், அவரவர், தமக்கு விருப்பமான உணவுப் பண்டங்களை எடுத்துச் சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள்... சிலர் அங்கே வந்ததன் நினைவுச் சின்னமாகவோ என்னவோ அங்கே இருந்தவற்றில் சீல் ரின், இறைச்சி ரின், கண்டோல் பைக்கற்றுகள் போன்றவற்றுள் சிலவற்றைத் தமது கார்ச்சடைப் பைகளுக்குள் எடுத்து வைத்தனர்.... இவ்வாறான உணவுப் பண்டங்கள், வன்னிப் பகுதிக்குள் கொண்டு வருவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்ததால், அவற்றை அவர்கள் கண்ணால் கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.....!

அந்த இளைஞர்களின் செய்கையைத் தள்ளி நின்று பார்த்துக் கொண்டு நின்ற, போராளிகளுக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. சிறிது நேரத்தில், அவர்கள் முன்னால், பிரியாணிப் பார்சல்கள் நிறைந்த பல பிளாஸ்ரிக் வாளிகள் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டன..... அவற்றில் இருந்து, “கமகம” என்று இறைச்சி வாசனை மூக்கைத் துளைத்துக் கொண்டிருந்தது..... மூல்லைத்தீவுச் சந்தியில், இராணுவத்தினரால் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருந்த குரோட்டன் செதிகள் உள்ள மேடையில் அவற்றை வைத்த போராளிகள், அங்கே நின்ற மக்களையும், மூங்காங்கே நின்ற போராளிகளையும் கூவி அழைத்தனர்.... அங்கே நின்று தேடுவில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த போராளிகள் பிரியாணிப் பார்சல் பக்கமே தீர்ம்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லை..... இருட்டு வரக்கிடையில் ஒழிந்திருக்கின்ற இராணுவத்தினரை எப்படியாவது பிழித்து விட வேண்டுமென்பதிலேயே குறியாக இருந்ததால், சாப்பிட வேண்டுமென்ற சிந்தனையே அவர்களிடம் இருக்கவில்லை..... நேரம் போய்க் கொண்டிருந்ததால், அதற்கு மேலும், அங்கே பொது மக்களை வைத்திருக்க விருப்பாததால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும், சாப்பாட்டுப் பார்சலைக் கொடுத்து வாகனங்களில் ஏற்றினார்கள். அப்பொழுது, மெல்ல மெல்ல கூரியனும், அந்த இடத்தை விட்டுப் போக மனமில்லாதவன் போல், மௌதுவாக மறையத் தொடங்கியதும், மேற்கு வானம் இரத்தச் சிவப்பாக

மாறிக் கொண்டிருந்தது. இந்த அற்புதமான அழகிய காட்சியை மூல்லைத்தீவை விட வேறு எங்கும் பார்க்க முடியாது.

“அண்ணே....! இருட்டுப் பட்டுக் கொண்டு வருகிறது, இதற்கு மேலும் நீங்கள் இங்கை நிறகிறது. சரியில்லை. உங்களைக் கொண்டு போய்ச் சுகமாக சேர்த்துவிடவேணும்.....எல்லாரும் ஏறுங்கோ....!”

இருஞம் நேரத்தில், இப்படி நூற்றுக் கணக்கான பொது மக்களை, அந்த திட்டத்திலை வைத்திருக்கிறது. ஆபத்தாகிவிடும் என்பதால், ஒருவரையும் விடாது அங்கே நின்ற ராக்ரர்களில் ஏற்றிக் கொண்டதும், அவை புறப்பட ஆயத்தமானது.

ஆறு வருடங்கள், தனது மக்களை இழந்து வாடி வதங்கிப் போய் இருந்த மூல்லைத்தீவு மன், அன்று புத்துயிர் பெற்றது போல், பூரித்துப்போய் இருந்தது.....!

நீண்ட காவலரண் சுவர்கள், நான்கு வரிசைகளில் அடுக்கப்பட்டிருந்த மூள்ளுக்கம்பி வேலிகள் ஆகியவற்றையும் கடந்து, அந்த மக்களை ஏற்றிய ஜம்பதுக்கும் அதிகமான ராக்ரர்கள் கடற்கரை வழியாக, நந்திக்கடல் வரை சென்று நிறுத்தப்பட்டது. அங்கருந்து, ராக்ரர்களில் இருந்தும் இராங்கிய பொது மக்கள், நந்திக்கடலினாடாக நடந்து சென்றவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு செல்வதற்காக, வெட்டு வாய்க்கால் பாலத்திற்கு அப்பால் சுமார் இருபது வரையான பஸ் வண்டிகள் ஆயத்தமாக நிறுத்தப் பட்டிருந்தன... !.

அந்த பஸ் வண்டிகளில் ஏறி இருந்த ஒவ்வொருவருடைய மனதிலும் உற்சாகமும், குதாகலமும் இருந்தாலும், ஏதோ ஒன்றை இழந்து விட்டு வருவது போன்ற ஒரு பிரமையில் சிறிது நேரம் ஒருவருமே எதையும் பேசாமலேயே இருந்தனர். அந்த வளம் கொழிக்கும் மன்னை விட்ட வெளியேறுகின் நோம் என்ற ஏக்கமோ அல்லது அவ்வளவு போராளிகளையும் அங்கே ஆபத்தான ஒரு கூழலில் தனியாக விட்டு வெளியேறுகின்நோம் என்ற ஏக்கமோ தெரியவில்லை, அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இனம் புரியாத சுமை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது.....!

அந்தச் சுமை நிறைந்த உள்ளங்கள் கொண்ட மனிதர்களை ஏற்றிக் கொண்டு அங்கே நின்ற பஸ் வண்டிகள் புதுக்குடியிருப்பை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தன....!

“இந்த மன் எங்களின் சொந்த மன். இந்த எல்லையை மீறி யார் வந்தவன்...?” என்ற சாந்தனின் கண்ணரன்ற பாடல் அடிகள், அந்த வண்டித் தொடரில் முதலாவதாகச் சென்று கொண்டிருந்த பஸ் வண்டியில்

பூட்டப்பட்டிருந்த, வானொலிப் பெட்டியில் இருந்தும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.....!

முல்லைத்தீவு இராணுவத் தளம் ஒரே நாளில் கைப்பற்றப்பட்டதும், ஜௌலை 18ஆம் திங்கி, ஆரம்பித்த தாக்குதலின் முதலாம் நாளிலேயே 1500 வரையான இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டதும், இரண்டு பாரிய ஆட்டிலறிகள் மோட்டார்கள், புத்தம் புதிய கனரக வாகனங்கள், பவல் கவச வாகனங்கள், ரைபிள்கள், குண்டுகள் மற்றும் பல கோடிக்கணக்கான ஏழாபா பெறுமதியான, உணவுப் பொருட்கள், மழுகுக் கவசங்கள் கைப்பற்றப்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாமே ஒரு கணவு போல் இருந்தது... இந்த விடயங்கள் தொடர்பாக உண்மையை அறியவேணுமென்பதற்காக, வெளியில் உள்ளவர்கள், இலங்கை வானொலியின் செய்தி அறிக்கையைக் கேட்டபொழுது, மதைத்துப் போய இருந்தார்கள். பிபிசி செய்தி அறிக்கைக்கு முற்றாகவே மாறான பல உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களைக் கேட்டதும், அதிர்ந்து போய் இருந்தார்கள்....!

இலங்கை வானொலியின் ஜௌலை 18 ஆம் திங்கி இருவு செய்தி அறிக்கையில்,

“வடபகுதியின் முல்லைத்தீவு இராணுவ முகாம் மீது, இன்று அதிகாலையில், முகாமின் தெற்குப் புறமாகவும், கிழக்குப் புறமாகவும் இருந்து, எல்ரீயினர் சிறிய ரக ஆட்டங்களைக் கொண்டு, தாக்க எடுத்த முயற்சி படையினரால் வெற்றிகரமாக முறியடிக்கப்பட்டது..... இப்பொழுது, இராணுவ முகாம் முழுமையாகப் படையினரின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதாகவும், தப்பியோடிய எல்ரீயினரைத் தேடி அழிக்கும் பணி தொடர்வதாகவும், பாதுகாப்புத் தலைமையகம் தெரிவித்துள்ளது.....” விவ்வாறு இலங்கை வானொலி தனது செய்தி அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட பொழுது, அதனைக் கேட்ட பாது மக்கள் அதிர்ந்து போய் இருந்தனர்.....

புதுக்குடியிருப்பில், கந்தசாமி கோயில் வீதியில் உள்ள ஒரு வீட்டில் இருந்து அந்தச் செய்தியறிக்கையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவரான பாலசீங்கம் என்பவர் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

“எனது எதிர் வீட்டில் இருந்தும், அயலில் இருந்தும் பலபேர், இன்று முல்லைத்தீவு ஆமிகாம்புக்குப் போய் வந்தவையள்... அதில் போய் வந்த ஒரு பெடியன், தாங் கள் கூடவே நின்று ஆட்டப் பெட்டிகளையும், உணவுப் பொருட்களையும் ஏற்றிக் கொடுத்துவிட்டு, அங்கை நோட்டு வழியையும், மரங்களுக்கு மேலேயும், கூரை இடுக்குகளுக்கு இடையிலும், ஆமிக்காரங்களை சடலங்களையும் பார்த்து விட்டு வந்ததாக கீப்பத்தான் வந்து கதை கதையாய்ச் சொல்லி விட்டுப் போறான். தான் போய் வந்ததற்கு

அடையாளமாக ஒரு சீஸ் ரின்னென்டும் தந்துவிட்டுப் போறான்..... அங்கை நடந்த சம்பவங்களை எல்லாம் விபரித்துவிட்டு, அவன் போய் ஒரு ஜந்து நிமிடங்கள் கூட ஆகவில்லை.... இவங்களை கதையைப் பாருங்கோவன்.....என்ன பொய் மூட்டைகளை யெல்லாம் அவிழ்த்து விடுறாங்கள்....”

அவர் தன்னுடைய மூக்கின் மேல் விரலை வைத்து ஆச்சரியத்துடன் கூறியதும், அங்கே இருந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஒரே குழப்பமாகப் போய்விட்டது....!

1987-1989 காலப்பகுதியில் இந்திய இராணுவம், வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியை ஆக்கிரமித்திருந்த பொழுதும், இப்படியான உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளைத் திரித்துத் தினமும் கூறி மக்களையும், உலகத்தையும் குழப்பிக் கொண்டு வந்தது. அன்று மூடி மறைத்த பல உண்மைகள் பின்னர் ஆதாரங்களுடன் வெளிவந்த பொழுது, இந்தியா தனது முகத்தில், தானே கரியையும் பூசிக்கொண்டதுடன், ஸ்ரீலங்காவை விட்டு, அவமானப்பட்டு வெளியேற வேண்டியும் ஏற்பட்டது.

ஸ்ரீலங்காவிலும் திருமதி.சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதாங்காவின் தலைமையிலான பொதுசன ஜக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்கு வந்ததும் செய்தியாளர்களையும், ஊடகவியலாளர்களையும் அடக்கி வைத்ததுடன், செய்தித் தணிக்கைகளையும் கடுமையாக அமுல்படுத்தி, தமிழர்களின் பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்ற இனப் படுகொலைகளையும், கொடுரோங்களையும் உலகின் ஊனக் கண்களுக்கு மறைத்து, வருகின்ற கொடுமை உலகின் வேறு எந்த ஜனநாயக நாட்டில் தான் இருக்கமுடியும்...?

ஸ்ரீலங்கா அரசின் எதேச்சாதிகாரமான போக்கையும், அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறும், பத்திரிகைத் தணிக்கை மற்றும் ஊடக அடக்கு முறைகளையும் கண்டித்து 1996 ஆம் ஆண்டு ஜாலை மாதம், 26 ஆம் திகதி, ஸ்ரீலங்காவின் பாராளுமன்றத்தில் அதன் எதிர்க் கடசித் தலைவராக இருந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்கள் பேசுகையில்,

“ மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமில் இருந்த எல்லா இராணுவத்தினருமே கொல்லப்பட்டு விட்டனர்..... ஆனால், எவ்வளவு படையினர் கொல்லப்பட்டனர் என்ற விபரங்களை, அரசு இதுவரை வெளியிடவில்லை..... வெளிநாடுகளில் இருந்து பெருந் தொகையான ஆயுத தளபாடங் களை வாங் கி வைத்திருந்தும், சக்தி வாய்ந்த முப்படைகளையும் வைத்திருந்த போதும் கூட, அவற்றை வென்று காட்ட விடுதலைப் புலிகளால்

முடியுமென்பது இன்று நிரூபித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது..... இன்று புலிகள் ஒரு மாபெரும் சக்தியாக விளங்குகின்றனர் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதும் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது..... இன்று மக்களின் ஆதரவைப் பெற்ற விடுதலைப்புலிகள் யாங்கரவாதிகள் அல்ல என்ற அந்தக் கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.... இந்த நிலையில் மக்களின் பக்கத்தில் இருந்தே உண்மைகள் வெளிவரும்போது, அரசு இன்று பத்திரிகைத் தணிக்கைகளை வைத்துக் கொண்டு, உண்மைகளை மறைப்பது, அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது.... எனவே பத்திரிகைகளைச் சுதந்திரமாக எழுதுவிடுக்கள்.... அவற்றின் பணியே விமர்சனம் செய்வதுதான் எந்தவிதமான கசப்பான செய்திகளையும், உண்மைகளையும் நாம் சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்...."

என்று குறிப்பிட்டமையின் மூலம், அரசின் கபடத்தனத்தை வெளிக் காட்டியதுடன், சிங்கள அரசியல் கட்சித் தலைவர்களிடையே தமிழர்களின் உரிமைக்கான போராட்டம் தொடர்பாக, ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதையும் காட்டுவதாக இருந்தது....!

உள்ளுரப் பத்திரிகைகள் மீது, கட்டுப்பாடுகளை விதித்து, அவற்றுக்கான வாய்ப்புட்டைப் போட்ட ஹீலங்கா அரசு, மூல்லைத்தீவுச் சமரின் உண்மைகளை வெளிக்படுத்தி வந்த வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளைக் கூட, லெங்கைக்குள் விற்கக்கூடாது என்று தடைவிதித்தமை, இந்த அரசின் மீது, உலக நாடுகள் வைத்திருந்த நம்பிக்கையையே சிதற்றித்தது....!

ஓயாத அலைகள் தாக்குதல் ஆரம்பித்து, இரண்டாவது நாளான அன்றும், வன்னிப்பெரு நிலப்பரப்பெங்கும், பரபரப்பும், பத்தடமுமாகவே இருந்தது.... தமது தோல் வியைச் சீரணிக் கழுடியாத அரச படைகள், மக்கள் குழிருப்புக்களை நோக்கி, பரவலாக விமானங்குண்டு வீச்சுக்களை மேற்கொண்டன....

புதுக்குழிருப்பு, மல்லாவி, விசுவமடு மற்றும் கிளிநூச்சி மாவட்டங்களில் உள்ள சில கிராமங்கள் மீதும் மூர்க்கத் தனமாகக் குண்டுகளைப் பொழிந்து தள்ளிக் கொண்டிருந்தனர்.....! அன்று ஜூலை மாதம் 19 ஆம் திங்டி காலையில் கூட ஆணையிறுவு படைத் தளத்தில் இருந்து, சுரமாரியாக ஏவப்பட்ட ஆட்டிலறி ஏறிக்கண்கள், கிளிநூச்சி வைத்தியசாலை, செஞ்சிலுவைவச் சங்கப் பணிமனை, கச்சேரி, பாடசாலைகள் போன்ற மக்கள் நடமாடும் பகுதிகளில் விழுந்து வெட்டித்தனால், பலர் படுகாயம்பைடுந்ததுடன், ஆறு பொது மக்களின் உடல் சிதறி தகைகள் தொங்கிய நிலையில் கொல்லப்பட்ட மையானது, அரசின் ஆற்றாக் கொடுமையையே வெளிப்படுத்தியது....!

முல்லைத்தீவு இராணுவ படைத்தளத்தில், அரசு படையினருக்கு எற்பட்ட படுதோல்விகளை அடுத்து, அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக என்ன செய்யலாம் என்று முடிவெடுக்காது குழம்பிப் போய் இருந்த நிலையில். அந்தத் தோல்வியைச் சுகித்துக் கொள்ளமுடியாத பேரினவாத அரசு, மக்கள் குடியிருப்பக்கள் மீதும், அரசு வைத்தியசாலைகள் மீதும், ஆலயங்கள் மற்றும் பாடசாலைகள் மீதும் கண்மூடித்தனமாகக் குண்டுகளை வீசி, அப்பாவி மக்களைக் கொன்று, பழித்ததுக் கொள்ள முனைகின்றது....!

அன்று காலை 8.30 மணிக்கு மல்லாவியைச் சேர்ந்த ஒரு அதிபரும், புதுக்குடியிருப்பில் உள்ள கல்வி அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இருவருமாக, முல்லைத்தீவு போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்குத் தயாரானார்கள். ஏனைனில் அப்பொழுது, முல்லைத்தீவுக்கான கல்விப் பணிமனை முல்லைத்தீவிலேயே இயங்கியதால், பல ஆசிரியர்களின் சுயவிபரக் கோவைகள், அலுவலக ஆவணங்கள் மற்றும் உபகரணங்களையும் கைவிட்டு வந்ததால், ஆசிரியர்களின் சுயவிபரக் கோவைகளையாவது எடுத்து வரலாம் என்ற எண்ணத்தில் மூன்று மோட்டார் சைக்கிளில் புறப்பட்டனர்....!

“எங்கடை கல்வித் தினைக்களைக் கட்டிடம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து வருவம்.... அங்கே எங்கடை ஆசிரியர் களுடையதும், அலுவலர்களினதும், சுயவிபரக் கோவை உட்பட எவ்வளவு இலட்சக் கணக்கான கல்வி கற்றல் உபகரணங்கள் தளபடங்கள் எல்லாம் இருந்திருக்கும்.”

முல்லைத்தீவுக்கான கல்விப் பணிப்பாளர் இதனைக் கூறும் பொழுது, இந்தப் பிரதேசத்தின் கல்விக் கட்டமைப்பை மீண்டும் புனரமைத்து, கல்வி அபிவிருத்தியைக் கட்டி எழுப்பவேண்டுமென்ற ஆவல், அவரை அங்கு போவதற்குத் தாண்டியது.

அவர்கள் மூவரும் புதுக்குடியிருப்பில் இருந்து முல்லைத்தீவுக்கு மோட்டார் சைக்கிளிலேயே புறப்பட்டு, வெட்டு வாய்க்கால், பாலத்திற்குச் சில மீற்றர் தூரத்தில் சென்றபொழுது, அந்தப் பாலத்திற்கு அண்மையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த புலிகளின் காவலரணில் நின்ற போராளிகளினால், மேலும் முன்னோக்கிச் செல்லவிடாது. தடுத்து நிறுத்தப்பட்டனர்.

“ஐயா....குறை நினைக்காதீங்கோ.....நாங்கள் இன்னடைக்கு ஒருவரையும் உள்ளை போவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை.....உங்களையும் கிப்பவிடோது.....”

அந்தக் காவலரணில் நின்ற போராளி அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தியது மட்டுமல்லாது, அவர்களுடைய மோட்டார் சைக்கிள்களுக்குப் பின்புறமாக வந்து கொண்டிருந்த போராளிகளையும் கூட, உள்ளே செல்லவிடாது, திருப்பி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்....!

“நேற்றைய தினம் இடம்பெற்ற முகாம் தாக்குதலின் போது, இரவோடிரவாகத் தங்களிடம் இருந்த ஆயுதங்களுடன் தமிழியோடிய கிரானுவத்தினர், பற்றைக் காடுகளுக்குள்ளும், ஆங்காங்கே இருக்கிற வீடுகளுக்குள்ளையும் ஒழித்திருந்து, ரவண்டஸ் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறாராங்கள்... இந்த நிலையில், எங்கடை சனத்தின்ரை பாதுகாப்புக்காக நாங்கள் யாரையும் உள்ளே விடவில்லை..... அதுதான் சேர்.... உங்களையும் விடமுடியாமல் இருக்கிறம்..... அவங்களைத் தேடி அழிக்கிற வேலை உள்ளை நடந்து கொண்டிருக்குது..... அதுக்குப் பிறகு உங்களிடம் வந்து சொல்லுறும்...சேர்.....”

அங்கே நின்ற இன்னுமொரு போராளி, அந்தக் கல்வி அதிகாரிகளை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தவன் என்ற படியால், மிகவும் பல்வியமாகவும், விரிவாகவும் கூறியதும் தான், நிலைமையை அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர்.



முல்லைத்தீவு நகரத்தை புதுக்குடியிருப்பில் இருந்து தறைவழி பிரிக்கும் வெட்டுவாகல் பாலம்

வெட்டுவாகல் பாலத்தடியில் நின்றபொழுது, அந்தப் பகுதியைக்கும் ஏறிக்கணைத் தாக்குதல்களும், குண்டுவீச்சுக்களும் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், அந்தப் பிரதேசம் எங்கும் அதிர்ந்து கொண்டே இருந்தது..... அந்தக் காவலரணில் முன்னால் நிறுத்தப்பட்டிருந்த, எல்ல வாகனத்தில் நிறைந்திருந்த, பெருமளவிலான ஆயுதங்களை அதற்கு முன்னால் நிறுத்தப்பட்டிருந்த வேறொரு ளொறியில் மாற்றி ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்..... அவற்றில் டொங்கள்கள், ஏ.கே.றைபிள்கள் என்று பல்வேறு வகையான ஆயுதங்களே அந்த எல்ல வாகனத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட ஆயுதங்களாக இருந்தன.....

“இவை எல்லாம் உள்ளுக்கை நடந்த சன்னடையிலை, ஆபிக்காரங்களிடம் இருந்து கைப்பற்றிய ஆயுதங்கள் தான்.....”

என்று எங்களுக்குச் சற்று தூரத்தில் தள்ளி நின்ற ஒருவர் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால், முல்லைத்தீவு படைத்தளம் கைப்பற்றப்பட்டு, எஞ்சியிருந்து இங்கிருந்து தப்பியோடிய படையினரை மீட்பதற்கும், இழந்து போன முகாமை மீண்டும் கைப்பற்றுவதற்கும், இலங்கை அரசினால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் எல்லாமே தோல்வி அடைந்த நிலையில் மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக இராணுவ உயர் அதிகாரிகள் மட்டத்திலேயே குழப்பங்கள் நிலவியதாக, ஒரு இராணுவ அதிகாரி தெரிவித்தார்.

7. ஓயாத அலைகளின் ஆரம்பம்...!

வற்றாப்பளை கண் ணாகை அம்மன் ஆலயத் துடன் தன் னனப் பிணைத்து. அந்த ஆலயத்தில் ஒரு தொண்டனாகவே வாழ்ந்து வருகின்ற நடுத்தர வயதுடைய விநாயகமுர்த்தி என்பவர், தனக்கு ஏற்பட்ட இன்ப அனுபவத்தை விபரிக்கும் பொழுது.

“1996 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம் 17 ஆம் திங்கி முன்னிரவில் 11.00 மணியளவில் மூல்லைத்தீவு நகரமே, அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தது..... எங்கடை வற்றாப்பளை அம்மன் கோயிலுக்கு கிழக்காகவே பாரிய மூல்லைத்தீவு படைத்தளம் இருந்தது.... அந்த ஆலயத்தின் முகப்பில் இருந்து கிழக்கே பார்த்தால், அந்த முகாமில் உள்ள வெளிச் சங்களையும் வாகன நடமாட்டத்தையும் தெளிவாகப் பார்க்கலாம்..... இடையிடையே ஏதாவது ஆள் அரவும் கூடுதலாகத் தென்பட்டால் போதும், சரமாரியாகத் துப்பாக்கிச் சண்னாங்கள் கூவிக்கொண்டு வரும்.... இடையிடையே ஏறிகளைகளினாலும் தாக்குவார்கள்..... அதனால், அந்தப் பகுதிக்கு இரவு நேரங்களில் எவருமே செல்வதில்லை... இன்று அந்த இரவில், திடீரென ஆலயத்தின் கதவுகள் தட்டப்பட்டதும் ஆலயத்தினுள் படுத்திருந்த எனக்குத் தினைப்பாகவும், சிறிது பயமாகவும் இருந்தது.... நடுத்தர வயதுடைய விநாயகமுர்த்தி என்பவர், தினைக்குத் தோய்க்கண் விழித்தபடி சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன்..... இந்த நேரம் யாராக இருக்கும். ஆமிக்காரங்கள் தான் வந்து விட்டாங்களோ? என்று எனக்குள் குழும்பிக் கொண்டிருந்தேன். ஆமிக்காரங்கள் என்றால் வாறவழியிலை நாய்கள் குலைத்திருக்குமே... நான் கதவைத் திறக்காமலேயே உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன்..... ஆலயத்திற்கு வெளியில், ஆட்களின் நடமாட்டம் இருந்ததுடன் அவர்கள் நல்ல சுத்தத் தமிழில், உரையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டதும் தான் எனக்கு முச்சு வந்தது...! சிறிது நேரத்தின் பின், விநாயகமுர்த்தி அண்ணே...! கதவைத் திறவுங்கோ. நாங்கள் தான் வந்து நிற்கிறம்..... கெதியாய் வந்து திறவுங்கோ அண்ணே..... என்ற குறலைக் கேட்டதும் நான் உடனை ஓழிப்போய்ச் சத்தமில்லாமல் கதவைத் திறந்து விடன்.... கோயில் வாசல் வழியாக, ஐந்து, ஆறு போராளிகள், வந்தார்கள். எல்லோருடைய கைகளிலும் றைபிள்கள் பலபளத்துக் கொண்டிருந்ததை அந்த மெல்லிய வெளிச்சத்தில் பார்த்ததும் தினைக்குத் தோய்விட்டன். அப்பொழுது, அந்தப் பொடியங்களை நான் உள்ளே வரச்சொல்லிக் கதவைச் சாத்தப் போன்றும், அண்ணே இப்ப கதவைப் பூட்டாதையுங்கோ என்று ஒரு பொழியன் சொன்னதும், மேலும் சுமார், 25 போராளிகள் வரை ஆலயத்தினுள் வந்து

விட்டார்கள். வந்தவர்கள் ஆலயத்தின் உள்வீதியைச் சுற்றி பாதுகாப்பு வேலிபோட்டது போல் சுற்றி வளைத்து நின்றனர். அங்கே நின்ற எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, ஆச்சரியமாக இருந்தது. சிறிது நேரம் அங்கே நடப்பவற்றை அமைதியாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென மேலும் சில போராளிகள் கனரக ஆயுதங்களுடன் வர, அவர்களின் பாதுகாப்புடன் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன், ஆலயத்தினுள் வந்து, மூன்று முறை சுற்றிக் கும்பிட்டுவிட்டு, தான் கொண்டு வந்த தேங்கானையை அம்பாளின் உள்வாசலில் வைத்து உடைத்து, கற்புரத்தை ஏற்றி வைத்துக் கும்பிட்டுவிட்டு உடனடியாகவே வெளியேறினார். அவரைத் தொடர்ந்து, அங்கே நின்ற இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட போராளிகளும் அம்பாளை விழுந்து கும்பிட்டுவிட்டுச் சுத்தமில்லாமலேயே வெளியேறியதைக் கண்டதும், எனக்கு எல்லாமே கணவு போல் இருந்தது. அன்று பிரபாகரன் வற்றாப்பளை அம்மனைத் தரிசிக்க வந்ததால், அவரைக் காணும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்ததும், அந்த அம்பாளின் அருள்தான்!

என்று பெருமையுடன் கூறிக் கொண்டிருந்தார்... ஆனாலும் இந்தக் கடைசி நேரத்திலும் கூட இன்னும் சில நிமிடங்களில் நடைபெற்போகும் அந்புதங்களை அவரால் அந்த நேரம் அறிந்திருக்க முடியவில்லை.....!

அவர்கள் ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறி சுமார் ஓன்றரை மணித்தியாலங்களில் மூல்லைத்தீவு முகாம் பகுதியில் பாரிய இடமோசை போன்ற வெடிப்பொலிகள் விண்ணனை அதிரவைத்துக் கொண்டிருந்தன.

அப்பொழுது தான், அங்கே நடந்த விடயங்கள் எல்லாமே புரிந்து விட்டதாக விநாயகமூர்த்தி கூறினார்.....!

ஆம்...! புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்களினால், மூல்லைத்தீவு படைத்தளத்தின் மீதான தாக்குதலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர், அந்த நெருக்கடியான நேரத்திலும் கூட, வற்றாப்பளை அம்மனைத் தரிசித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுச் சென்றதன் பின்னரே தாக்குதலை ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் மிகச் சிறந்ததொரு போராளியாக இருந்த அதே வேளையில் ஆன்மீக நும்பிக்கை கொண்டு தனது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்தவர், நள்ளிரவு 12.30 மணிக்கு ஆரம்பித்த யுத்தம். சுமார் மூன்று மணிக்கு நேரம் வரை மிகவும் உக்கிரமாக இருந்த பொழுதுதான் இராணுவமுகாம் மீதான தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்படுவதை அந்தப் பிரதேச மக்கள் அறிந்தனர். அப்பொழுது அந்த வெடியோசையின் அதிரவினால் நித்திரையில் இருந்து திடுக்கிட்டு எழுப்பி அச்சுத்தின் மத்தியில் பதட்டத்தில் இருந்தனர். ஆரம்பத்தில் தொடர்ச்சியாக மிகவும் உக்கிரமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வெடியோசைகள், பின்னர் படிப்படியாக, விட்டு விட்டுக் கேட்கத் தொடர்களை.....

விடுதலைப் புலிகளின் போராளிகளுக்கான பயிற்சிகள், சுமார் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே, திரு.வே.பிரபாகரன் அவர்களின் நேரடி நெறிப்படுத்தலின் கீழ் வழங்கப்பட்டன. இந்த இராணுவ நடவடிக்கையானது, ஏற்கனவே திட்டமிட்ட முறையில், எல்லாமே நிறைவேற்றப்பட்டதால், போர் ஆரம்பித்து எட்டு மணித்தியாலங்களுக்குள் முற்றாகவே அந்த முகாம் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது அதனைத் தொடர்ந்து ஜூலை 18 ஆம் திகதியில் இருந்து ஜூலை 25 ஆம் திகதி வரை முகாம் சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கையே, புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சூரியக்கதிர் இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம் புலிகளைப் பலவீனப்படுத்தி விட்டோம் என்று பிரச்சாரப்படுத்தி வந்த சிங்கள பேரினவாதிகளுக்கு இந்த அனுபவம் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு தாக்குதலின் பொழுதும் தம்மை தயார் நிலையில் வைத்திருந்த இலங்கை இராணுவம் மூல்லைத்தீவு தாக்குதல் நடைபெறப் போவது பற்றிய புலனாய் வாளர் களின் முன்னெச்சரிக்கையின் அறிக்கைகளை மட்டும் கவனத்தில் எடுக்காது கோட்டை விட்டமையானது சீறிலங்கா அரசு படையினரின் பலவீனத்தைக் காட்டியது.

மூல்லைத்தீவு நகரமானது நன்கு திட்டமிட்ட முறையில் வழவனமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய நகரமாக இருந்ததால், சுற்றுலாப் பயணிகளையும் கவரும் வகையில் அமைந்திருந்தது. இந்தப் பகுதி கடல் வழியாகவும், வான் வழியாகவும், தரை வழியாகவும் இலகுவாக தாக்குதல் களை மேற்கொள்க்கிடிய, ஒரு கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசமாக இருந்ததால், ஆரம்பத்தில் 1980களில் ஒரு சிறிய படை முகாமாக அமைக்கப்பட்டு பின்னர், 1990 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட படை நடவடிக்கையின் மூலம், 8500 மீற்றர் சுற்றாலையையும், 1500 மீற்றர் நீளத்தையும் கொண்ட ஒரு பாரிய படைத்தளமாகப் பெருப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. விடுதலைப் புலிகளின் நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்ற போர்வையில், 5000க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றியதன் மூலம், மக்கள் நடமாட்டமற்ற சூனியப் பிரதேசமாகக்கப்பட்டது. மூல்லைத்தீவு மாவட்டத் தின ஏனைய பிரதேசங்களுடன், தரைவழியாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்த, இப் படைத்தளம், குறிப்பிட்டளவு நீளமான கடற்கரைப் பிரதேசத்தைக் கொண்டிருப்பதால், கடல் வழியாகவும், வான்வழியாகவும் படையினருக்கான விநியோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது....!

இங்கு தான் மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்திற்கான, இராணுவத்தினரின், 215 ஆவது, பிரிகேட் தலைமையகம் (Sri Lanka Army's 215 Brigade Headquarters) அமைக்கப்பட்டது. இம் முகாமில், விஜயபாகு

தரைப்படையின் 9 வது பற்றாலியன் படைப் பிரிவு, சிங்க ரெஜிமென்ட் பிரிவின், 6 ஆவது பற்றாலியன் ஆகிய படைப்பிரிவுகளில் கூமார் 2000 வரையான இராணுவத்தினர் இருந்தனர். ஒரு புறம் பரந்த கடல் எல்லையாக இருப்பது, அவர்களின் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கும், ரோந்து நடவடிக்கைகளுக்கும் பலம் சேர்ப்பதாக இருந்தது. சுமார் இரண்டாயிரம் வரையான இராணுவத்தினரையும், 122 மில்லி மீற்றர் வலுவுள்ள இரண்டு ஆட்டிலறி தளங்கள் உட்பட, மிகவும் சக்தி வாய்ந்த, மோட்டார்த் தளங்கள், படைக் கலங்கள், பவள் கவச வாகனங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட மூல்லைத்தீவு படைத்தளம், நேரடியாக ஏனைய பிரதேசங்களுடன் தரைவழித் தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்காத போதும், கடல் வழி மற்றும் வான்வழித் தொடர்புகள் சிறப்பாக இருந்ததால், எந்த ஒரு அவசரமான சந்தர்ப்பத்திலும், திருக் கோணமலை கடற்படைத் தலைமையக்துடன் தொடர்பு கொண்டு, குறுகிய நேரத்திற்குள் படை உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்தக் கூட்டுப்படை முகாமின் தளபதியாக ஜெனரல் ஆர். ஃ. எஸ். தானுவத்தை (General R. De S. Daluwatte) அவர்கள், நியமிக்கப்பட்டு அவரது வழிநடத்தலில் இன்னும் ஒரு சில வாரங்களுக்குள் மூல்லைத்தீவு மத்திய படைத்தளத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில், மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் ஏனைய பகுதிகள் மீதான இராணுவ நடவடிக்கைக்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்த பொழுதே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்களால் இம் முகாம் மீதான தாக்குதல் நடவடிக்கை மேற்கொள் ளப்பட்டது. இராணுவத்தினரால் மேற்கொள் ளப்படவிருந்த தாக்குதலானது மிகப் பெரியளவில் திட்டமிடப்பட்டிருந்ததால், சில முக்கிய இராணுவ அதிகாரிகள் குறுகிய விடுமுறையிலும், சிலர் கடமை லீவிலும் அனுப்பப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் பிரதானமாக, தாக்குதல் நடைபெற்ற நாளான ஜூலை 18 ஆம் திகதியன்று கேணல் லோரன்ஸ் பெரனான்டோ உட்பட இரு அதிகாரிகள் கடமை லீவில் அனுப்பப்பட்டிருந்தனர்.

8. ஆட்டிலரி ஏறிகணைகள் கைமாறிய விதம்

1995ம் ஆண்டின் இறுதிக் காலங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டினை விட்டுப் புலிகள் முற்று முழுதாக பின்னகர்ந்து, வன்னிப் பகுதியினுள் தமது படையணி மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை ஒன்றிணைத்து இயங்கத் தொடர்களினார்கள். தமிழ் ஈழத்திற்கான போராட்ட வரலாற்றில் தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிற்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் பாரிய தலை வலியாகவும், அச்சமூட்டும் ஓர் விடயமாகவும் குண்டு வீச்சு விமானங்களுக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்தது தான் இந்த ஆட்டிலரி எனச் சொல்லப்படும் பீரங்கி உந்துகணைச் செலுத்திகளாகும். ஆங்கிலத்தில் Artillery Shell எனவும், தமிழில் பீரங்கி எனவும், வன்னியில் புலிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தூய செந்தமிழ்ச் சொற்கள் வரிசையில் உந்துகணைச் செலுத்தி, ஏறிகணைகள் எனவும் சிறப்பிக்கப்படுவது தான் இந்த ஆட்டிலரி ஷெல் ஆகும்.

யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டை ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினர் கைப்பற்றிய காலப் பகுதியில் வெளிவிவகார அமைச்சர், லக்ஸ்மன் கதிர்காமரை வைத்து இலங்கை அரசு புலிகளின் நடவடிக்கையினைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் புலிகள் பலம் இழந்து விட்டார்கள் என உலக அரங்கில் பெருமளவிலான பிரச்சாரப் போரினை முனைப்புடன் மேற் கொண்டிருந்தது. மறு புத்தில் யாழ்ப்பாண வெற்றியினைத் தொடர்ந்து வன்னிக்குள் காலி வைத்து புலிகளின் வாலை ஒட்ட நறுக்கி காடுகளுக்குள் வைத்தே புலிகளின் வரலாற்றினை முடிக்கலாம் என ஜெனரல் அனுரூத் ரத்வத்த சூஞரைத்து வந்தார். இவரே முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்காவின் மாமன் ஆவார். அவரது ஆணையின் கீழ், வன்னி மற்றுக்கையினை ஆரம்பித்த இலங்கை இராணுவம். பொது மக்களின் இருப்பிடங்களை நச்குவதற்கும் இந்த ஆட்டிலரி ஏறிகணைகளே பெரும் பங்கு வகித்தன.

குடா நாடு படையினர் வசம் வருவதற்கு முன்னரான ஒவ்வோர் படை நடவடிக்கையின் போதும் மக்கள் ஆட்டிலரி ஷெல்கள் எப்போது யார் மீது எங்கே வந்து வீழும் என ஒவ்வோர் நொடிப் பொழுதும் அஞ்சிப் பயுந்து வாழ்ந்தார்கள். வட போர் அரங்கில் பலாலி விமான தறைப் படை கூட்டுத் தலமையகம், காங்கேசன்துறை கடற் படைத்தளம், மயிலிட்டி இராணுவ முகாம் ஆகியவை இந்த ஆட்டிலரி ஷெல்களை மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மீது ஏவுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இதே வேளை ஆணையிறுவ - பரந்தன் கூட்டுப் படைத் தளமும் (1996 இற்கு முன்பதாக) அந் நாளில் கிளாலி கடல் நீரேரியூடாக வன்னிக்குள்ளும், யாழ்ப்பாணத்திற்குள்ளும் நுழைவோர் மீதும் ஆட்டிலரி தாக்குதல்களை மேற் கொள்ளும் தளங்களாக

அமைந்திருந்தன. புலிகள் வசம் ஆட்டிலரிகள் இல்லையே என்னும் குறை புலிகளை விட, அக் காலத்தில், மக்கள் மனங்களைத் தான் வாட்டிக் கொண்டிருந்தது.

வெளி நாட்டில் ஆட்டிலரியினை வாங்கி புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் கொண்டு வருமாளவிற்கு புலிகள் ஆட்டிலரி தொடர்பில் ஈடுபோடு காட்டவும் இல்லை. ஆட்டிலரியினை கடல் வழிப் பயணத்தினாடாக வெளி நாட்டின் கறுப்புச் சந்தையில் வாங்கி புலிகள் பகுதிக்குள் கொண்டு வருவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் அக் காலத்தில் புலிகளுக்கு இருந்தாலும் அதற்கு வேண்டிய ஷெல்களைத் தயாரிப்பதென்பது அப்போது புலிகளுக்குச் சிரமமானதாகவே இருந்தது. புலிகள் தமது சொந்தத் தயாரிப்பாக கடுமையான முயற்சிகளின் பின்னர் பசிலன் 2000 எனும் மோட்டார் ஷெல்லினை 1990 களில் கண்டு பிழித்தார்கள். யாழ்ப்பாணம் கோட்டைச் சமரின் போது குறுந் தூர வீச்செல்லை கொண்ட இந்த மோட்டார் ஷெல்லினைப் புலிகள் பரீட்சித்துப் பார்த்து வெற்றியும் கண்டார்கள். ஆனால் இந்தப் பசிலன் ஆயுதமானது ஸ்ரீலாங்கா இராணுவத்தின் வசமிருந்த 88ஆ, 121ஆ, 131 அல்லது 132ஆ ஆட்டிலரிகளின் முன் தூசாகவே இருந்தது.



முல்லைத்தீவு படைத்தளத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட ஏறிக்கணைச் செலுத்திகளைப் பார்வையிடும் தலைவரும், கேணை ராஜாவும்

தொடர்ச்சியாக பொது மக்களின் உயிர்கள் காவு கொள்ளப்படுவ தற்கும், அவர்களின் குழியிருப்புக்களை அழிப்பதற்கும், பலாலியில் இருந்து ஏவப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஆட்டிலரி ஏறிக்கணைகளினால் ஊர் விட்டு ஊர் மாறி ஓடுக் கொண்டிருந்த, பொது மக்கள் மனங்களில் இந்த ஆட்டிலரிகள் புலிகளிடம் வந்தால் அப்போது பலாலி கூட்டுப் படைத் தளம் மீது புலிகள் தாங்குதல் நடாத்த வசதியாக இருக்குமே எனும் எண்ணாம் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் வீழ்ச்சி வரை புலிகள் வசம் அந்த ஆட்டிலரிகள் என்பது எட்டாக் கனியாகவே இருந்தது.

விடுதலைப் புலிகள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை விட்டுப் பின்னகர்ந்த காலத்தில் புலிகள் பூண்டோடு அழிவார்களா என அனைவரும் என்னிக் கொண்டிருக்கையில் தான் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்களால் மூல்லைத் தீவு இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதலுக்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டது.. இந்தக் தாக்குதல் தொடங்கப்படுவதற்கு இறுதி நேரம் வரை போராளிகளுக்கு ஏந்த முகாம் மீதான தாக்குதல் இடம் பெறப் போகின்றது எனும் விடயம் அறிவிக்கப்படாது. மிகவும் இரகசியமான முறையில் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டுத் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

அவ்வாறான இரகசியங்களை பேணி திடீர் தாக்குதல்களை மேற்கொள்வது என்ற அடிப்படையில் மூல்லைத் தீவு இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதலின் போது அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஆட்டிலரி பீரங்கிகள் மீது புலிகள் படையணிகள் யாரும் தாக்குதல் நடாத்தக் கூடாது எனும் உத்தரவும் அந்தச் சமரில் பங்கு பற்றிய போராளிகளுக்கு சமர் தொடங்குவதற்கு முன்பதாக அல்லது இறுதி நேரத்தில் தலைமைப் பீட்டத்தினால் வழங்கப்பட்டிருந்தது. சர்வதேச கடல் வழித் தொடர்புகளுக்கு யாழ் வீழ்ச்சியின் பின்னர் இரண்ணப் பாலைக் கடற் பகுதியினைப் பயன்படுத்தி ஏந்த புலிகளுக்கு. விநியோகங்கள், ஆயுதங்களை இரக்குமதி செய்வது என்பது மிகுந்த சிரமமாகவே இருந்தது.

மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமினைக் கைப்பற்றினால். பூகோள் அடிப்படையில் கடல் வழித் தொடர்பு முதற் கொண்டு. புலிகளின் அனைத்து வகையான வழங்கல் - விநியோக (Distribution) நடவடிக்கைகளுக்கும் மூல்லைத் தீவு சீறப்பிடம் பெறும் என்பதால் புலிகள் அணிகள் 1996ம் ஆண்டு, ஜோலை மாதம் 18ம் திகதியன்று தமது தாக்குதலை மூல்லைத் தீவு இராணுவ முகாம் மீது ஓயாத அலைகள் ஒன்று எனப் பெயரிடப்பட்ட படை நடவடிக்கையூடாக ஆரம்பிக்கின்றார்கள். இலங்கை இராணுவத்தினர் புலிகளின் பலத்தினை மிகக் குறைவாக எடை போட்டு உளவியல் ரீதியில் புலிகளின் வலு இவ்வாறு தான் இருக்கும் எனக் கணக்குப் போட்டு வைத்திருந்ததற்கு மாறாக குறைந்த ஆளணியுடன் மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதல் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. ஈழ வரலாற்றில் யாழ் வீழ்ச்சியின் பின்னர் புலிகளின் வன்னிப் பகுதியில் இடம் பெற்ற அத்தனை சமர்களுக்கும் முன்னுதாரணமாக, புலிகளின் போராட்ட வளர்ச்சிக்கு மூல காரணமாக இந்த மூல்லைத் தீவு இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதல் அமைந்து இருந்தது.

1996 ஆம் அண்டு ஜோலை மாதம் 18 ஆம் திகதி அதிகாலை 12.30 மணிக்கு சமார் 2000 வரையான போராளிகள் வியுகம் அமைத்துத் தாக்குதலைத் தொடுக்க ஆரம்பித்தனர். எட்டு மணி நேரமாக இடம் பெற்ற கடும் யுத்தத்தில் ஆரம்பத்தில், மூல்லைத்தீவு படைத் தளத்தின் முன்னராப்கக் காவல் அரண்கள் மற்றும் பல மினி முகாம்கள் யாவும் தகர்க்கப்பட்டு. இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்குள், படைத் தளத்தின் மத்திய பகுதியில் இருந்த

ஆட்டிலறி மற்றும் பீரங்கித் தளங்களைக் கைப்பற்றி அவர்களது கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டு வந்தனர். ஆட்டிலறி தளம் கைப்பற்றுதுடன் 6 ஆவது விஜயபாகு காலாட் படை முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டது. அவர்களால் கொழும்பு தலைமையகத்துடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த முடியாத அளவுக்கு தொலைத் தொடர்புக் கோபுரமும் தகர்க்கப்பட்டு அந்தப் பிரதேசமும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவரப்பட்டது.

"வெள்ளையரை (ஆங்கிலேயர்களை) விரட்டியடித்து தமிழர் தம் வரலாற்றில் பீரங்கிகளைக் கைப்பற்றிய பண்டார வண்ணியனுக்குப் பின்னர்" பண்டார வண்ணியன் வில்லாண்டு வீரம் நிலை நாட்டிய அதே மண்ணில் 1996ம் ஆண்டு ஜூலை 18ம் திகதி அதிகாலைப் பொழுதில் புலிகள் இரண்டு ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகளைக் கைப்பற்றுகின்றார்கள். தொட்டுப் பார்க்க, கட்டி அணைக்க எனப் போராளிகள் பலராலும் போட்டி போட்டு தம் கைகளால் அந்தப் பீரங்கிகளைத் தடவிப் பார்க்கத் தான் முந்ததே தவிர, அப் பீரங்கிகளை இயக்குவது தொடர்பிலும், எவ்வாறு இதனைக் கையாள்வது என்பது தொடர்பிலும் புலிகளுக்குத் தெரியாதிருந்தது. புலிகள் தம் கெரில்லாப் போராட்ட மரபிலிருந்து மரபு வழி இராணுவமாக மாறுவதற்கும் இந்த ஆட்டிலறி கைப்பற்றலும் ஒரு வகையில் மூல காரணியாக இருந்திருக்கிறது. ஈழப் போராட்ட வரலாற்றில் முதன் முதலாக இந்த ஆட்டிலறிகள் இரண்டையும் கைப்பற்றிய புலிகள் தாம் கைப்பற்றிய ஆயுதங்களை சேகரிப்பதற்கும், தம்மால் கைப்பற்றப்பட்ட மூல்லைத் தீவுப் பகுதியில் நிலைகளை அமைப்பதற்கும் பொது மக்களை களமிருக்கின்றார்கள்.

மக்கள் மனங்களில் அளவில்லா மகிழ்ச்சி. புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்ட பகுதியில் மக்கள் அலையெனத் திரண்டு வந்து போராளிகளுக்கு உதவிகள் செய்வதிலும், மனதில் ஆணந்தம் பொங்கிட ஆயுதங்களை அள்ளி உழவு இயந்திரங்களில் ஏற்றுவதிலும் முனைப்புடன் செயற்பட்டார்கள். பலர் கைப்பற்றப்பட்ட ஆட்டிலறிகள் இரண்டையும் காண வேண்டும் என ஆவல் கொண்டார்கள். ஆனால் புலிகள் இராணுவம் விமானம் மூலம் இரவோடு இரவாக மூல்லைத் தீவில் தாக்குதல் நடத்தலாம் எனும் காரணத்தினால் இரு ஆட்டிலறிகளையும் கனரக தாக்குதல் வாகனத்தில் கட்டி இழுத்து காட்டில் உள்ள குழைகளால் மறைப்புச் செய்து மூல்லைத்தீவு புதுக் குடியிருப்பு வீதியூடாக புதுக் குடியிருப்பு நோக்கி இழுத்து வந்தார்கள். மந்துவில் காட்டுப் பகுதியில் உழவு இயந்திரம் பழுதடைந்த காரணத்தினால் நிறுத்தி வைக்கப்படுகையில் அதிகாலை வேளை சந்தைக்குச் சென்ற ஒரு சிலர் அந்த ஆட்டிலறிகள் இரண்டையும் கண்டு விடுகிறார்கள். பின்னர் சொல்ல வேண்டுமா? ஆட்டிலறிகளைக் கண்ட ஒரு சிலரின் ஊடாக புதுக்குடியிருப்பு மந்துவில் பகுதில் உள்ள மக்களுக்கும் கதை பரவுகின்றது.



முல்லைத்தீவு படைத் தளத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட மோட்டார் செலுத்தியை தலைவரும் கேணல் ராஜ் வும் பார்த்தவையிடுகின்றனர்

இந்தத் தாக்குவில் இராணுவத்தினரின் 122 mm வலுவுள்ள இரு ஏறிக்கணைச் செலுத்திகள் கைப்பற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பவல் கவச வாகனங்கள், 120 mm மோட்டார் செலுத்திகள், மற்றும் றைபிள்கள், குண்டுகள் என பல கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான ஆயுதங்களும் ஆயுத தளபாடங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன.

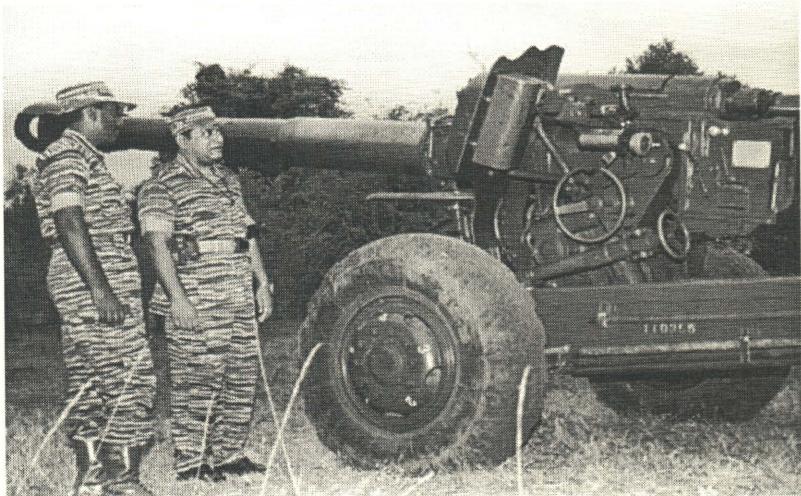
மிகக் குறுகிய நேரத்திற்குள் புலிகளால், ஆட்டிலறி ஏறிக்கணைத் தளங்களும், மோட்டார்த் தளங்களும், பவல் கவச வாகனங்களும் கைப்பற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இராணுவச் சிப்பாய்களால், எதையுமே செய்யமுடியாத அளவுக்கு, ஆயிரக் கணக்கான போராளிகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டனர்.

அன்று அந்தப் பாரிய படைத்தளத்தை முற்றுகையிட்டு இரண்டு 122mm ஆட்டிலறிக்களையும் எவ்வித சேதமுமின்றிக் கைப்பற்றிய புலிகளால், அவற்றை உடனடியாக வெளியே எடுத்துக் கொண்டு வரமுடியாது போய்விட்டது. அங்கே நின்ற நூற்றுக்கணக்கான பொதுமக்களும் சேர்ந்து, அவற்றை அப்புறப்படுத்தி வெளியே கொண்டு வருவதற்குப் படாத பாடுப்பட்டனர். அங்கே ஓடிவந்த சில பொது மக்கள், ஆர்வம் காரணமாகத் தாங்களுடைய தோள்களைக் கொடுத்து தூக்க முயற்சி செய்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு போராளி, “இனி என்ன நாங்கள் வீரச் சாவு அடைந்தாலும் பரவாயில்லை...” என்று உணர்ச்சி ததும்பக் கூறியபொழுது, அவனுடைய கண்கள் பணித்தன....!

ஆனாலும் அங்கே நின்ற பல நூற்றுக்கணக்கான பொதுமக்களாலும், போராளிகளினாலும் கஸ்டப்பட்டு இழுத்து வெளியே கொண்டு வரப்பட்ட அந்தப் பாரிய இரண்டு ஏறிக்கணைச் செலுத்திகளையும், முகாமின் முன்பகுதியனுடாகக் கொண்டு சென்று கடற்கரையோரமாக இழுத்துச்

சென்றனர். இவ்வளவு காலமும் தம் இருப்பிடங்களை விட்டு இரவோடு இரவாகப் படைத் தரப்பு ஆட்டிலறி வெல்களை ஏவி தம்மை விரட்டி அடித்த காட்சிகள் அனைத்தும் தம் கண் முன்னே வந்து போக மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கத் தொடங்கினார்கள். சிலர் ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகள் இரண் டையும் கட்டிப் பிடித் து ஆனந்தக் கண் ணீர் வடிக் கத் தொடங்கினார்கள். இன்னும் சிலரோ தேங்காய்களை மூடையில் கட்டி வந்து சிதறு தேங்காய் அடிக்கத் தொடங்கினார்கள். மாலைகளைக் கட்டி வந்து ஆட்டிலறிப் பீரங்கியின் குழாய்களில் போட்டு தமிழர் தம் வீரம் இனி நனி சிறக்கப் போகிறதே என மகிழ்ந்து நடமாடினார்கள். ஆட்டிலறிகளை இமுத்து வந்த போராளிகளுக்கு மாலை அணிவித்து சோடா வழங்கி, தின் பண்டங்கள் வழங்கி புதுக்குடியிருப்பு. மந்துவில் பகுதி மக்கள் தம் மகிழ்ச்சியினை வெளிப்படுத்தினார்கள். மக்கள் வெள்ளம் அலையெனத் திரண்டு வந்து பீரங்கிகள் இரண்டிற்கும் அண்மையில் தேங்காய் உடைத்து, மாலை அணிவித் துத் தம் சந் தோசத் தினைக் கொண் டாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு சிலர் பீரங்கிகளுக்கு அரச்சனை செய்யும் நோக்கில் ஜயரை அழைத்து வரவும் ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

இன்னும் சில நிமிடங்களில் நிலைமை மோசமாகப் போய்விடும் என்பதனை உணர்ந்த புலிகள் உடனடியாக ஓர் கனரக வாகனத்தினைக் கொண்டு வந்து ஆட்டிலறிகளை அப்புறப்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். யாழிப்பானாக் குடாநாட்டைப் புலிகள் இழந்த பின்னர் புலிகளை வெறுத்து வன்னியில் வாழ்ந்தவர்கள் கூட ஒன்று கூடத் தொடங்கினார்கள்.



மூல்லைத்தீவு படைத் தளத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகளைத் தொட்டுப் பார்த்த தலைவர் வன்னியில் மக்கள் பார்வைக்காக வீதியால் இழுத்துச் சென்று மக்களுக்கு காண்பிக்குமாறு ஓர் சிறப்பு அறிவிப்பினை

அப்போது போராளிகளுக்கு வழங்கினார். காட்டிலிருந்து பெற்ற குழைகளால் மறைக்கப்பட்டு வன்னியின் சில பகுதிகளில் பீரங்கிகள் இரண்டும் பாது மக்களின் பார்வைக்காக வலம் வந்தது. இப்போது புலிகள் கைகளிற்கு கிடைத்த புதிய ஆயுதத்தினை இயக்குவது, பராமரிப்பது முதலிய செயல்கள் போராளிகளுக்குப் புதியனவாகவே இருந்தன. அப்போது தான் புலிகள் அமைப்பின் பொறியியல் - கட்டுமானத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு முன் ணோடியாக இருந்த கேணல் ராஜோ (குயிலன்) அவர்களிடம் ஆட்டிலறிகளை இயக்குவதற்கான ஆலோசனைகள் கிடைக்கப்பெறும் எனும் நோக்கில் ஆட்டிலறிகள் இரண்டையும் அவரிடமே புலிகள் கையளித்தார்கள்.

“இயாத அலைகள்-01” இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் புலிகள் மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமைக் கைப்பற்றியபோது இரண்டு ஆட்டிலறிகள் புலிகள் வசம் வீழ்ந்தபோதும், புலிகள் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை அவை அப்போது பரிச்சயமற்ற பொருட்களாகவே இருந்தன. இராணுவத்திடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட மட்டும்படுத்தப்பட்டாலிலான கையேடுகள் மற்றும் தீர அறிவியல் ஏடுகள் என்பவற்றின் உதவியிடன் அவ்விரு ஆட்டிலறிகளையும் பரிச்சயமிக்க போராயுதங்களாக மாற்றியதில் கேணல் ராஜோவின் பங்கே முதன்மையானதாக இருந்தது.

ஆயினும் தலைவரின் விருப்பத்திற்கு அமைய முதலில் மக்கள் பார்வைக்கு அவற்றைக் காட்சிப்படுத்திய பின் அதனை இயக்கிக் காட்டுவதற்கான பொறுப்பை கேணல் ராஜோற்றுக் கொண்டார். அந்த விசேட அறிவிப்புக்கு அமைய, மூல்லைத்தீவைத் தாண்டி மக்களுடைய குடியிருப்புகளினுடாகச் சென்று புதுக்குடியிருப்பை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு சென்றனர். புதுக்குடியிருப்புக்குப் போகும் பாதையில், மந்துவில் என்ற இடத்தை அடைந்தபோது, அங்கும் கூட ஆட்டிலறிகள் நிறுத்தப்பட்டதை மக்கள் கண்டுவிட்டனர். அந்த அதிகாலை வேளையிலேயே ஒவ்வொருவராகக் கூடிய மக்கள் கூட்டம் படிப்படியாக அதிகரிக்கத் தொடர்கியது. சிலர் புதுக்குடியிருப்பில் ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகளை இழுத்துச் சென்ற வாகனாம் தரித்து நின்ற இடத்தில் அங்கப் பிரதிஷ்டை கூடச் செய்து தம் ஆனந்த நிலையினை வெளிப்படுத்தினார்கள். வன்னிப் பகுதியில் இனிமேல் புலிகளால் போராட முடியாது, புலிகளின் போராட்ட வழுக்குன்றி விட்டது எனப் பேசிய மக்கள் கூட ஒன்று கூடிப் புலிகளை வாழ்த்தும் நோக்கில் செயற்படத் தொடர்கினார்கள். வன்னி மண் அப்போது பேரூழுச்சி கொள்ளத் தொடர்கியது.

அங்கே நின்ற பொது மக்கள் ஆனந்தம் மேலிட வெடி கொழுத்தி ஆரவாரம் செய்தனர். சிலர் அவற்றைக் கட்டிப்பிடித்து, கூத்தாழக் கொண்டு நின்றனர். சிலர் தாங்கள் பார்த்த அந்த அந்தபுதுமான காட்சியை மற்றவர்களுக்கும் சொல்லுவதற்காக, சைக்கிளில் ஓடிச் சென்று தகவல்களைக் கூறிக்கொண் டிருந்தனர். அவற்றுடன் சுமார் ஒரு போராளிகள் வரை கூடச் சென்று,

பிரதான வீதியினுடாக மாங்குளம் நோக்கிச் சென்றனர். சிலர், அந்த ஆட்டிலறிகளின் சில்லைக் கட்டிப்பிடித்தபடி ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டு நின்றனர். சிறிது நேரத்தில், மாலைகளுடன் வந்த சிலர், ஆட்டிலறிக் குழுவுக்கு மாலை போட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். எங்கும் எந்த கிடத்தில் பார்தாலும் மக்களின் ஆரவாரம் அதிகரித்து வந்தது. அவர்களுடைய செயல்களைப் போராளிகளால் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அதனை உள்ளாரு இரசித்தாலும், அந்த கிரு ஆட்டிலறிகளையும் யுத்தகளத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்திக் கொண்டு போய்க் கேர்க்கவேண்டுமென்ற அவசரம் இருந்ததால், அந்த மக்களின் அன்புத் தொல்லைகளையும் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு, வேறொரு பவள் கவச வாகனத்தைக் கொண்டு வந்து, அவற்றை இழுத்துக் கொண்டு ஒட்டுசூட்டான் வீதி வழியாக மல்லாவியை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

மக்களின் இந்த ஒன்றுபட்ட எழுச்சியைக் கண்ட கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை, பின்வரும் பாடலை இயற்றி, அதனை இசை அமைத்து சுதர்சன் என்ற பாடக் மூலம் பாடி ஒலிப்பதில் செய்து, ஊர் எங்கும் ஒலிபரப்பி வந்தனர்.

"நந்திக் கடலோரம் முந்தைத் தமிழ் வீரம்
வந்து நின்று ஆடியது நேற்று - இன்று
தந்தனத்தோம் தாதை என்று நடமாட
இங்கு வந்து வீசுறது காற்று!
கையில் வந்து சேர்ந்தது
ஆட்டறி அதைக் கொண்டு வந்த
வேங்கையை(பு) போற்றும்!
ஜயமில்லை என்று சொல்லிக் காட்டி -
இனிஅந்நியரின் பாசறையில் பூட்டி!

ஒரு நாள் வரையும் வன்னிப் பிரதேசத்தின் பெரும் பகுதி மக்களின் பார்வைக்குக் காட்டப்பட்ட இரண்டு ஆட்டிலறிகளும், பின்னர் கேணால் ராஜைவிடம் கையளிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய படைத்தளத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. பொதுவாக ஆட்டிலறிகளுக்கான சூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுத் தொகுதிகள் (Fire Control) அந்தந்த ஆட்டிலறிகளின் தயாரிப்பு நிறுவனங்களினால் வழங்கப்பட்டவையாகவே இருக்கும். மூல்லைத்தீவில் கைப்பற்றப்பட்ட சூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுத் தொகுதியும் அவ்வாறானதொன்றே. நிறைவான ஆட்டறிச் சூட்டுக்கு அவற்றின் செய்றாடு போதுமானதாகவே இருந்தபோதிலும், கேணால் ராஜை அதனோடு திருப்பிப்பட்டு விடவில்லை. தானாகவே, சுயமாக ஆட்டிலறிக்கான சூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுத் தொகுதியினை உருவாக்கும் பணியில் போராளிகளை ஈடுபெடுத்தினார். சாதாரண சூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுத் தொகுதியைவிட மேம்பட்ட பல வசதிகளோடு சூடுகளை வேகமாகவும் மேலும் துல்லியமாகவும் வழங்கக்கூடியவாறு பல்வேறுபட்ட

வசதிகளுடன் புதிய சூட்டுக்கட்டுப்பாட்டுத் தொகுதி அவரின் வழிகாட்டலில் உருவாக்கப்பட்டது. அவ்வாறு அந்த ஆட்டிலரிகளுக்கான சூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுத் தொகுதிகள் உருவாக்கப்பட்ட பின்னர் பீரங்கிப் படை அணியினருக்கான பயிற்சிகளை கேண்ட ராஜ் வழங்கி அதில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நன்கு பயிற்சி பெற்ற பின்னரே, யுத்த முனைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன.

ஆம்....!பூநகரி தளமுற்றுகை, போராளிகளுக்கு டாங்கிகளின் பலத்தைக் கொடுத்தது..... இன்று மூல்லைத்தீவு தளத்தின் மீதான தாக்குதல், ஆட்டிலரிப் பலத்தைக் கொடுத்ததுடன், சர்வதேச ரீதியாக ஒரு மரபுப் படை அணிக்கு இருக்கவேண்டிய அமைத்துத் தகுதிகளையும், வளங்களையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ள நிலையில், துமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இன்னுமொரு புதிய பரிமாணத்தை எடுப்பதற்கான களத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது. இது அவர்களுக்கான சர்வதேச அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்த ஒரு மரபு வழிப் போராகவும் அமைந்து விட்டது.

அன்று முதல் தடவையாக மூல்லைத்தீவில் விடுதலைப் புலிகளினால் கைப்பற்றப்பட்ட இரண்டு ஆட்டிலரிகளைக் கொண்டே பழப்பியாக வளர்க்கி பெற்று, பின்னர், தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களினால், “கட்டு பீரங்கிப் படை அணி” உருவாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு தாக்குதல்களில் புலிகள் பலம் வாய்ந்ததொரு படையணியாகத் தோற்றும் பெற்றனர்

இத்தாக்குதல் நடத்தப்பட்ட காலப்பகுதியானது, புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமான ஒரு காலகட்டமாக இருந்தது.....! 1986 ஆம் ஆண்டில் இருந்து, புலிகளின் பூரண கட்டுப்பாட்டிற்குள் யாழ்ப்பாணம் இருந்தபொழுது, விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாக அலகாகவும், போராட்டத்தின் மையமாகவும் யாழ்ப்பாண நகரம் விளங்கியது. 1995 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட “ரிவிரசு” இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம், இலங்கை இராணுவத்தினரால், யாழ்ப்பாணம் முற்றாகவே கைப்பற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, விடுதலைப் புலிகள் வன்னிக்குப் பின்வாங்கிச் சென்றனர். அப்பொழுது, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்கள் கூட, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தின் மீதான நம் பிக் கையையும் இழுந்திருந்தனர். இராணுவத்தினரின், அந்த வெற்றி தொடர்பாக பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த அனுருத்த ரத்வத்தை செய்தியாளர்களின் மகாநாட்டில் பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவிக்கும் பொழுது,

“ரிவிரச இராணுவ நடவடிக்கை மூலம், புலிகள் இயக்கத்தின் முதுகெலும் கை ஒடித்து விட்டோம்... அவர்கள் பின்வாங்கி ஓடுகின்றார்கள்... அவர்களில் எண்பது வீதமான புலிகள் அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.... எஞ்சியுள்ள 20 வீதமான புலிகளால், இனி ஒரு மரபு வழிப் போரை மேற்கொள்ள முடியாது காடுகளுக்குள் ஒழித்திருந்து, சிறுசிறு கெரில்லாத் தாக்குதல்களையே மேற்கொள்ள

முடியும்..... எஞ்சியுள்ள புலிகளையும் விரைவில் ஒழுத்துக் கட்டி, நாட்டில் அமைதியையும், சமாதானத் தையும் விரைவில் ஏற்படுத்துவோம்..."

இதுவரை கேண்டாக இருந்து, யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதுடன் பிரிகேடுயர், மேஜர் ஜெனரல், லெப்டினன்ட் ஜெனரல் ஆகிய படி நிலைகளில் உள்ள பதவிகளையும் தாண்டி, திடீரென்று, நாலாவது பழநிலைக்குத் தாவி, "ஜெனரல்" எனப் பதவி உயர்வு வழங்கப்பட்டதால், இராணுவ உயர் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பலத்த அதிருப்திகளுக்கு ஆளான பாதுகாப்பு அமைச்சர் "ஜெனரல் அனுருத்த ரதவுத்தை", அவர்கள் இவ்வாறான ஒரு அறிக்கையை விட்டுச் சில காலங்கள் கூட ஆகவில்லை.... மூல்லைத்தீவு படை முகாம் மீதான பாரிய தாக்குதல் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதானது, ஸ்ரீலங்கா அரசுக்குப் பேரதிர்ச்சியையும், உலக நாடுகளுக்கு வியப்பையும் கொடுத்தது.



பூநகரியில் நடைபெற்ற போர் ஒத்திகையில், போராளிகளுக்கு பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது

மூல்லைத்தீவுப் படைத்தளம் மீதான தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரேயே இதற்கான ஒத்திகை முழுவதும், பிரபாகரனின் தலைமையில் பூநகரியில் இடம்பெற்ற பொழுது, பூநகரி முகாம் மீது தாக்குதல் நடைபெற்ற போவதாகவே கணதகள் பரவியிருந்தன. அங்கே பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த போராளிகளும், பூநகரி முகாமே தமது இலக்காக உள்ளதாக அனுமானித் திருந்தனர்.

பயிற்சிகளும் ஒத்திகைகளும் முடிவடைந்த பின்னர், திடீரென் இரவோழரவாக போராளிகளின் அணிகள் மூல்லைத்தீவுக்கு மாற்றப்பட்ட விடயம், பொது மக்களுக்கோ போராளிகளுக்கோ தெரியாது. இதுதான் அவர்களது போராட்ட உத்தியாக இருந்தது. பூநகரி மீதான தாக்குதலுக்குப் புலிகள் திட்டமிட்டுள்ளனர் என்ற, இந்தக் கணதகள் இராணுவ புலனாய்வுப் பிரிவுக்கும் எட்டியபோது, பூநகரி முகாம் பலப்பட்டதுடன், இராணுவத்தினர் மேலதிகமாகவும் குவிக்கப்பட்டு, பூநகரி படைத் தளம் உசார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

9. தறையிறக்கமும், மீட்புச் சமரும்...!

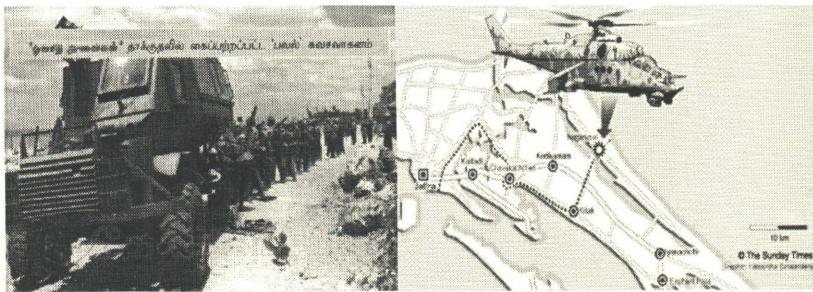
ரணவிரு மூழ்க்கிட்கப்பட்டது:-

விடுதலைப் புலிகள் ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி, ஜாலை மாதம் பதினெட்டாம் திகதி அதிகாலை மூல்லைத்தீவு படைத்தளம் மீது பல முனைகளில் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். அந்தத் தாக்குதல் ஆரம்பித்து அரை மணி நேரத்திற்குள், திருகோணமலை கடற்படைத் தளத்தில் இருந்து “போரா” அதிவேக விசைப்படகுகள் வந்தருந்தபோதும், அவற்றில் இருந்து படையினரைத் தறையிறக்க முடியாதபடி கடற்புலிகளின் உக்கிரமான தாக்குதல்கள் இருந்தன. கடற்புலிகளுக்கும், இலங்கைக் கடற்படையினரும், தொடர்ந்து மோட்டார் குண்டுகள் மூலம் தாக்குதலை மேற்கொண்டபடியே தமது துருப்புக்களை இறக்க முயற்சித்தனர். ஜாலை 19 ஆம் நாளன்று சிலாவுத்தையில் தறையிறங்கிய படையினர் கடல்வழியால் வலுவழுப்புப் படுவதற்குக் கடற்புலிகள் அனுமதிக்கவில்லை. அன்று மாலை 4.30 மணியளவில் திருக்கோணமலையில் இருந்து மூல்லைத்தீவை நோக்கி மிக வேகமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட அதிவேகப் பிராங்கிக் கப்பலான, சீன சங்காய்-3 ரகத்தைச் சேர்ந்த, “ரணவிரு” என்ற போர்க்கப்பல் மீது, வெழுமருந்துகளை ஏற்றிய கடற்கரும்புலிகளின் மூன்று, படகுகள், கடற்படையினர் கடலில் இருந்து உக்கிரமான தாக்குதல்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோதும், மோதி அழித்தனர். அந்தத் தாக்குதலின் பொழுது வெழுத்துச் சிதறி, பெரும் தீப்பிழும்பாகக் கொழுந்து விட்டெரிந்த அந்தப் போர்க்கப்பல் 36 படையினருடன் சேர்த்து மூழ்க்கிட்கப்பட்டது....!



தறையிறக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட படையினருக்கு எதிரான் தாக்குதலில் விடுதலைப் புலிகள்

அன்றும் கூடல் வழியாகத் தரையிறங்கும் முயற்சியை முன்னெடுக்க முடியாது தவித்த ஸ்ரீலங்கா படைகளிற்கு வான்வழித் தரையிறக்கமே சாத்தியமானது. அதேசமயம் தரையிறங்கிய படையினர் மீதான விடுதலைப் புலிகளின் நெருங்கித் தாக்குதல்களும் எறிகணைத் தாக்குதல்களும் ஆரம்பமாகின.



MI 24 உலங்கு வானுரைதி மூலம் தரையிறக்கும் முயற்சியில் வான்படைகள்

ஜூலை 20 ஆம் நாளன்றும் கடல்வழித் தரையிறக்கம் சாத்தியமற்றுப்போக சிங்களப் படைகளின் ஒரேயொரு நம்பிக்கையாக இருந்த வான்வழித் தரையிறக்கத்திற்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளின் எறிகணை வடிவில் வந்த அந்த ஆபத்து மீண்டும் ஜூலை 19 ஆம் திங்கி வெள்ளிக் கிழமை, அன்று ரஸ்யத் தயாரிப்பான, MI 17 என்ற உலங்கு வானுரைதியில் இருந்து, விசேட தாக்குதல் படைப் பிரிவின் கொமாண்டோ அணியினரை, கொமாண்டோ படையணியின் தளபதியான, கேரணல் அஸ்லம் பாஸ்லி லாபிர் (Col. Aslam Fazly Laphir) என்பவரின் தலைமையில் தரையிறக்கிய பொழுது, அவரையும் அவருடன் இரங்கிய 36 சிறப்புப் படைப்பிரவினரையும், புலிகள் சுட்டுக் கொன்றமை இலங்கை அரசுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. தமது தளபதியை இழந்துவிட்ட விசேட படையணியினர் நாலாபுறமும் சிதறி ஓடிய பொழுது, அவர்களைத் தேடி அழிப்பதிலும் புலிகள் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். இத்தாக்குதலின் போது, கொல்லப்பட்ட லாபிர் ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினரின், முதலாவது விசேட படையணியின் கட்டளைத் தளபதியாக இருந்ததுடன் புலிகளுக்கு எதிரான பல்வேறு இராணுவ நடவடிக்கைகளையும் வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்த ஒரு இராணுவ அதிகாரியாவர். 1990 ஆம் ஆண்டு ஆணையிறவு தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தமையால், அவரைக் கொரவிக்கும் வகையில், இராணுவத்தினரின் உயர் விருதான, “பரம வீர விபூசன” (Parama Weera Vibhushanaya) என்றும் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.



அன்றும் பலத்த எதிர்பார்ப்புடன் தரையிறக்க வந்த ஒரு MI-17 உலங் கு வானுர் தி சேதமாக்கப்பட்டதுடன். அன்று வான்வழித் தரை இறக்கமும் சாத்தியமற்றும் போனது. இரண்டாம் நாள், கடவினூடாகத் தரையிறக்குவதற்கு எடுத்த முயற்சிகளும் தோல்வி அடைந்ததால், உலங்கு வானுர்திகளினூடாக பெருமளவு படையினரைத் தரை இறக்குமுயற்சித்த போதும், புலிகளின் ஆர் பிளி மோட்டார் தாக் குதலில் அவை சேதமடைந்ததால், உலங்கு வானுர்திகள் தாளப்பறக்க அஞ்சி உயரப் பறந்து அப்பால் சென்றது.....

பரமவீர விபுசண விருது

ஐலை 21 ஆம் நாளன்று பலத்த முயற்சியின் பின் ஒரு கடல்வழித் தரையிறக்கம் கடற்படையினரால் சாத்தியமானது. தரையிறக்கத்தின் மூலம் கடற்படையினர் வலுவுட்டப் பட்டிருந்தாலும் கூட அவர்களால் புலிகளின் மற்றுகையை உடைத்துக் கொண்டு நகர முடியாமல் போனது இலங்கை ரிரானுவத்திற்கு ஏமாற்றமாக அமைந்தது.

ஐலை 22 ஆம் நாளன்றும் தரையிறக்க முயற்சிகள் சாத்தியமாக வில்லையாயினும் படைகள் தமது தரையிறக்க முயற்சிகளைத் தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தனர். ஐலை 23 ஆம் நாளன்று தரையிறக்க முயற்சியில் ஈடுபெட்டிருந்த தரையிறங்கு கலமொன்று புலிகளின் ஏறிகணையில் சேதமடைந்தது. அத்துடன் கடற்கரும்புலிகளின் படைகான்று நெருங்கிச் சென்று மோத முன்னர் வெடித்ததால் மற்றொரு தரையிறங்கு கலம் சேதங்களுடன் தப்பித்துக் கொண்டது. இதனால் அன்றும் தரையிறக்கம் சாத்தியமாகவில்லை.

ஐலை 25 ஆம் நாளன்று கடல்வழித் தரையிறக்கம் சாத்தியமான போதும் புலிகளின் இறுக்கமான மற்றுகையை உடைத்துத் தரையிறங்கிய படைகளால் ஒரு அங்குலமேனும் முன்னகர முடியவில்லை. அத்துடன் புலிகளின் ஏறிகணைத் தாக் குதலால் தரையிறங்கிய படைகள் இழப்புக்களைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தன.

இந்நிலையில் ஐலை 26 ஆம் நாளன்று தரையிறங்கிய படைகளை மீட்டுச் செல்லவந்த தரையிறங்கு கலம் புலிகளின் ஏறிகணைத் தாக்குதலால் சேதங்களுடன் மயிரிழையில் தப்பித்துக் கொண்டதால் தரையிறங்கு கலம் மூலம் மிகுந்த இடர்களின் மத்தியில் தரையிறங்கிய படைகள் மீட்கப்பட்டன.

தரையிறங்கிய படைகளைக் களமுனையில் வழிநடாத்திய லெப்.கேணல். பஸ்லி லாபிர் இந்நடவடிக்கையில் கொல்லப்பட்டார். கேணல் லோரன்ஸ் பெர்னான்டோ காயமடைந்தார். தரையிறங்கிய படையினரில் 75 இற்கும் அதிகமானோர் கொல்லப்பட்டதுடன் மீட்பின்போது தப்பித்து ஓடிய படையினர் கடலில் எறிந்த 100 இற்கும் அதிகமான சுடுகலங்கள் விடுதலைப் புலிகளால் மீட்கப்பட்டன.

மூல்லைத்தீவு படைத் தளம், புலிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானபோது, படையிரையும், மூல்லைத்தீவுத் தளத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை அரசுக்கு ஏற்பட்டது. இதனால் ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளினால், தரையிறக்கம் ஒன்று மீண்டும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மூல்லைத்தீவு தளத்தில் இருந்து, தெற்குப் புறமாக மூன்று மைல்கள் தூர்த்தில் இருக்கும் அலம்பில் என்ற கிராமத்தில் கடல் வழியாக மிகப் பெரிய தரையிறக்க முயற்சியில், இலங்கை அரசின் முப்படைகளும் இணைந்து, "திரிவிடபகர்" என்று பெயரிடப்பட்ட தாக்குதலை முன்னெடுத்தன. ஸ்ரீலங்கா அரசின் முப்படைகளும் சேர்ந்து நடத்திய தாக்குதல் என்பதால், இதற்கு "திரிவிடபகர்" எனப் பெயரிடப்பட்டது.

"திரிவிட பகர" ('Operation Thrivida Pahara') என்று பெயரிடப்பட்ட இந்த இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் சுற்றி வளைத்து நிற்கும் புலிகளை அழிப்பதுடன், புலிகளின் முற்றுகைக்குள்ளான இராணுவத்தினரை மீட்டெடுப்பதும் தான் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. அவர்களது திட்டத்தின் படி, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து, மூல்லைத்தீவுக்குக் கடலினுநாடாக கப்பல்கள், சிறிய படகுகள் மூலம் துருப்புக்களைக் கொண்டு செல்வது, மற்றும் வான் கலங்களினுநாடாக படையினரைத் தரை இறக்குவது. என்ற திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முயற்சித்தபோது, புலிகளின் முழுக் கவனமும் தரையிறங்கிய படையினரைத் தேடி அழிப்பதிலேயே இருந்ததால், அவர்களது தாக்குதல்களும் மூர்க்கத்தனமாக இருந்தது. துருப்புக் காவிக் கப்பலை கரையை நோக்கிக் கொண்டு வர, தரையில் மறைந்திருந்த இராணுவத்தினர் தம்மிடம் இருந்த ஆயுதங்களையும் கைவிட்டுத் தப்பி ஓட்டமுயற்சித்த போது, அவர்கள் கடற்கரையில் வைத்தே கடற் புலிகளால் சுட்டுக் கொல் லப்பட்டனர். தப்பி ஓடுவதற்காக ஓடிவந்த பல இராணுவத்தினரையும் அப்படியே கைவிட்டு அந்தக் கப்பல் மீண்டும் பின்னோக்கிச் சென்று திருக்கோணமலையை அடைந்தது. அலம்பிலில் படையினரைத் தரையிறக்க முடியாது, தவித்துக் கொண்டிருந்த படையினருக்கு உதவுவதற்காக வந்த எம்.ஜ.24 ரக உலங்குவானார்தி ஒன்றும் போராளிகளினால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது. அலம்பிலில் தரையிறக்கப்பட்ட படையினரில், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களில் எஞ்சியிருந்தவர்களுடனான தகவல் தொடர்புகள் முற்றாகவே துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில், சரியான கட்டளையிடும் அதிகாரியில்லாததால், அவர்கள் தமது ஆயுதங்களையும் கைவிட்டு, தமது மேற் சட்டைகளையும் கழற்றி எறிந்து விட்டு அங்கிருந்தனர்....

தரையிறக்கப்பட்ட படைகள் உட்பட 1,200 இற்கும் அதிகமான படையினர் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டு 122 மி.மீ ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகள் உட்பட பெருந்தொகையான படைக்கலங்கள், அவற்றிற்கான வெடிபொருட்கள் என்பன கைப்பற்றப்பட்டன. இவை அனைத்திற்கும் மேலாகத் தமிழர் தம் பாரம்பரியப் பட்டினமாம் மூல்லைப்பட்டினம் மீட்டெடுக்கப்பட்டது.

இந்த வெற்றிக்காக ஏழு கடற்கரும்புலிகள் உட்பட 314 மாவீரர்கள் தமது இன்னுயிர்களை அர்ப்பணித்து மாவீர்களானார்கள்.

இக் கரும்புலித் தாக்குதலின்போது, மேஜர் கண்ணபிரான், மேஜர் செல்லப்பிள்ளை, மேஜர் மிதுபாலன், மேஜர் பதுமன், மேஜர் சுடராளி, கப்டன் சயந்தன் ஆகிய ஏழு போராளிகள் மரணாத்தைத் தமுவியதாக விடுதலைப் புலிகள் என்ற பத்திரிகை தகவல்களை வெளியிட்டிருந்தது. அதே வேளை 600 இராணுவத்தினரைத் தரையிறக்குவதற்காக, கரையை நோக்கிக் கொண்டுவரப்பட்ட வேறொரு துருப்புக் காவிக் கப்பல், இன்னுமொரு கரும்புலித் தாக்குதலில் இருந்து மயிரிமழில் தப்பி, தான் கொண்டு வந்த படையினரை இறக்கமுடியாமலேயே திருக்கோணமலையை நோக்கித் திரும்பிச் சென்றது...!

இத்தகைய தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களினால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும், உண்மை நிலவரத்தை மறைக்கும் வகையில் படை வீரர்களுக்கும், சிங்கள பொதுமக்களுக்கும் ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, தமது அரசு ஊடகங்களான, வானினாலி, தொலக்காட்சியினுடாக பொய்யான தகவல்களைத் தெரிவித்து மக்களுக்கான செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் உரிமைகளுக்குத் தடைபோட்டபடியே இருந்தனர். அலம்பிலில் பெருமளவு படையினர் கொல்லப்பட்டு, தரையிறக்கும் முயற்சி கைவிடப்பட்ட பின்னரும், அப்போதைய இராணுவப் பேச்சாளரான, பிரிகேடியர் சரத்துமுனசிங்கா விடுத்த செய்திக் குறிப்பில்,

“அலம்பிலில் தரையிறக்கப்பட்ட படையினர், மூல்லைத்தீவு முகாமை நோக்கி நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் ஒரு சில மணிநேரத்திற்குள், முகாமில் இருந்கும் இராணுவத்தினருடன், அலம்பிலில் இருந்து முன்னேறிச் செல்லும் படையினர் இணைந்து கொண்டுவிடுவர். மேலும் இம்மோதல்களில், நூறுக்கும் மேற்பட்ட எல்லிரியினர் கொல்லப்பட்டும் பலர் காயமடைந்தும் உள்ளனர்...”

என்று தொடர்ந்தும் அரசு ஊடகங்களினுடாகப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்தமை, வியப்புக்கும், பரிகாசத்திற்கும் உரியதாக இருந்தது.....!

“ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு”, என்று தமிழில் வழங்கிவரும் முதுமொழி பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கும், ஜனாதிபதிக்கும் பொருந்தும் என்பதை அவர்களின் முன்யோசனையற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தன...

ஏற்கனவே தாக்கி அழிக்கப்பட்ட படைத்தளத்தில் இருந்த படையினர் அழிக்கப்பட்டு அங்கிருந்த படையினரில் பெருந்தொகையானோர், கொல் ஸப்பட்டு முகாம் முற்றாகவே பறிபோன நிலையில், அங்கிருந்தவர்களுடன் எந்தவித தொடர்புகளுமே, இல்லாத இன்னுமொரு புதிய இடத்தில் படையினரை இறக்க, அந்தப் படையினரையும் பலிகாடுக்கத் தயங்காத பாதுகாப்பு அமைச்சரின் தீர்க்கதறிசனமற்ற போக்கு, ஸ்ரீலங்காவின் நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தையே புலப்படுத்துவதாக நினைக்கத் தோன்றியது.

அதேபோன்று மறுநாளும் இரண்டாவது சிறப்புப் படையினியின் கட்டளைத் தளபதியான ஸப்பிளனென்ட் கேணல் ராஜ விஜயசிறி என்பவரும் சுமார் 100 படை அதிகாரிகளுடன் இறங்க முயற்சித்தபோதும் கடலில் வைத்தே சுட்டுக் கொல்ஸப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினரின் மீட்பு முயற்சிகளில் ஒரு பின்னடைவு ஏற்பட்டது. ஆயினும் எஞ்சிய படையினரை மீட்டடுக்கும் முயற்சியைக் கைவிடக்கூடாது என்று கடுமையாக உத்தரவிட்ட பாதுகாப்பு அமைச்சரின் கட்டளைக்கு அமைய கடலில் மிக உக்கிரமான யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், தரையில் வெட்ட வெளியில் புலிகள் இராணுவத்தினருக்கு எதிரான கடும் சமரைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்த வேளையிலேயே, மூல்லைத்தீவு படைத் தளம் புலிகளால், முற்றாகக் கைப்பற்றப்பட்டது என்ற செய்தி பாதுகாப்பு அமைச்சர் கேணல் அனுருத்தரத்தைக்கு அனுப்பப்பட்டது.

போராளிகள் இல்லாத ஒரு இடத்தில், தமது படையினரை பெருமளவில் இறக்கி இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்தால், அந்த முகாமை மீண்டும் கைப்பற்றி விடலாம் என்ற ஒரு வரட்டுத் துணியில், மூல்லைத்தீவில் இருந்து சுமார் ஆறு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள சிலாவுத்தையிலும் இரண்டு கெவிகாப்பர்களின் மூலம், பெருந்தொகையான படையினரைத், தரையிறக்க முற்பட்டபொழுது, அங்கும் அவர்களுக்குப் பேரதிர்ச்சி காத்திருந்தது. இரகசியமாகப் பெருந்தொகையான இராணுவத்தினரைக் கொண்டு படை நகர்வை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருந்தவர்களுக்கு, திடீரென நாலா புறத்தில் இருந்தும், மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள், பேரதிர்ச்சியையும், ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்தது. அந்தப் பகுதியிலும், பொறியினுள் அகப்பட்டவர்களாகப் படையினர், விடுதலைப் புலிகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டுத் தொடர்ச்சியாகத் தாக்கப்பட்டதில் பல படையினர் கொல்ஸப்பட்டனர். ஏனையோர் அங்கிருந்து தப்பி ஓடினர்.....

எப்படியோ, புலிகளின் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு, காடுகளில் மறைந்திருந்த இராணுவச் சிபாய்கள் சிலர் அங்கிருந்து தப்பி, பல நாட்கள் அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியினுடாக அலைந்து திரிந்து ஒருவாறு கொக்குத் தொவாய் படை முகாமுக்குப் போய்க் கேர்ந்தனர். என்றும் அவ்வாறு போய்க் கேர்ந்த இராணுவத்தினராலேயே பாதுகாப்பு அமைச்சரின் செய்தி வெளியீட்டுப் பிரிவும் பாதுகாப்பு அமைச்சரும் கூறி வந்த பொய்கள் அவ்வாறு தப்பியோடிய இராணுவத்தினர் மூலம், தெரியவந்தபோது தான் தென்னிலாங்கை

மக்களும், சிங்கள ஊடகங்களும் விழித்துக் கொண்டன.

யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில், பாதுகாப்பு அமைச்சர் கேணல் ரத்வத்தை, ஊடகங்களுக்கு விடுத்த செய்திக் குறிப்பில்,

“ மூல்லைத்தீவு படைத் தளத்தில் இருந்த ஆட்டிலறிகளைப் படையினரே அழித் தனர் மேலும் முகாமில் இருந் தவர் களில் 200 இராணுவத்தினரே கொல்லப்பட்டதுடன், 300 பேர் காணாமல் போயினர். இச் சமரில் ஆயிரத்திற்கும் மேற் பட்ட புலிகள் கொல்லப்பட்டனர்.... புலிகள் பிரசாரம் செய்வது போல், ஆட்டிலறிகள் எவ்றறையும் கைப்பற்றவில்லை.... யுத்தம் இன்னும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது..... விரைவில், தப்பியுள்ள புலிகளையும் எமது படையினர் அழித்து விடுவார்கள்....”

என்று தொடர்ந்தும் கூறி வந்ததையே தென்னிலங்கையின் சிங்கள மக்களும் உண்மையென்று நம் பியிருந்தனர். தப்பிச் சென்ற இராணுவத்தினர் மூலம் உண்மையில் தங்களில் 1500 பேர் வரை புலிகளால் கொல்லப்பட்டனர் என்ற அந்த உண்மையான படையினரின் எண்ணிக்கை உட்பட, அங்கிருந்த 122mm பருமனுள்ள இரண்டு ஆட்டிலறிகளையும், 120 mm மோட்டார்களையும் மற்றும் கனரக வாகனங்களையும் புலிகள் எடுத்துச் சென்றமை போன்ற அனைத்து உண்மைகளையும் அறிந்தபோது தான் தென்னிலங்கை மக்கள் கொதித்தெழுந்தனர்!

இந்த தாக்குதல் நடவடிக்கையின் பொழுது, வான் வழியூடாக உலங்கு வானுார்த்திகளில் இருந்தும் துருப்புக்கள் தரையிறக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொழுது, மேலும் ஒரு உலங்கு வானுார்தி சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது..... தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் இடம் பெற்ற யுத்தத்தின் ஊடாக முகாமில் எஞ்சியுள்ள படையினரையோ அல்லது தப்பிச் சென்ற படையினரையோ, இராணுவத்தினரால், காப்பாற்றமுடியாது போய்விட்டது. மூல்லைத்தீவின் வட முனையில் உள்ள அலம்பில் என்ற கிராமத்தில், வான் வழியாகவும், கடல் வழியாகவும் ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினரை இறக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொழுது, புலிகளின் தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களினால் ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையில் பல இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். ஏனையோர் வந்த வழியே தப்பிச் சென்றனர்.

“ஓயாத அலைகள்” இராணுவ நடவடிக்கையானது, பின் வரும் காரணங்களுக்காக முக்கியத் துவம் வாய்ந்ததாக இராணுவ ஆய்வாளர்களினால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

1. இராணுவத்தினரின் பிழியில் இருந்த பெருமளவு பிரதேசங்களை விடுவித்து, பெருந்தொகையான மக்கள் மீள் குடியேற்றப்பட்டதுடன், கோவில்கள், பாடசாலைகள், மற்றும் வைத்தியசாலைகள் போன்றவை மீளவும் செயற்பட வழிசெமத்துக் கொடுத்தமை.
2. ஆயிரத்து அறுநாறு வரையான இராணுவத்தினரை ஒரே இடத்தில் வைத்துக் கொன்று அவர்களின் பலத்தை உடைத்தமை.
3. பெருமளவு நவீன ஆயுதங்களையும், வெடிபொருட்களையும், ஆயுத தளபாடங்களையும், கனரக வாகனங்களையும் ஒரே நேரத்தில் கைப்பற்றியமை.
4. மூல்லைத்தீவு முகாமில் அடைக்கப்பட்டிருந்த படையினரை மீட்பதற்கும் முகாமைத் திரும்பக் கைப்பற்றுவதற்குமான முயற்சியில் ஈடுபட்ட மீட்புப் படையினரில் கணிசமான படையினரை அழித்து எஞ்சியுள்ளவர்களின் மனோ பலத்தை உடைத்தமை.
5. கெரில்லா போராட்ட அமைப்பாக இருந்த விடுதலைப் புலிகள் ஆட்டிலரிகளையும், மோட்டார் செலுத்திகளையும் முதன் முறையாகக் கைப்பற்றியதனாடக ஒரு மரபு வழி இராணுவமாகத் தன்னை மாற்றுவதற்கான முதல்படி யாக அமைந்தது.

இந்த படைத் தளத்தின் மீதான தாக்குதலில் ஒரே தடவையில் 1600க்கும் அதிகமான படையினர் கொல்லப்பட்டனம் இலாங்கை இராணுவ வரலாற்றில் முதன் முறையாக ஏற்பட்ட ஒரு பாரிய இழப்பாகும்.

இதே போன்ற ஒரு இழப்பை வியற்நாம் யுத்தத்தில், யூன் பியன் பூவில் போர் (Battle of Dien Bien Phu) என வர்ணிக்கப்படும், முற்றுகைப் போர் ஒன்றில் முதன் முறையாக 1954 ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சுப் படைகள் சந்தித்தது குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் வியற்நாம் போராளிகளினால் 1954 ஆம் ஆண்டு 13 ஆம் திகதி தொடக்கம் மே மாதம் 7 ஆம் திகதி வரை தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதலில், பிரெஞ்சுப் படைகள் நிலைகுலைந்து சிதறிக் கொண்டிருந்தன. தொடர்ந்து மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்கிக் கொண்டிருந்ததால், மீட்புப் படைகள் கூட களத்திற்குச் செல்லமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. வியற்நாமின், வடமேற்குப் பிரதேசத்தின் மலைப்பகுதியின் தாழ்வான இடத்தில், இடம் பெற்ற இத்தாக்குதல் தொடர்ந்து 56 நாட்கள் இடம்பெற்றது. இந்த முற்றுகைப் போராட்டத் தில், 8000 பிரெஞ்சு சுப் படையினர், வியற் கொங் போராளிகளினால், கொல்லப்பட்டனர். இந்தத் தாக்குதலில், வியற்கொங் போராளிகளின் தொடர்ச்சியான ஆட்டிலரித் தாக்குதலில், தனது படை வலிமையை இழந்து விட்ட நிலையில், அவமானம் தாங்காத நிலையில், பிரெஞ்சுப் பீரங்கிப் படைத் தளபதியான, சாரள்ஸ் பிரோத் (Charles Piroth)

தன்னிடம் எஞ்சியுள்ள ஒரு கைக் குண்டு மூலம் தன்னை அழித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்டார் அதற்கு ஓப்பானதாக ஓயாத அலைகள் தாக்குதல்கள் இருந்ததாக, ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்று தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் விமர்சனம் செய்திருந்தது. ஓயாத அலைகள் தாக்குதலானது, வியற்நாயின் டியன் பியன் பூவில் போர் போலன்றி இல்லாது புலிகளின் தனித்துவமும் இராஜதந்திரம் மிகக் வலிமையை எடுத்துக் காட்டிய ஒரு மரபு வழிப் போராக இருந்தது.

இதே போன்று, 1968 ஆம் அண்டில், வியற்நாம் போராளிகளினால், அமெரிக்கப் படையினருக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட “ரெற் தாக்குதலையும்” (Tet offensive), ஓயாத அலைகள் தாக்குதலையும் ஓப்பிட்டு எழுதிய வெளிநாட்டு ஊடக வியலாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

“வியட்நாம் “டெட்” தாக்குதலுடன் இந்தத் தாக்குதலை ஓப்பிடும்போது, வியட்காங் இயக்கம் ஒரே நாளில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தென் வியட்நாம் நகராங்களில் முழுவதும் அமெரிக்க படைக எதிராக ஒரு பெரும் தாக்குதலுடன் தொடங்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அமெரிக்க தலைமை இராணுவத் தளபதி, தாங்கள் வியட்காங் இயக்கத்தை அழித்து விட்டதாக கூறிக் கொண்டிருந்த போது வியட்காங் போராளிகளின் இந்த திணர் நடவடிக்கை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. அமெரிக்க மக்கள் கூட இராணுவத் தளபதியின் இந்த அறிவிப்பை நம்பிக் கொண்டிருந்த வேளையில் தான், வியட்காங் போராளிகளின் இந்தத் தாக்குதல் இடம் பெற்றது. இது அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் ரீதியாக ஒரு பின்னடைவையும், திரிசங்கு சொர்க்க நிலையையும் ஏற்படுத்தியது.....

டெட் தாக்குதல் போன்ற, வகையில் நடைபெற்ற தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் “ஓப்பரேஷன் ஓயாத அலைகள்” தாக்குதலும் முறியடிக்பட்டு புலிகளின் முதுகெலும்பை முறித்துவிட்டோம் என்று ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கம் தனது அரசு ஊடகங்களினுடாகவும், வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகளி னுடாகவும், பிரச்சாரப்படுத்திக் கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீலங்கா இராணுவப் படையணிகள் சற்றும் எதிர்பாராத நிலையில் ஒரே நேரத்தில் சுற்றி வளைப்புத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது உலகையே ஒரு கணம் அதிர வைத்தது. டெட் தாக்குதல் வியட்நாமிய ஜனரல் ஜியாப் (Vietnamese General, Giap) என்ற ஆற்றல் மிக்கதொரு தளபதியின் தலைமையில் நடத்தப்பட்டது போன்று, ஓயாத அலைகள் இராணுவ நடவடிக்கை வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்களின் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இரண்டு மரபு சார்ந்த இராணுவ நடவடிக்கைகளும், ஒத்த உளவியல் மற்றும் அரசியல் அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், இரண்டும் வெவ்வேறு இராணுவ உத்திகளையும், மரபு வழித் தாக்குதல்களையும் கொண்டிருந்தன.

ஆனால், டெட் தாக்குதல் அமெரிக்கப் படைகளை வெளியேற்றுவதற்கான ஒரு தாக்குதலாக இருந்தபோதும், அவர்களை முற்றாக அப்பறப்படுத்தும்

தாக்குதலாக இருக்கவில்லை எனினும், ஒப்புறேஷன் ஓயாத அலைகள் விடுதலைப் புலிகளின் குறிப்பிடத்தக்க, உளவியல் அரசியல் மற்றும் இராணுவ வெற்றிகளைப் பெற்ற நிலையில், டெட் தாக்குதலை மேற்கொண்ட வியட்கொஸ் போலல்லாமல், விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் இலக்கை அடைந்துவிட்டது தான் மிகப் பொரிய இராணுவ வெற்றியாக ஆய்வாளர்களினால் வியந்து எழுதப்பட்டது. ஏனெனில், மூல்லைத் தீவு பிரதேசத்தில் இருந்து ஒரு இராணுவச் சிப்பாய் கூட எஞ்சியிருக்காது துடைத்தெறிந்ததுடன் முழுப் படைக்கலங்களையும் கைப்பற்றியதுடன் எதிரிகளின் நீண்டகால ஆக்கிரமிப்பில் இருந்து மூல்லைத்தீவு மன்றையே மீட்டெடுத்த வரலாறு மிகப் பெரியது.

இத் தாக்குதலின் மூலம், மிகப் பலம் வாய்ந்த, பல்லாயிரக்கணக்கான இராணுவ, கடற்படையினரால் அதிகளவில் வலுவுட்டப்பட்ட கடற்படைத் தளம், இராணுவ தளம் ஆகியவை அழிகப்பட்டதானது. தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக இருந்ததுடன் உலக இராணுவ ஆய்வாளர்களையுமே அதிரவைத்தது....!

1941 ல் யப்பானின், பேர்ல் ஹார்பர் தாக்குதலுடன் ஒப்பிடும்போது ஓயாத அலைகள் நடவடிக்கையானது பல ஒற்றுமைகளைக் கொண்ட இராணுவ அம்சங்களையே கொண்டிருந்தன. பேர்ல் துறைமுகத் தாக்குதலானது. எவ்வாறு இன்றும் புகழ்பெற்றதொரு இராணுவ நடவடிக்கையாகப் பேசப்படுகின்றதோ. அதே போன்றே, எதிர்காலத்தில் மூல்லைத்தீவு படைத் தளம் மீது, புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓயாத அலைகள் தாக்குதலும் இராணுவ வரலாற்றில் பேசப்படும்.....!

பிரஞ்சுப் படைகளை அழித்த டியன் பியன் பூவில் போராயினும் சரி, வியற்றநாம் போராளிகளுக்கு எதிராக அமெரிக்கப் படைகள் நிகழ்த்திய தாக்குதல்களுக்கு எதிராக வியற்கொச் போராளிகள் மேற்கொண்ட “ரெட்” தாக்குதலாயினும் சரி இவற்றில் எதிரிப் படைகளை அழிப்பதற்கு நீண்ட நாட்கள் எடுத்தது. ஆனால், மூல்லைத்தீவு முகாம் தாக்குதலில் மூன்று மணித்தியாலங்களுக்குள் முகாம் முற்றாகவே தகர்க்கப்பட்டு சுமார் 1640 இராணுவத்தினர் வரை கொல்லப்பட்டு மிகக் குறைந்த அதாவது 314 போராளிகளின் இழுப்புக்களுடன் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டினால் மூல்லைத்தீவு நகரம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இதே மூல்லைத்தீவில் தான் ஆங்கிலப்படையினரின் பாரிய முகாமைத் தாக்கி அழித்து அங்கிருந்த பீரங்கிகளையும், கைப்பற்றிய பண்டாரவன்னியனின் வெற்றியும் அரங்கேறியது. பண்டாரவன்னியனின் கல்லறையைச் சுமந்து நின்ற அதே மண்ணில் இன்னுமொரு வரலாற்று வெற்றியை நிகழ்த்தி விடுதலை புலிகளும் வன்னி மண்ணை மேலும் மெருகூட்டி இருந்தனர். வரலாற்றில் பண்டாரவன்னியனும் அவனது வீர வரலாறும் எவ்வளவு தூரம் பேசப்பட வேண்டியதோ அவ்வாறே விடுதலைப் புலிகளின் ஓயாத அலைகளின் வெற்றியும் பேசப்பட வேண்டும்.

யாழிப்பாண நகரை விடுதலைப் புலிகள் இழந்துவிட்ட நிலையில், புலிகளுக்கான ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்பட்டமையினாலும் தரை, கடல் வழியான போக்குவரத்தை இலகுவாக முன்னெடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில், முல்லைத்தீவு நகரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான ஒரு போர் விழுகம், விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்களின் வழிநடத்தலில் முன்னெடுக்கப்பட்டு, அதில் மகத்தான் ஒரு வெற்றியையும் அடைந்து கொண்டமை அடுத்து வரப்போகும் தாக்குதல்களுக் கெல்லாம் முத்தாய்ப்பாக அமைந்திருந்தன.அதனைத் தொடர்ந்து, ஓயாத அலைகள் என்ற பெயரில் மேலும் பல இான்னுவ தொடர் நடவடிக்கைகள் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்தப் பெயரை வைத்துத் தான் யாழிப்பாண நகரைக் கைப்பற்றும் வகையிலான, சமராக ஓயாத அலைகள் -3 அமைந்தது.

10. போர் வெறிக்குள் பலி போன இராணுவம்..!

1996 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 18 ஆம் திங்கள் அதிகாலையிலேயே, மூல்லைத்தீவு படைத்தளம் விடுதலைப் புலிகளால், தாக்கி அழிக்கப்பட்டதும் அங்கே கொல்லப்பட்டும், தப்பி ஓடிய போது சுடப்பட்டும் இரந்த இராணுவத்தினரின் சடலங்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் காணப்பட்டன.....

இறந்து போன இராணுவத்தினரின் சரியான தொகையை மூடி வைத்து, மறைத்து வைத்து அரசு போர் நடத்தி முடித்து, பதினொரு நாட்களின் பின், யூலை மாதம் 28 ஆம் திங்கள் கொழும்பில் நடத்திய செய்தியாளர் மகாநாட்டில், வெளிவிவகார அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமர் அவர்கள் வழங்கிய பேட்டியின் பொழுது,

“மூல்லைத்தீவு முகாம் முற்றாகவே புலிகள் வசமானது உண்மைதான். அங்கு சுமார், 1 600 படையினர் வரை இருந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலும் எல்லோருமே கொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும்”

என்ற உண்மையை யுத்தம் முடிவடைந்து, பதினொரு நாட்களின் பின் வெளியிட்டார்.

“பிண்ணாற்றம்” என்று சொல்வார்களோ.....? அங்கு ஒரு பிணமல்ல, ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இராணுவத்தினரின் சடலங்கள் அழுகி, உடல் உப்பிப் பெருத்த நிலையில் இருந்தன. அங்குமின்குமாகச் சிதறிக் கிடந்த உடல்களைப் போராளிகள் தேடி எடுத்துக் கொண்டு வந்து ஒரு இடத்தில் அடுக்கினர். அவற்றைப் பக்குவமாக கொறிகளில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்து, கிளிநெநாச்சியில் உள்ள சந்திரன் பூங்காவுக்குக் கொண்டு செல் வதற் கான ஒழுங் குகள் புலிகளால் மேற் கொள் ளப் பட்டுக் கொண்டிருந்தன. அவற்றை பொலித்தீன் பைகளினால் சுற்றிக் கட்டிக் கொண்டு செல்வதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தனர்.



புலிகளால், கொல்லப்பட்ட சடலங்களும், அவற்றில் சிறையாத இராணுவத்தினரின் சடலங்களை அனைத்துலக செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினரிடம் கையளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

அவை எல்லாவற்றையும் ஒழுங்காக அடுக்குவதால், ஒரு லொறியில் 25 சடலங்களை மட்டுமே ஏற்றிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்ததால், அவற்றில் நல்ல நிலையில் என்ன 800 சடலங்களையும் ஏற்றுவதற்கு, சுமார் 40 லொறிகள் வரை வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. எழுந்தமானமாக விறகு கட்டைகளை அடுக்குவது போல் அடுக்குவதாயின், நான்கு அல்லது ஐந்து லொறிகளே போதும். ஆனால், அவர்களது சடலங்களை கொரவமாகக் கையளிக்க வேண்டுமென்பதில் புலிகள் நிதானமாகச் செயற்பட்டதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றவர்களில் ஒருவர்,

“தம்பிமாரே....! இந்தச் சடலங்களைப் பேசாமல் இங்கையே எங்கையாவது தாட்டுப்போட்டுப் போகலாம் தானே..... அதைவிட்டு வீணாகச் செலவழித்து இதைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறதோ...? இவங்களின்றை சடலங்களைக் கொண்டு போறதை விட, ஏதாவது மிச் சமாக இருக்கிற ஆயுதப் பெட்டிகளையாவது கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கலாம் தானே....? அதுகளைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தாலேயே பிரயோசனமாக இருக்கும்....!”

என்று சலிப்புடனும், சிறிது கோபத்துடனும் கூறிக் கொண்டிருந்தார்

“ஜயா.....! நீங்கள் அப்படிக் கதைக்கிறது சரியில்லை ஜயா....! எங்கடை எதிரியாக இருந்தாலும், அவர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்து விட்டால், அவர்களையும் நாங்கள் அதற்குரிய மரியாதையைச் செய்து தான் கையளிக்க வேண்டும். என்ன இருந்தாலும், அவர்களும் தமது இனத்திற்காகப் போராடி மழிந்த வீரர்கள் தானே.....!”

அந்த மக்களுடன் சேர்ந்து இராணுவத்தினரின் சடலங்களைத் தூக்கி அடுக்கிக் கொண்டு நின்ற இன்னுமொரு போராளி, மனம் திறந்து கூறியதும், அங்கே நின்றவர்கள் வாய்டைத்துப்போய் நின்றனர்....”

“இந்தச் சின்ன வயதிலேயே இப்படி ஒரு உயர்ந்த சிந்தனை உள்ளவனாக இருக்கின்றானே.... எல்லாம் அந்தப் பெடியளுக்கு வழங்கப்பட்ட தலைமைத்துவப் பயிற்சியின் பண்பின் சிறப்புத்தானே....”

அங்கே நின்றவர்கள் ஓவ்வொவரும், அந்தப் போராளிகளின் பரந்த உணர்வை வியந்து, தமது செயலுக்காக வெட்கப்பட்டுக் கொண்டனர்.

வலிகாமம் பிரதேசத்தை ஹீலங்கா படையினர் ஆக்கிரமித்திருந்த பினனர் நடந்து கொண்ட மிலேச்சத்தனமான அநாகரிகமான, செயல்களைப் பார்த்து

மனம் வெதும்பியதால் ஏற்பட்ட உணர்வின் வெளிப்பாடே அவர்களை அவ்வாறு பேச வைத்துவிட்டது....!

சுதந்திரத்திற்கான மீட்புப் போரில், தமது இன்னுயிர்களை இந்த மஸ்னுக்காக அர்ப்பணித்து, ஆகுதியாகிப்போன கல்லறைகளை உழுது, புல்டோசர்களினால், இதித்துத் தரைமட்டமாக்கிய பிரகத்தனமான செயல் எங்கும் நடந்திருக்கமுடியாது.....!

அரசு அடக்கு முறைகளினாலும், இராணுவ நடவடிக்கைகளினாலும் உள் ரீதியாகப் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காக குழந்தைகளின் உள் விருத்திக்காகவே அமைக்கப்பட்ட “சிறுவர் பூங்காக்கள்” அழித்துக் கொடுமைகள் புரிந்து வெறியாட்டம் ஆடியதை நாகரிகமான செயல் என்று கூறமுடியுமா...?

இந்திய-இலாங்கைக் கூட்டுச் சதியினால் நஞ்சருந்தி மரணித்த குமரப்பா, புலேந்திரன் உள்ளிட்ட பன்னிரு வேங்கைகளின் நினைவுத் தூபிகளையும், சிறுவர் பூங்காவையும் இதித்து நாசம் செய்தவர்களின் செயல் நியாயபூர்வமானதா...? வல் வெட்டித் துறை தீருவில் வெளியில் அமைக்கப்பட்ட பன்னிரு வேங்கைகளின் நினைவுத்தாபி, 1988 ஆம் ஆண்டு, இந்திய இராணுவம் வடக்கு கிழக்கை ஆக்கிரமித்திருந்த காலப்பகுதியில், முழுக்கமுழுக்க மக்களின் பங்களிப்பினாலேயே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பிரமாண்டமான நினைவாலயம்....! ஆரம்பத்தில் வல்வெட்டித்துறை பிரஜைகள் குழவினருடன் கிணைந்து, பொதுமக்களால், அவர்களது நிதியைக் கொண்டே கட்ட ஆரம்பித்த பொழுது, இந்திய இராணுவத்தினரால், பல தடைகளும், இடையூறுகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டதுடன், அதில் பங்களிப்புச் செய்த பொதுமக்களையும் பிரஜைகள் குழவினரையும் பல்வேறு வழிகளில் துன்புறுத்திய போதும், ஒன்று திரண்ட மக்கள் சக்தியினுடாக, அந்த அழகிய பிரமாண்டமான நினைவாலயம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. பின்னர், அது பூசிக்கப்பட்ட நினைவாலயமாக எந்த ஒரு இந்திய ஜவானும், அதன் மேல் பாதணிகளுடன் ஏறி அதனை அசிங்கப்படுத்தவில்லை. அவர்களால், இதித்துத் தரை மட்டமாக்கப் படவழில்லை! ஆனால், ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதும், அவற்றை இதித்துத் தரைமட்டமாக்கி, தமது காட்டுமிராண்டித் தனத்தையல்லவா வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.....?

போரில் கொல்லப்பட்ட அப்பாவிப் பொது மக்களையும், போராளிகளையும் தரையில் கால்களால் உருட்டி அவர்களை வெற்றுடம்பாக்கிய அந்தக் கொடுரமானதும், வக்கிரத் தன்மையானதுமான அந்தச் செயல்களை மறந்துவிட முடியுமா.....? இவ்வளவு கொடுரங்களையும் கைழுத்த அந்த

இராணுவத்தினரின் மீது, இங்கே போராளிகள் காட்டும் இந்த மனிதாபிமானம், அங்கே நின்ற ஒவ்வொருவரையும் நெகிழுவைத்து விட்டது.....!

மூல்லைத்தீவு முகாம் பகுதியில், ஆங் காங் கே சிதறியிருந்த இராணுவத்தினரின் உடல்களில் சிதைந்து உருக்குவைந்து, அடையாளங்காணமுடியாத சடலங்களில் இருந்து, ஓரளவு நல்ல நிலையில் இருந்த சடலங்களில் 1208 சடலங்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட லொறிகளும், கன்றர் வாகனங்களும் மூல்லைத்தீவு சாலையினுடாக, கிளிநொச்சிக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தன.....!

மூல்லைத்தீவுச் சமரில், கொல்லப்பட்ட இராணுவத்தினரின் சடலங்களில் முதல்கட்டமாக நல்லநிலையில் உள்ள 800 இராணுவத்தினரின் சடலங்களை மனிதாபிமான அடிப்படையில் கிளிநொச்சி, மூல்லைத்தீவு அரசாங்க அதிபர்கள் மூலமாகக், அரசாங்கத்திடம், கையளிக்க முன் வந்த போது, அவ்வளவு பெருந்தாகையான சடலங்களையும் பொறுப்பேற்பதற்கு, அரசாங்கம் மறுத்துவிட்டது...! ஆனாலும் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினுடாக, 56 சடலங்களை மட்டுமே அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. இந்த நிலையில் மிகுதிச் சடலங்களை மூல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி அரசு அதிபர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டு அவை வன்னியின் பல இடங்களில் வைத்து, தொகுதி தொகுதியாக, அரசு செலவிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டன....!



சர்வதேச செஞ்சிலுவை சங்க வத்விடப் பிரதிநிதி வயலைச் சடலங்களை பொறுப்பேற்கின்றார்.

போர் வெறிகொண்ட சிங்கள தேசத்திற்காக, இனாங்களுக்கிடையேயான, சமாதானம், சௌஜன்யம் என்பன வளர்க்கூடாது, என்ற நோக்கில், தமிழ் - சிங்கள மக்களுக்கிடையேயான, உறவில் விரிசல்களை ஏற்படுத்தி, அதனுடாக நித்திய சுகபோகத்தை அனுபவிக்க முனையும், சிங்கள

அரசியல்வாதிகளுக்காக, தமது இன்னுயிர்களை அற்பனித்த அந்த ஏழைச் சிங்கள் இளைஞர்களின் இறந்த சடலங்களைக் கூட உரிய முறையில் பொறுப்பேற்று அவர்களுக்கான இறுதி மரியாதையைச் செய்ய அனுமதிக்காத ஆட்சியாளர்களின் மிலேசுக்தனமான செயலை தென்னிலங்கை மக்கள் கண்டித்ததுடன், அரசின் மீதான தமது நம்பிக்கையீன்த்தையும் வெளிப்படுத்தினர்....!

விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதலில் கைப்பற்றப்பட்ட முகாமில் பிறகேஷயரின் வாசஸ்தலத்தில் சில பொதுமக்கள் சென்று, தேடுதல் நடத்தியபோது, அந்த இடம் அதிகாரி தரத்தில் உள்ளவர்கள் தங்குமிடமாக இருந்ததால், அங்கே கோவைகளும், கழிஞ்களும் அங்குமிஞ்குமாகச் சிதறிக் கிடந்ததைக் கண்டனர். அவர்களுடைய கண்களில், தென்பட்ட ஆவணங்களில், சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட பல கழிஞ்கள் சிதறி இருந்ததையும் கண்டனர். அங்கே நின்ற பொதுமக்களில், பாடசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றும் ஒருவரும் இருந்ததால், அந்தக் கழிஞ்களை ஒவ்வொன்றாகப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு ஓரளவு சிங்கள மொழி தெரிந்ததால், அற்றை மேலோட்டமாத் தட்டி வாசித்துப் பார்த்தார். அவை ஒவ்வொன்றும் தமது பிள்ளைகளையும், தந்தையர்களையும், கணவர்களையும், காதலர்களையும் போர்க்களத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு ராங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சிங்கள மக்களின் உள்ளாற்ற உணர்வுகளைப் புலப்படுத்திக் கொண் டிருந்தன. வறுமையின் கோரப் பிழிக் குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற, அப்பாவிச் சிங்கள மக்களை இராணுவத்திற்கு அனுப்பினால், குடும்ப வறுமையைப் போக்கலாம் என்பதற்காக அனுப்பி வைத்த ஏழைப் பெற்றோர்களின் கண்ணர்க்க காவியமாகவும் அவை இருந்தன.

வெறும் பணத்திற்காகவும், வீடுகள் கட்டித்தரப்படும் என்ற ஆசை வார்த்தைகளுக்காகவும், பாடசாலைகளில் படித்துக் கொண்டிருந்த தமது பிள்ளைகளைப் போர்க்களத் திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற, அப்பாவிச் சிங்களத் தாப்மாரின் கதறல்கள், அரசியல் தீர்வு ஒன்றைக் கொண்டு வந்து, பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காண விரும்பாது, தமது பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு, உல்லாச மாளிகைகளிலும், விருந்தினர் வாசஸ்தலங்களிலும், உயர்ரக மதுவை அருந்திக் கொண்டே, சொகுசு வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அரசியல் வாதிகளின் காதுகளில் அவை கேட்குமா....?

அங்கே தேடி எடுத்த கழிஞ்களைக் கட்டுக்கட்டாகப் பார்த்த பொழுது, அவை பல வருடங்களாகவே, உரிய இராணுவச் சிபாய்களிடம் கையினிக்கப் படாதிருந்ததை அந்த அதிபர் அறிந்து கொண்டார்.

“சே.....எவ்வளவு கொடுரமாக நடந்திருக்கிறார்கள். தமது பெற்றோருடன் கூட்டு தொடர்புகளை ஏற்படுத்த முடியாத வகையில் சர்வாதிகாரமாக நடந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கழுங்களைக் கூட இராணுவச் சிப்பாய்களிடம் காட்டாமலேயே இருந்திருக்கிறார்கள் என்றால், இவர்களை நம்பி, இங்கை வந்து செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே... அந்த அப்பாவிகளை என்னவென்று சொல்லலாம்....?”

அவருடைய கையில் இருந்த அந்த உறவுகளினால் வாஞ்சையோடு எழுதி அனுப்பிய கழுங்களை ஒவ்வொன்றாக மேலோட்டாக வாசித்துக் கொண்டிருந்த, அந்த அதிபரின் உள்ளம் வேதனையால், துஷ்டத்து....! அவற்றில் ஒரு கழுத்தில் இருந்த வாசகங்களை அவர் எல்லோருக்கும் உரத்து வாசித்துக் காட்டியதும், அங்கே நின்றவர்களின் கண்கள் குளமாகிக் கொண்டு வந்தன....!

“பாதுக்கை” என்ற கிராமத்தில், உள்ள மீகாகவத்தையைச் சேர்ந்த சோமாகுல என்ற ஒரு ஏழைத் தாயினால், எழுதப்பட்ட கழுதம்தான் அது....! மூல்லைத்தீவு முகாமில் போர்க்கள் முனையில், நிற்கின்ற தனது மகனுக்கு, 05.12.1995 திகதியிட்டு எழுதிய கழுத்தில், “ஆதரயே மகே சுது புத்தா....!” என்று ஆரம்பித்து எழுதப்பட்ட அந்தக் கழுத்தை வாசித்த பொழுது, அந்த ஏழைச் சிங்களக் குடும்பம் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் ஏன் இந்த யுத்தத்தில் பலியாக வேண்டும் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது...!

பாதுக்கை என்பது, கொழும்பில் இருந்து, மகாரகமை ஊடாக அவிசாவளை செல்லும் பிரதான சாலையில் அமைந்துள்ள ஒரு தூய சிங்களக் கிராமம். அங்கே வீதியின் இரு மருங்கிலும் இரப்பர் மரங்கள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான வீடுகள் குடிசைகளாகவே இருந்தன. அங்கே வாழ்கின்ற மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள், கூலித் தொழில் செய்பவர்களாகவே இருந்ததால், பொருளாதார ரீதியாக அவர்களால் வசதியான வாழ்க்கையை வாழ்முடியவில்லை...!

ஞீலங்கா அரசின் பொய்ப்பிரசார மாண்யயில், தமிழர்களின் விடுதலைப் பேராட்டத்தின் யதார்த்தத்தை அறியாது, தமிழ் மக்கள் எந்த இலட்சியத்திற்காகப் போராடுகின்றார்கள் என்றுகூடப் புரியாது, தமது பிள்ளைகளை பலிக்களத்திற்கு அனுப்பியுள்ளோம் என்பதையும் உணராது, ஆயிரக்கணக்கான ஏழைச் சிங்களத் தாய்மார்களின் பிரதிபலிப்பாகவே சோமாவும் இருந்தாள்...!

அந்தத் தாய், தன்னுடைய மகனுக்கு வாஞ்சையுடன் எழுதிய கடித்தைக் கையில் வைத்திருந்த அதிபர், அங்கே நின்ற எல்லோரும் கேட்கக் கூடிய வகையில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூறினார்....

“ என்னுடைய ஆசைக்குரிய வெள்ளை மகனே..... உனது சுகம் அறிய ஆவல்..... உனக்கு இப்போ காலம் சரியில்லையாம்.... உனக்கு சனிதோசம் இருப்பதால், போதி பூசை செய்து, கிரக தோத்திரம் பாடி, இன்றுடன் ஏழ நாடகள் முழுந்து விட்டது. என்னுடைய அன்பு மகனே.... உனக்குக் கூடாத காலம், அவதானமாக நடந்து கொள். எமது லீண்கா இராணுவ வீரர்கள், திராவிட இனத்தில் இருந்தும், பிரிவினை வாதிகளிடம் இருந்தும் யாழிப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதில் எங்கள் எல்லோருக்கும் சரியான சந்தோசம். ஆனால் எதற்கும் நீ அவதானமாக நடந்து கொள். உனது அக்காவுக்காகப்பட்ட கடனில் 10,000 ரூபாயைக் கொடுத்தது. நீ ஆனுப்பிய 10,000 ரூபாயை, மட்டும் தான் பெற்றுக் கொண்டேன். எனது தங்க மகனே! நீ உயிரோடு திரும்பி சுகமாக எங்கள்டை வந்து சேரவேண்டும். கவனமாகவும், நிதானமாகவும் செயல்படு. அதிகம் உனக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை..... உனது அம்மா, சோமா....”

தமிழர்களைப் போல் கிரக தோசங்களிலும், பூசை வழிபாடுகளிலும் நம்பிக்கை வைத்திருந்த, அந்தச் சிங்கள ஏழைத் தாயின் கடித்ததில், போருக்குச் சென்றுவிட்ட தன்னுடைய மகனின் சுகம் பற்றியே மீண்டும், மீண்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவர்களால், அனுப்பி வைக்கப்படுகின்ற கடிதங்கள் எல் லா மே இராணுவ அதிகாரிகளினால், பலத் த சோதனைகளுக்கு உட்படுத்திய பின்னரே, உரியவர்களிடம் எத்தனையோ நாட்களுக்கும் பின்னர் சேர்ப்பிக்கப்படும் என்று சோமா அறிந்திருந்தாலும், மகனை மீண்டும் உயிரோடு பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில், “கண்டபடி போருக்கு முன்னுக்குச் செல்லக்கூடாது” என்று மறைமுகமாக எச்சரிக்கவும் தவறவில்லை. ஆனாலும் அந்தக் கடிதம் தனது மகனிடம் சேர்ப்பிக் கப்படவில்லை என்ற அந்த உண்மை அவனுக்குத் தெரியாதல்லவா..?

அத்தகைய சிங்களத் தாயின் மகன் உயிரோடு சுகமாகத் திரும்பி வருவான் என்று ஆவலுடன் எதிராப்பார்த்திருக்கும் அவனுக்கு, தனது மகன் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்ற தகவல்கள் கூட அறிவிக்கப்படாத நிலையிலேயே, அந்த ஏழைத் தாய் வடக்கை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறான்...! அவனுடைய இறந்து போன மகனின் சடலத்தைப் பொறுப்பேற்று, உயிரற்ற உடலைக்கூடக் கொடுத்து இறுதி மரியாதை செய்யச்

சந்தர்ப்பமே கொடுக்க மனமில்லாத சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்காகவா அவனைப் போன்ற அப்பாவிச் சிங்கள இளைஞர்கள் தமிழர்களின் தாயக மண்ணில், வித்தாக வேண்டும்...?

தமிழ் இளைஞர்கள் ஏதோ ஒரு இலட்சியத்திற்காக எந்த ஒரு உதியத்தையும் எதிர்பார்க்காது, போராட்டத்தை முன்னெடுக்க, சிங்கள இளைஞர்களே, ஆட்சியாளர்களின் சுகபோக வாழ்வக்காக அர்த்தமற்ற வெற்றுக்கோசமான, “சமாதானத்திற்கான யுத்தம்” என்ற போர்வையில், வெறும் பணத்திற்காகவும் குடியிருப்புக்கான வீட்டுக்காகவும், மற்றும் அற்ப சலுகைகளுக்காகவும் வந்து தமிழர்களின் தாயக மண்ணில் மழிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.....! சிங்கள அரசியல் தலைவர்களை மட்டுமல்ல தமிழ் அரசியல் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த இன மோதலுக்கான யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், இப்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சுகபோக வாழ்வே பறி போய்விடும் என்ற அச்சத்தில், பிரச்சினைகள் முடியாதிருக்க யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்...!

“எங்களுடைய பிள்ளைகளைக் காட்டுங்கோ....!” என்று தினமும் இராணுவ தலைமையகத்தில் நின்று அழுது பும்பிக் கொண்டிருக்கும் சோமா போன்ற ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவிச் சிங்களத் தாய்மார்களுக்கு நானை அவர்கள் என்ன பதிலைக் கூறப் போகின்றார்கள்...?

11. மீண்டும் எழும் மிடுக்கு

புலிகளின் வசமாக்கப்பட்ட மூல்லைத்தீவு நகரத்தை மீண்டும் ஒரு தடவை, பார்த்து அங்கே நடைபெற்று முடிந்தவற்றைச் சுவையான ஒரு விவரணச்சித்திரமாக எழுதவேண்டும் என்ற ஆவில், புதுக்குழியிருப்பில் இருந்து சில ஊடகவியலாளர்களும், அந்தப் பிரதேசத்தின் பல்கலைக்கழகமாணவர்களும் மோட்டார் சைக்கிள்களில் புறப்பட்டனர்.....!

“மூல்லைத்தீவுப் பக்கம் போனால், எங்கடை வீட்டையும் ஒருக்கால் பார்த்துவிட்டு வாருங்கோ.. என்னாலை இப்ப அங்கை வந்து பார்க்கிறதுக்கு உடல் நினையை சரியில்லை.....”

மூல்லைத்தீவில் இருந்து, இராணுவ அடக்கு முறைகள் காரணமாக, இடம் பெயர்ந்து, புதுக்குழியிருப்பில் ஒரு தென்னந் தோட்டத்திற்குள் மண்குடிசை அமைத்து வாழ்ந்து வருகின்ற, கோட்டக் கல்வி அதிகாரியான திரு. நாகரெத்தினாம் என்பவர் தனது ஆவலை வெளிக்காட்டுனார். தான் பிறந்து, வாழ்ந்து, பழத்து, உண்டு, படுத்து எழும்பிய தன்னுடைய வீடு எப்படி இருக்கும் என்பதை அறிய வேண்டுமென்ற ஆதங்கம் இருந்தாலும், அன்மையில் ஏற்பட்ட தியதேநோய் காரணமாக அவரால், பயணம் செய்யமுடியாது இருந்தது.....!

அன்று பிற்பகல் செல்வராஜா என்ற ஒரு கிளைகுனுடனும் மேலும் சில கிளைகுர்களுடனும் மோட்டார் சைக்கிள்களில் சில ஊடகவியலாளர்களும் சேர்ந்து மூல்லைத்தீவு நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அந்த நேரம், அந்தப் பகுதியைக்கும் ஆள் நடமாட்டமே இல்லாது இருந்ததால், அவர்கள் சிறிது அச்சத்துடனேயே மோட்டார் சைக்கிள்களில், போய்க் கொண்டிருந்தனர்.

அந்த நகரம், ஆவிகள் உலாவரும் நகரம் போல் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது. சடலங்கள் அழகி இருந்ததால், அவை அப்புறப்படுத்தப்பட்ட பின்னரும், அங்கே எல்லா கிடமும் பிண்நாற்றம் மூக்கைத் துளைத்துக் கொண்டிருந்தது. எல்லோரும் தமது கைக்குட்டையை எடுத்து மூக்கையும், வாயையும் மூடிக்கட்டியபடியே போய்க் கொண்டிருந்தனர்..... ஆனாலும் ஆங்காங்கே போராளிகள் ரைபிள்களைத் தமது, தோள்களில் தாங்கியபடி நடமாடிக் கொண்டிருந்தனர்.....!

“சே....சே... பயப்படாதையுங்கோ அண்ணை.... என்ன ஆக அறமிஞ்சினால், எங்கடை கால் பாதங்கள் தான் போகும்....” அவன் பகிழ்யாகச் சொல்லிக் கொண்டே மோட்டார் ஈசக்கினை இன்னும் சிறிது வேகமாகச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான்.... அவனைத் தொடர்ந்து மற்றவர்களும் சிறிது வேகமாகச் சென்றனர். நிலங்களில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட நிலக் கல்ளில் வெழிகள் தொடர்பாக எச்சரிக்கை செய்யும் வகையிலேயே அவ்வாறு சூசகமாகக் குறிப்பிட்டான் என்பதை அவனுடன் இருந்தவரும் புரிந்து கொண்டார்.

வெட்டுவாய்க்கால் என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும், வட்டுவாகல் பாலத்தில் இருந்து, மூல்லைத்தீவு முகாம் நோக்கி, நீண்டு செல்லும் வீதியில், இரு புறமும் விடத்தல் முள்ளுப் பற்றைகளும், காரல் பற்றைகளும் படர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. அந்தப் பகுதிகளில் சுமார், ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட போராளிகள் துப்பரவு செய்து கொண்டிருந்தனர்....

“அலம்பில், சிலாவத்துறையில் இறக்கிவிடப்பட்ட படையினரில் சிலர் தப்பிக் கிப்பி மறைந்து திரியலாம்தானே.... அதற்கதிடையில் ஏன் இந்தப் பாதைகளை இப்பு அவசரப்பட்டு வெளியாக்குகிறீர்கள்....?”

அந்தப் பிரதான சாலையின் இருபக்கங்களிலும், நின்று செம்மன் புழுதி படிந்த பெனியனுடனும், அரைக்கால் சட்டையுடனுமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து, அவர்களுடன் சென்று கொண்டிருந்த ஊடகவியலாரான ரமேஸ் கேட்டார்.

“ஐயா.... இங்கை இருந்தவங்கள், சும்மா செத்துப் போகேல்லை..... பதினெண்யாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நிலக் கண் ணி வெழிகளையும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட வாகனக் கண்ணிவெழிகளையும் அல்லவோ புதைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான்கள். நேற்றுக்கூட மைன்ஸ் கிளியர் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பொழுது, எங்கடை போராளி ஒருவருக்கு வலது கால் பாதம் போயிற்றுது....”

அங்கே நின்ற ஒரு போராளி மிகச் சாதாரணமாகக் கூறிக்கொண்டே, பாதையை மெதுமெதுவாகச் சுத்தப்படுத்துவதில், தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தான். இரண்டு பக்கங்களிலும் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த விடத்தல் செதுகளின் முட்கள், அவர்களின் கைகளையும், கண்ணங்களையும் பதம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.....!

வெட்டுவாய்க்கால் பாலத்தையும் கடந்து, வளைவான பாதையில் திரும்பும் பொழுது, சிறிது தூரம் தள்ளி மூள்ளிவாய்க்காலின் கிழக்குப் பகுதியில் இடது

புறம் அமைதியான சூழலில் அமைந்திருந்த, "கன்னிமார் கோயில்" மரங்களால் மூடப்பட்டு, பாழடைந்து போய் இருந்தது. அந்த ஆயைத்தின் பகுதிகளை சில போராளிகள் நின்று பற்றைகளை அகற்றிச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தனர். சப்த கன்னிகளுக்குக் கோயில் (Seven Virgin Mothers / Seven Angels) அமைத்து வழிபட்டு வந்த பெண் தெய்வ வழிபாட்டு மரபு மூலஸ்தைத்தில் இருந்திருக்கின்றது. இது போன்ற ஒரு ஆயை வடக்கில் வேறு எந்த இடங்களிலும் அமைக்கப்படாததும், இதன் சிறப்பாகும். இவ்வாலயத்தில் அதி சக்தியை வழங்கக் கூடிய கன்னிப் பெண் தெய்வங்களான, பிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஸ்ணவி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி ஆகிய ஏழு தெய்வங்களுக்கான வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. இவர்களே ஆதிபராசக்தியின் பரிவார தெய்வங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.



வட்டுவாகலில் அமைந்துள்ள சப்த கன்னியர் கோயில்



சப்த கன்னியர்களின் தெய்வ விக்கிரகங்கள்

இந்த ஏழு சுப்த கன்னிகளும் மனித உடலின் ஏழு சக்தி மையங்களையும் குறிப்பதால், சுப்த கன்னிகளைகளின் வழிபாடு மூல்லைத்தீவில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்நதாக அன்று விளங்கியிருந்தது.

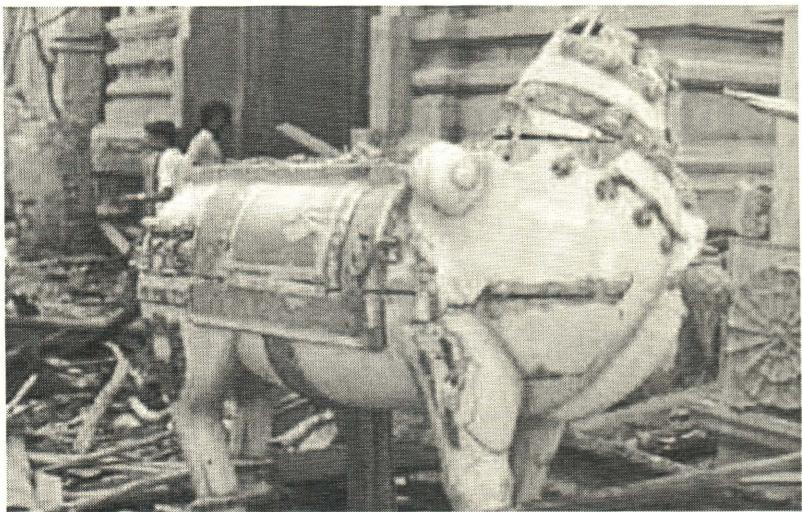
பல வருடங்களாக அந்த ஆலயத்தில் பூசை வழிபாடுகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இராணுவத்தினரால், அந்த ஆலயத்தைச் சுற்றி முட்கம்பி வேலிகள் போடப்பட்டு, சுற்றி வர பற்றைகளும், புதர்களுமாக இருந்ததால், அந்தப் பகுதி நிலக்கண்ணிவெடுகளால் விடைதக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற ஊக்கத்தில், போராளிகளால், அவர்கள் யாருமே, அந்த ஆலயத்திற்கு அருகில் செல்ல, அனுமதிக்கவில்லை.

முள்ளிவாய்க்கால் கன்னிமார் கோயிலையும் கடந்து, சிறிது தூரம் சென்றதும், உடைந்து சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், இருந்த ஏனைய ஆலயங்களையும் பாடசாலைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு வந்த எங்களுக்கு அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது.



மூல்லைத்தீவில் சிடைதக்கப்பட்ட இந்துஆலயம்

வெட்டுவாய்க்கால் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை முட்செடிகளாலும் கறையான் புற்றுக்களாலும் மூடப்பட்டிருந்தது. மூல்லைத்தீவு நகரமானது, ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினரால், ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபோது, அங்கு காலம் காலமாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் மட்டும் தான் அகதிகளாக்கப்படவில்லை. அந்த மக்களின் காவல் தெய்வங்களாக இருந்த கடவுள்களும், கல்வி ஒளிபரப்பி வந்த பாடசாலைகளும் கூடவே அகதிகளாக்கப்பட்டதுடன், அவை முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டும் இருந்தன....!



தெய்வ விக்கிரகங்களை ஏற்றி வீதியுலாவுக்குப் பயன்படும் வாகனங்களில் ஒன்று

மூல் கைத் தீவு மாவட்டத் தில் உள்ள 104 பாடசாலைகளில், கரைதுறைப்பற்றுக் கோட்டத்தில் உள்ள மூல்லைத்தீவு மகா வித்தியாலயம், மூல்லைத்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பெண்கள் பாடசாலை, மூல்லைத்தீவு மூஸ்லிம் வித்தியாலயம், வெட்டுவாய்க்கால் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை, மூல்லைத்தீவு இந்து வித்தியாலயம், கள்ளப்பாடு அ.த.க.பாடசாலை, ஆகிய எட்டுப் பாடசாலைகளும் இராணுவ முற்றுகைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன. அந்தப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த சுமார் 2400 மாண்வர்களும் தமது சொந்தப் பாடசாலைகளில் சுதந்திரமாக இருந்து, கல்வி கற்க முடியாது நிர்க்கதியாக்கப்பட்டனர்.

இந்த நாட்டின் சகல இனங்களுக்கும் சமமான கல்வியை வழங்க வேண்டுமென் பதற் காகவும், சமமான வளப்பாங்கீடுகளை மேற் கொள்வதற்காகவும் பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்து உலக வங்கியின் நிதி உதவிகளுடன், அபிவிருத்தி செய்து, இலங்கைத்தீவில் உள்ள 10000 பாடசாலைகளையும், இன, மொழி, மத பேதமினரித் தரம் உயர்த்த உழைக்கப் போவதாகக் கூறியே, பெருமளவு வெளிநாட்டு நிதிகளைப் பெற்ற போதிலும், ஒரு தூய தமிழ் கிராமத்தில் உயிர்ப்போடு இயங்கிய எட்டுப் பாடசாலைகளையும், முடக்கிவிட்ட அந்தக் கொடுமையையும் உலகுக்குக் கூறுவார்களா...?

கன்னிமார் கோயில், மற்றும் அதற்கு அப்பால் இருந்த வெட்டுவாய்க்கால் அ.த.க.பாடசாலை, அதற்கு அப்பால் உள்ள பிள்ளையார் கோயில்

ஆகியவற்றையும் கடந்து அந்தத் தார் போட்டு அழிந்துபோன, கிரவல் வீதி வழியாகப் போய்க் கொண்டிருந்த பொழுது, ஆயிரக் கணக்கான சீமெந்துக் கற்கள், மண் மற்றும் முருகைக் கற்களால் உயரமான அணை கட்டி, இராணுவ படைத் தளத் தின் வெளிப்புற வகையமாக, பலமான காவலரண்கள் நூற்றுக் கணக்கில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அதில் இருந்து சில மீற்றர் தூரம் உட்புறமாக அடர்ந்த முட்கம்பிகளால் ஆன, இன்னுமொரு பாதுகாப்பு வகையம் அமைக்கப்பட்டிருந்தன....!

அந்தப் பாதையின் இரு மருங்கிலும், இராணுவத்தினரின் பல சடலங்கள் உப்பிப் போய் அழுகிய நிலையில் பரவலாகக் காணப்பட்டன. அவற்றில் இருந்தும் வயிற்றைக் குட்டும் வகையிலான, துர்நாற்றும் காற்றில் கலந்து வந்தது....

“வயல்வெளியிலை நிறைய மைன்சுகள் இருக்கிறதாலை அந்தச் சடலங்களை இன்னும் அப்புறப்படுத்தவில்லை. அங்கை பாருங்கோ... ஒரு ஆமியின்ரை சடலத்தை... எங்கையிருக்குது என்று பாருங்கோ....”

அந்த ஊடகவியலாளர்களை அழைத்துச் சென்ற, செல்வராஜா கூரை முகட்டைக் காட்டியதும், அந்தத் திசையை நோக்கியே எல்லோரும் பார்த்தனர். போராளிகளின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது, தப்பி ஓட முயற்சித்த வேளையில், கூரைத் தகட்டுக்குள் ஓளிப்பதற்காகப் போன நிலையில் துப்பாக்கிக் குண்டு பட்டு இறந்து போன சிப்பாயின் சடலம், அப்படியே தொங்கிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும் தான், போராளிகளின் உக்கிரமான தாக்குதலின் வேகத்தை உணரக்கூடியதாக இருந்தது....!

மோட்டார் சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுதே, செல்வராஜா அந்தப் பிரதேசத்தை முழுமையாகக் காட்டிக் கொண்டு சென்றதால், கடந்த மூன்று நாட்களாக நடந்த யந்தத்தின் கோர வடுக்களை அறியக்கூடியதாக இருந்தது....! அந்த படைத் தளத்தின் மூன்றாவது பாதுகாப்பு வகையிலையும் கடந்து, இராணுவ முகாம் பகுதியின் மையப்பகுதிக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்றான். அங்கே உள்ள புற்களும், காய்ந்த பற்றைகளும் நெருப்பு வைத்துக் கொழுத்தப்பட்டதால், அவை பெரும் சுவாலையடிடன் எரிந்து கொண்டிருந்தது. மண்ணில் புதைக்கப்பட்டிருந்த நிலக் கண்ணி வெடிகள், தீச்சுவாலையின் வெப்பத்தினால், ஓரளவுக்கு செயலிழுந்து விடுமென்பதால், காய்ந்த புற்கள் மற்றும் பற்றைகளுக்குத் தீ மூட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“சே...! இவ்வளவு பாதுகாப்பு வகையிலையும் உடைத்துக் கொண்டு, இந்தப் பெரிய முகாமைப் பெடியங்கள் எப்படித் தகர்த்திருக்கிறார்கள் பாருங்கோ. இது சாதாரண மனிதர்களால் செய்யக்கூடிய வேலையா...?”

அங்கே நடந்து முழந்த போரின் எச்சாங்களையெல்லாம் கண் கொட்டாது பாரத்துக் கொண்டு வந்த ஊடகவியலாளரான ரமேசுக்குத் தான் பார்ப்பது கனவா அல்லது நனவா என்ற ஒரு சந்தேகமே எழுந்தது..... அந்த வியத்தகு சாதனையை நினைத்துப் பார்க்கவே உடல் புல்லரிப்பது போன்ற ஒரு உணர்வில் இருந்தார்கள்.....

“நாங்கள் சிறு வயதில், வேதாளன் கதைகளையும், மாயாவிக் கதைகளையும் வாசித்து, அதில் வரும் அற்புதமான சாகசாங்கயையும், வெற்றிகளையும் நினைத்துப் பார்த்து, மெய் மறந்திருக்கின்றோம். ஆனால் அவையெல்லாம் கற்பனைகள் என்று உணர்வதற்குச் சிறிது காலம் எடுத்தது..... ஆனால், இப்ப எங்கடை கண்ணுக்கு முன்னாலை நடந்த இந்த அற்புதங்களைக் கற்பனை என்று எப்படி நினைத்துப் பார்க்க முடியும்....?

அவர் தொடர்ந்தும் போராளிகளின் துணிச்சல் மிக்க சாகசாங்களைத் திரும்பத் திரும்ப மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்.....

“அண்ணலை.....நீங்கள் கெதியாய் எல்லாவற்றையும் பார்த்து விட்டு வாருங்கோ.... நான் அவசரமாக ஒரு பெடியனைப் பார்த்துவிட்டு வாறன்.....”

செல்வராஜா அங்கே நின்றவர்களைத் துரிதப்படுத்திவிட்டு, முகாமுக்கு அருகாமையில் சற்றுத்தன்ஸி இருந்த ஒலைமரத்தின் கீழ் நின்ற சில போராளிகளை நோக்கிப் போனான்.....

அந்தப் போராளி, அந்த கிடத்தை விட்டுப் போனதும், மற்றவர்கள் எல்லோரும் கடற்கரைப் பக்கமாகப் போனார்கள்.

நீலக் கடவின், அலைகள் கொந்தளித்தபடி, வெண்ணுரைகளைத் தள்ளி, வெண்மணற் பரப்பை முத்தமிடும் வகையில், பொங்கி ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருந்தன.....! முருகைக் கற்கள் இல்லாத கரையில் இனிய சங்கீத ஓலிகளைப் போல ஒலித்துக் கொண்டு மோதிவிட்டுத் திரும்பி ஓடிக் கொண்டிருந்த அலைகளின் அழகு அவர்களைக் கவர்ந்ததால், அதனை இரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். கடவில் உரத்த சத்தமிட்டபடி, சில போராளிகள் குளித்துக் கொண்டிருந்தனர். இன்னும் சில போராளிகள் கரைகளில் நின்றபடியே ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.....!

அந்த கிடத்தை விட்டுப் பாக மனமில்லாத நிலையில், அப்படியே அங்கிருந்து கடைத் தெருப்பக்க மாகப் போனார்கள். மூல்லைத்தீவின் பழைய

மண்டிப்போன கடைத் தெருவைப் பார்க்கும் பொழுது, அவர்களைக் கூட வேதனை வாட்டியது....

“அந்த நாட்களிலை.... ஏதாவது பான்சிப் பொருட்கள் வாங்கிறது என்றால், நாங்கள் மூலமைத்தீவு ரவுணுக்குத்தான் வந்து போவம். அந்தளவுக்கு எல்லாப் பொருட்களையும் குறைந்த விலையிலேயே வாங்கலாம். இப்ப அந்தக் கடைகள் எல்லாம் எப்பிடி இருக்குது பாருங்கோ...”

புதுக்குடியிருப்பில் இருந்து வந்த கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்ரர் கூறிக் கவலைப்பட்டார்.....

அங்கே கடைத் தெருப்பக்கமாக நீளத்திற்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக, அழகாக இருந்த கடைகளில், அப்துல் சமது அன் கோ, வள்ளியாம்பிள்ளை வைன் ஸ்ரோர்ஸ், மற்றும் பெயர்ப் பலகைகள் அகற்றப்பட்ட பல கடைகளின் மேற்கூரைகளும், வளை மரங்களும் கழற்றப்பட்ட நிலையில் இருந்தன.

அந்தக் கடைப் பகுதிகளில் இராணுவத்தினரின் கொத்திமைகளாக இருந்த பொதுமக்களால், கைவிடப்பட்ட பெருந்தொகையான ஆடுகளும் மாடுகளும் அநாதரவாக நின்று மேய்ந்து கொண்டிருந்தன.... அந்தக் கடைகளுக்கு எதிர்ப்புமாக இருந்த ஒரு அழகான கல்வீட்டின் மேற் கூரையிலும், இரண்டு சிப்பாய்களின் காய்ந்து வற்றிப் போன சடலங்கள் தொங்கிய நிலையில் காணப்பட்டன....! இப்படி ஒன்றா, இரண்டா.... ஏற்கனவே கணக்கில் அடங்காத பல சடலங்கள், இப்படி மீட்கப்படாமல். அங்குமிங்குமாகக் காணப்படன.

“ஐயா.....அங்காலை ஒரு பங்கருக்குள்ளை இருபத்தியேழு ஆயிக் காரங்களின்றை சடலங்கள்..... கருகிப்போய்க் கிடக்குது.... அவங்கடை ஆயுதங்கள் கூடக் கருகிப்போயக் கிடக்குது வாருங்கோ கொண்டு போய்க் காட்டுகிறன்.... அதையும் ஒருக்கால் வந்து பாருங்கோ.”

குறிப்புக் கொப்பியுடன் நின்றதால், அவரை ஒரு பத்திரிகையாளன் என்பதை இனங்கண்டு விட்டு ஏதோ ஒரு ஆர்வத்தில், அங்கே நின்ற போராளி ஒருவன், அவரை இடைமறித்துக் கூறினான்.

“இல்லைத் தம்பி...! இவ்வளவும் போதும்.....தலையெல்லாம் விறைக்கிறது மாதிரி இருக்கிறது.... இந்த அழகான மூலமைத்தீவு நகரத்தைச் சுற்றி ஆசை தீர்க்காட்டியதால், அந்த அழகான நகரத்தையும், ஆசைதீர்ப் பார்த்துவிட்டேன்.... அதுவே போதும்....

அந்த நினைவுடனேயே திரும்புவதும்.....! மீண்டும் அந்தக் கோரமான காட்சியை இன்னுமொரு முறை பார்க்க என்னுடைய மனம் இடம் கொடுக்காது தம்பி.....”

மாமன்னன் சூரபத்மனின் அற்புதமான மகேந்திரபுரி போன்று, மிக மிக அழகாகத் திட்டமிடப்பட்டு, அமைக்கப்பட்ட மூல்லைத்தீவு நகரம், இன்று யுத்தத்தின் கோர வடுக்களினால், களையிழுந்து, ஒளி இழுந்தது போல் காட்சி அளிக்கின்றது... வடக்கே பொங்கிப் பிரவாகிக்கும், கடலின ஆர்ப்பரிக்கும் கடல் அலைகளும், தெற்கே ஒரு புறமாக அரச தினைக்களைக் கட்டடங்கள், மற்றும் நீதி மன்றம், பாடசாலைகள், போன்ற அரசாங்கக் கட்டடங்களும், கிழக்காக அழகாக அமைக்கப்பட்ட வீடுகளும், கடைத் தொகுதிகளும், அகலமாகவும், அழகாகவும் அமைக்கப்பட்ட பொது விளையாட்டராஸ்கள், திரையரங்கு என்று சிறியதொரு சுற்று வட்டத்திற்குள், எல்லாவற்றிற்குமே இலகுவில் சென்றடையக்கூடிய வகையில், திட்டமிட்டு அந்த நகரம் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தமை போன்று, வேறு எந்த நகரமும் அமைக்கப் பட்டிருக்கவில்லை.....!

தமிழ்மீ - சிங்கள தேசப் போரில் மூல்லைத்தீவு எப்பொழுதுமே கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நகரமாகவே இருந்து வருகின்றமை மட்டுமல்லது, அது ஒரு பூர்வீக வரலாற்றுச் சிறப்பையும் கொண்ட ஒரு நகரமாகவும் விளங்குவதால், அன்னிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும், சிங்கள ஆட்சியாளர்களுக்கும் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்கும் இடமாகவும் இது அமைந்துள்ளது.



ஆும்...! பிரத்தானிய ஆட்சியாளர் காலத்தில் இருந்தே சங்கிலியன் தொடக்கம், குளக்கோட்டன் வரையிலான பல தமிழ் மன்னர்கள் எல்லோருமே தோற்கடிக்கப்பட்டு, பிரத்தானியரின் பிழக்குள் கொண்டு வரப்பட்ட போதும், இறுதி வரை வன்னிப் பெரு நிலப்பறப்பு மட்டும் பிரத்தானியரின் பிழக்குள் அடங்க மறுத்த தனித்தமிழ் இராச்சியத்தின், கடைசீத் தமிழ் மன்னாக தலை நிமிர்ந்து நின்ற பண்டார வன்னியனின் “வீரம் செறிந்த சமர் கண்ட மன்” என்ற பெருமையையும் பெற்ற வகையில் இது வரலாற் றுப் பெருமை கொண்டதாக விளங்குகின்றது..... யாழ்ப்பாணத்தில் பிரத்தானியர்களால், சங்கிலியன் தோற்கடிக்கப்பட்டதும், ஆங் கிலேய ஏகாதிபதி தியவாதிகளின், அடக் குழுறைகளுக்கும், கொடூரங்களுக்கும், அஞ்சிய தமிழர்கள், அடைக்கலம் தேழி வன்னிப் பெருநிலப்பறப்புக் கே ஓடிவந்து, முல்லைத் தீவுப் பகுதியில் தான் தஞ்சமடைந்தனர். அந்த வரலாறு தான் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.....! யாழ்ப்பாணம், மன்னார், திருக்கோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களில் இருந்து சிங்களவர்களின் தாக்குதலின் அச்சத்தின் காரணமாக, இடம்பெயர்ந்து ஓடிவந்த தமிழர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் மன்றங்களே வன்னி மன் இன்றும் விளங்குகின்றது....!

வந்தாரை வாழவைக்கும், அந்த வீரம் செறிந்த மன்னில் பாதம் பதித்தபொழுதே. அவர்களின் நெஞ்ச மெல்லாம் பூரித்தது.....! முல்லைத்தீவுச் சந்திக்கு, எதிர்ப்புறமாக இருந்த வடபிராந்திய போக்குவரத்துச் சபையின் தலைமைப் பணிமனைக் கட்டிடத்தின் முன்னால், சில போராளிகள் குவிந்து நின்றனர்..... அங்கே அவர்களுக்கு மத்தியில் நிமிர்ந்து நின்ற உயரமான கொடிக்கம்பத்தில், கடந்த ஆறு வருடங்களாகப் பறந்து கொண்டிருந்த, சிங்கள அரசின் ஆக்கிரமிப்பின் சின்னமாக விளங்கிய, சிங்கக் கொடி, துப்பாக்கிச் சன்னாங்கள் பட்டுக் கிழிந்த நிலையில் பறக்கமுடியாத வாறு, சுருங்கிப் போய்த் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த வாளேந்திய சிங்கக் கொடியை ஒரு போராளி இறக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்!. இன்னுமொரு போராளியின் கைகளில், புத்தம் புதிய புலிக்கொடி ஒன்று பளபாத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கொடி இறக்கப்பட்டதும், புலிக் கொடியை அந்தக் கம்பத்திலேயே, ஏற்றத் தொடங்கியதும், அங்கே ஒரு அமைதி நிலவியது. எல்லோரும் மௌனமாக நின்று அதற்கு அக வணக்கம் செலுத்தினார்.....!

1995 ஆம் ஆண்டு பல முனைத் தாக்குதல்களினுடாக, யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்ட போது, அப்போது, பாதுகாப்பு பிரதி அமைச்சராக இருந்த ஜெனரல் அனுரூத்த ரதவத்தை மிகப் பெரும் எடுப்பில் சிங்கக் கொடியை ஏற்றித் தென்னிலங்கையில் தன்னை ஒரு

துட்டகைமுனு ஆகக் காட்டி தன்னைப் பெருமைப்படுத்தியதுடன், ஒரே நாட்டுக்குள்ளேயே அந்த நாட்டின் பிரதைகளையே கொன்றும், நிர்க்கதியாக்கியும் விரட்டிவிட்டு, இன்னொரு எதிரி நாட்டைக் கைப்பற்றி விட்டதாகத் தம்பட்டம் அடித்த ரத்வத்தையின் அந்தச் சிறுமையை என்னிட அன்று உலகம் என்னிட நகையாடியது....!

ஓ...! இன்று, சாதாரணமான ஒரு இராணுவ முகாம் மட்டும் கைப்பற்றப்படவில்லை.... பேயாட்சி செய்து, அங்கு வாழ்ந்த மக்களை விரட்டி, இருண்டுபோன நகரமாக இருந்த ஒரு புனித நகரம் இன்று மீட்கப்பட்டுவிட்டது...! அந்தப் பூரிப்பில், மூல்லை மக்கள், தாம் இழந்துவிட்ட தமது தாயக மண்ணை, மீண்டும் பார்த்து மகிழ்ந்து முத்தமிடத் தயாராகி விட்டார்கள்...!

அன்று திருக்கோணமலையை ஆட்சி செய்த குளக்கோட்ட மன்னனின் கல்வெட்டில் உள்ள அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் மிக்க வாசகங்கள் இன்று நிதர்சனமாகிக் கொண்டு வருவது போன்ற உணர்வில் அங்கே நின்ற மக்களும் மரிழ்ச்சியில் தினைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டும் திருப் பணியைப்
பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே மன்னவபின்
பொண்ணாததவை யியற்ற வழித்தே வைத்த
எண்ணாரே பின் னரசர்கள்....”

என ஆரம்பித்து, அதன் அடிமையத் தொடர்ந்து,
“பறங்கிக்கண், பூணக்கண், புகைக் கண், மான்கண்
மாறித் தானே வடுகாய் விடும்

என்று நிறைவடையும், இந்தக் கல்வெட்டுப் பாடல் அடிகள் மூலம், காலத்திற்குக் காலம் அரசுகள் மாறலாம். ஒரு இடத்தில் இருந்த தளம் இன்னுமொரு இடத்திற்கும் இடம் மாறலாம், அல்லது பேராட்ட முறைகளும் கூட மாறலாம். ஆனால், என்றோ ஒரு நாள் அதன் இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்கான போராட்டவழிவழும், மாறிவரும் என்பதை இந்தப்பாடல் அடிகள், தொக்கி நிற்கின்றன. குளக்கோட்ட மன்னனின் இந்தக் கல்வெட்டின் மூலம் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்... என நீண்டு செல்லும் அன்னிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் கைகளில் இருந்து என்றோ ஒரு நாள் தானே வடுகாய் விடும் என்ற அந்தத் தீர்க்கதரிசனமிக்க முடிவுக்காக இந்த மண் காத்திருக்கின்றது....! அப்பொழுது இந்த மூல்லைத்தீவை மண் மீட்கப்பட்ட களிப்பில் மீண்டும் முகிழ்ந்து நிற்கும் மூல்லைத்தீவு.....!

இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமர் கண்ட முன்னைத்தீவில் விடுதலைப் புலிகளினால், மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது "ஓயாத அலைகள் தாக்குதலில் தறரயிலும், கடலிலுமாக வீரசாவடைந்த போராளிகளின் கிடைக்கப்பெற்ற விபரம் பின்வருமாறு:

லைப்.கேணால் சுதர்சன் (அல்பிரட் யூட்ஜேராட் – முன்னைத்தீவு)
 மேஜர் திருச்சிற்றம்பலம் (ருவநீதன்) (செபமாலை பத்திநாதன் – மன்னார்)
 மேஜர் கலைரதன் (கலைச்செல்வன்) (சுப்பிரமணியம் ரவீந்திரன் – மட்டக்களப்பு)
 மேஜர் ஜெயா (முத்துக்குமார் விஜயகுமாரி – யாழ்ப்பாணம்)
 மேஜர் சலக்சி (செந்தமிழி) (நூல்லையா நவமணி – மட்டக்களப்பு)
 மேஜர் கண்ணகி (சிவசுப்பிரமணியம் சுபகளாரி – யாழ்ப்பாணம்)
 மேஜர் தங்கேள் (மில்ரன்) (நூகராசா தனசேகர் – வவுனியா)
 மேஜர் நாயகன் (கணேசன் செந்தாரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 மேஜர் கேசவன் (பசீலன்) (வீமலராஜன் வரதராஜன் – திருகோணமலை)
 மேஜர் நெடுஞ்செழியன் (ராஜ்) (சிவசுப்பிரமணியதேவா அகிளன் – யாழ்ப்பாணம்)
 மேஜர் தேன்மொழி (முமணி) (அருந்தத்துறை யூழ்றா – மன்னார்)
 மேஜர் திருமாறன் (பாலசுப்பிரமணியம் சிவகுமார் – திருகோணமலை)
 கப்டன் குணபாலன் (சின்னத்துறை சந்திரகுமார் – அம்பாறை)
 கப்டன் சிவகரன் (அத்தநாயக்கா குட்டி – அம்பாறை)
 கப்டன் சிவராஜ் (குழந்தைவேல் உலகநாதன் – அம்பாறை)
 கப்டன் மணிமாறன் (ராசப்பர் தேவசகாயம் – அம்பாறை)
 கப்டன் முத்தமிழன் (கிருஸ்ணப்பிள்ளை மனோகரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் மங்களன் (கிட்ணப்பிள்ளை விக்னேஸ்வரன் – முன்னைத்தீவு)
 கப்டன் பெரியதம்பி (செவ்வராசா தர்மராசா – வவுனியா)
 கப்டன் தயாளன் (பராசாமி சந்தோதரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் இமயவரன் (கந்தவனம் தவேந்திரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் புத்தாரன் (ஆழுமுகம் ரவிமோகன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் கிளாந்தேவன் (செவ்வராசா தர்மசீலன் – முன்னைத்தீவு)
 கப்டன் கிருபா (இராசையா கலாந்தி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் ஜீவினி (கவிதா) (நீலக்குட்டி சுலோசனா – மட்டக்களப்பு)
 கப்டன் ந்மா (பாலசிங்கம் சுரோஜினி – கிளிநூக்சி)
 கப்டன் மகாதேவி (செல்லத்தம்பி ஜெயலட்சுமி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் பிரேமாவதி (குயாகுணம் தயாபரி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் கோதை (அருப்பிரகாசம் ராணி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் யசோதா (கணபதிப்பிள்ளை சரள்வதி – முல்லைத்தீவு)
 கப்டன் மதி (திருநாவுக்கரச சிவசக்தி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் எழிற்செல்வன் (ரஞ்சித்) (முத்து சிவராசா – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் மதுரன் (இனியவன்) (இராஜரட்னம் கிருஸ்ணகுமார் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் திருவுறைச்செல்வன் (திருநீலகண்டன்) (வெங்கடாசலம் பாலசுப்பிரமணியம் – கண்டி)
 கப்டன் மழுரன் (கிட்ணன் செல்வன் – யாழ்ப்பாணம்)

கப்டன் சுடர்மணி (தினேஸ்) (ஓப்பிளாமணி தெய்வேந்திரன் – திருகோணமலை)
 கப்டன் பாபு (சின்னராசா பகீரதன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் கதிரொளி (சூலைதால் அஜந்தன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் சாலமன் (கதிரன் ரவீந்திரராசா – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் தென்றல் (முருகேச ஜெயா – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் செக்கொடி (இருதயநாதன் லூட்ஸ்வாசுகி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் இசையழகன் (கிளராஸ்லிங்கினர் கொவின்ஸ் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் தமிழேந்தி (கீரோராய்) (குமாரசாபி சிவகேதசன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் கலைமதி (குழந்தையன் சுதாஜினி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் சமுத்திரன் (சுண்முகசுந்தரம் சுந்திரசிவா – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் கீரன் (கிள்ளிவெவன்) (இரத்தினாசிங்கம் தவளைக்கிளி – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் புலவர் (சிவபாதசிங்கம் சத்திஜேந்திரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் மண்ணாராஜன் (மன்னன்) (சிவகுணம் சிவரஞ்சன் – மட்டக்களப்பு)
 கப்டன் வேங்கையன் (வதனன்) (சுப்பிரமணியம் கேதீஸ்வரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 கப்டன் இராமகுமார் (ராமகுமார்) (சந்தனம் யோகேஸ்வரன் – வவுனியா)
 கப்டன் கவிஞரன் (தங்கவேல் ரமேஸ்வரன் – முல்லைத்தீவு)
 லெப்டினன்ட் காத்தன் (ப்ரமல்) (சின்னராசா தேவராசா – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் மறவன் (முருகையா தினேஸ்குமார் – முல்லைத்தீவு)
 லெப்டினன்ட் சாந்தகெளரி (ஆரோக்கியம் மேரியசிந்தா – மன்னார்)
 லெப்டினன்ட் பார்த்தீபா (சுப்பிரமணியம் நாகராணி – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் ராணி (வேதநாயகம் மாங்கோலவரி – திருகோணமலை)
 லெப்டினன்ட் பிருந்தா (செல்லையா கெளரி – முல்லைத்தீவு)
 லெப்டினன்ட் சுதனி (புசபதி ஜீவராணி – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் சுடர்மணி (அன்சர்) (நுட்ராசா நடனகுமார் – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் வாக்கீன் (இராசையா ஆனந்தரூபன் – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் மேலவன் (வேலவன்) (ஞானப்பிரகாசம் அன்றனி – வவுனியா)
 லெப்டினன்ட் தூயவன் (றியாட்) (சிறீஸ்கந்தராசா செல்வகுமார் – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் தமிழ்வாணன் (மாணிக்கம் சுக்ரேஸ் – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் அன்புழகி (நூரீங்கம் மகாலட்சுமி – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் சுதாமதி (நுட்ராசா காளிங்கேஸ்வரி – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் நன்மாறன் (நீஷ்கிலான் கிரிஸ்ரியோகதால் – மன்னார்)
 லெப்டினன்ட் அறிவிவாளி (நுட்ராசா மோகனராசா – வவுனியா)
 லெப்டினன்ட் நற்காணன் (விளஸ்வரட்ஜனம் புத்மசாரூபன் – யாழ்ப்பாணம்)
 லெப்டினன்ட் சின்னக்குட்டி (மாசிலாமணி விஜயகுமார் – மட்டக்களப்பு)
 லெப்டினன்ட் மணியரசன் (குணசேகரம் சந்திரகுமார் – திருகோணமலை)
 லெப்டினன்ட் சாந்தன் (விக்கினேஸ்வரன் விஜயபால்கரன் – மன்னார்)
 லெப்டினன்ட் தீவ்வியன் (அருள்மணி) (வேதநாயகம் பிரான்சிஸ் – மன்னார்)
 லெப்டினன்ட் நிலவழகன் (வேவுப்பிள்ளை பிரதிபன் – வவுனியா)
 லெப்டினன்ட் சேதுகாவலன் (பிரான்சிஸ் மோசன் – இரத்தினாபுரி)
 லெப்டினன்ட் சுக்கிரீபன் (விசுவநாதன் நகுலகுலசிங்கம் – கிளிநூராசி)
 லெப்டினன்ட் பாரததாசன் (ஐங்கரன்) (ஏகலாயப்பிள்ளை கமலதாசன் – வவுனியா)
 லெப்டினன்ட் பரமதேவா (முருதன் சண்முகவிள்கம் – யாழ்ப்பாணம்)

வெப்பினான்ட் கிசைக்கோன் (பத்மநாதன் யோகேஸ்வரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 வெப்பினான்ட் மதி (அரிச்சந்திரன் வசீகரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 வெப்பினான்ட் தயாபரன் (அன்பன்) (நாகேந்திரம் சுதர்சன் – மன்னார்)
 வெப்பினான்ட் தாமரை (விநாயகமூர்த்தி மலர்விழி – யாழ்ப்பாணம்)
 வெப்பினான்ட் அஜித்தா (குமாரவேலு பகிரதி – கிளிநொச்சி)
 வெப்பினான்ட் யாழிலை (குதகாசன் ஜெயகளரி – கிளிநொச்சி)
 2ம் வெப்பினான்ட் கோமான் (சிவவிஸ்கம் உதயராயன் – மட்டக்களப்பு)
 2ம் வெப்பினான்ட் வாழேந்தி (செந்தமிழுன்) (அன்னவிஸ்கம் செல்வகுமார் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் ஆத்பன் (ஈசன்) (பழனிவேல் ரகுமார் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் வளவன் (சாந்தகுண்சரிஸ்கம் குலேந்திரராஜ் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் அருச்சனன் (வேலுப்பிள்ளை பிரதீபன் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் அற்புதன் (கணபதிப்பிள்ளை கோணேஸ்வரன் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் மானவீரன் (முத்தையா தனபால் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் மகாசோதி (கும்பிமுத்து ரவிந்திரன் – கிளிநொச்சி)
 2ம் வெப்பினான்ட் தயாகாரன் (பத்தகுடி கதிரமன் – மட்டக்களப்பு)
 2ம் வெப்பினான்ட் கூர்வேலன் (லட்சமணன் சுந்தரம் – கிளிநொச்சி)
 2ம் வெப்பினான்ட் சிவாகரன் (மயினுப்போடு ஞானசேகரம் – மட்டக்களப்பு)
 2ம் வெப்பினான்ட் ராதா (குழந்தைவேல் காளிதாள் – மட்டக்களப்பு)
 2ம் வெப்பினான்ட் கவி (குங்கவேல் தவராஜா – அம்பாறை)
 2ம் வெப்பினான்ட் இராஜ்ஜீவன் (சுப்பிரமணியம் மதியழகன் – முல்லைத்தீவு)
 2ம் வெப்பினான்ட் கருணாகரன் (பழனியாண்டி புல்பராசா – முல்லைத்தீவு)
 2ம் வெப்பினான்ட் செல்வகணேசன் (கந்தசாமி விஜயசங்கர் – முல்லைத்தீவு)
 2ம் வெப்பினான்ட் மணாளன் (மாயழகு பொன்மணிராசா – முல்லைத்தீவு) 
 2ம் வெப்பினான்ட் மதி (முருகுப்பிள்ளை இராஜேஸ்வரன் – வவுனியா)
 2ம் வெப்பினான்ட் செம்பியன் (பேரின்பநாயகம் சால்ஸ்பானிக் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் சொக்கன் (மாரிமுத்து முருகேஸ்வரன் – மன்னார்)
 2ம் வெப்பினான்ட் மன்மதன் (தேவசிகாமணி முகுந்தப்பிரியன் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் மகாவிஸ்கம் (இம்ராள்) (கும்பிமுத்து மதியழகன் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் செல்வம் (பாலச்சந்திரன் வதனி – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் வதனி (செக்நாதன் சகிகலா – மாத்தனை)
 2ம் வெப்பினான்ட் வேதனி (தர்மன் தர்சனி – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் சந்திரா (இராசையா பரமேஸ்வரி – கிளிநொச்சி)
 2ம் வெப்பினான்ட் கீர்த்தனா (இராஜ்கோபால் மஞ்சளா – மன்னார்)
 2ம் வெப்பினான்ட் மணிமேகலை (சிதம்பரப்பிள்ளை மல்லிகாதேவி – மன்னார்)
 2ம் வெப்பினான்ட் மணியரசன் (ஆரோக்கியநாதன் ரெஜினோல்ட் – யாழ்ப்பாணம்)
 2ம் வெப்பினான்ட் காவியன் (சுந்தரம் உதயகுமார் – கிளிநொச்சி)
 2ம் வெப்பினான்ட் புயலவன் (கணேசபிள்ளை தமிழ்ச்செல்வன் – திருகோணமலை)
 2ம் வெப்பினான்ட் அறிவுக்குமரன் (இராமன் உதயகுமார் – கிளிநொச்சி)
 2ம் வெப்பினான்ட் நிசா (நிலை) (சண்முகம் பத்மாதேவி – முல்லைத்தீவு)
 2ம் வெப்பினான்ட் குதா (சண்முகவிஸ்கம் சுஜாதா – யாழ்ப்பாணம்)
 வீரவோங்கை இன்பா (நடராஜபிள்ளை உசாநந்தினி – யாழ்ப்பாணம்)
 வீரவோங்கை செம்பியன் (காசிப்பிள்ளை கனகசீங்கம் – திருகோணமலை)

வீரவேங்கை நிலவழவன் (பிள்ளையான் யோகராசா – அம்பாறை) வீரவேங்கை விமலகுமார் (இளைந்தன் உதயகுமார் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை சக்ரதன் (சின்னாத்தம்பி பரமேஸ்வரன் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை கமலகாசன் (தெய்வநாயகம் கேதீஸ்வரன் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை தங்கராசா (தும்பிராசா உதயகுமார் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை அந்தாமேனன் (பொன்னையா சுப்பிரமணியம் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை ஆதிகரன் (புத்மன் பத்மசீலன் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை தனபாவனி (ரூல்லையா சுகந்தினி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை வேல்விழி (ஜோத்துரை பத்மலோஜி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை மத்யரன் (சுப்பிரமணியம் சீவகுமார் – கிளிநூக்சி) வீரவேங்கை கின்பன் (அருளானந்தம் பிறேமானந்தசீலன் – கிளிநூக்சி) வீரவேங்கை திருக்குமரன் (பாலசிங்கம் பாள்கரன் – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை கோபி (துவநாதன் றொபேட்கோகுலசேகரம் – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை ஒப்பிலாமணி (மனோபாலிசிங்கம் இராசசங்கர் – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை துரைக்குட்டி (யோகாம்பிள்ளை அன்றனிராஜ் – முல்லைத்தீவு) வீரவேங்கை வில்லவன் (அருச்சனன்) (துவராசா ரஜனிக்காந் – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை மதிநிலவன் (குருநாதன் இராகுலன் – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை வளநாடன் (சிவனேசன் தந்தமராயன் – முல்லைத்தீவு) வீரவேங்கை தவயோகன் (மாணிக்கராசா சந்திரமோகன் – கிளிநூக்சி) வீரவேங்கை காங்கேயன் (மயில்வாகனம் நாகநாதன் – முல்லைத்தீவு) வீரவேங்கை சிவநீதன் (மாயவன் மகேந்திரன் – வவுனியா) வீரவேங்கை முரளி (இராமநாதன் ரஞ்சன் – மன்னார்) வீரவேங்கை நல்லதம்பி (குங்கராஜா விநாயகமூர்த்தி – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை நித்தி (மோகனதார் தவக்குமார் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை மைதிலி (தும்பிராசா மஞ்சளா – வவுனியா) வீரவேங்கை வாணி (இராசவிளங்கம் சுமதி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை திலகரி (சின்னராசா குழுதினி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை தளிர் (ரித்தியானந்தன் நிஶாந்தினி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை தமிழ்வானி (யோகவிளங்கம் றஜனி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை யாழினி (வரதராசா யோகேஸ்வரி – கிளிநூக்சி) வீரவேங்கை தேனால்லி (கோபால் மணி – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை அக்கிணோ (சிற்றம்பலம் செல்வராணி – அம்பாறை) வீரவேங்கை வேண்மகள் (முருகன் செல்வரதி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை கமலா (சுப்பிரமணியம் ரதிதேவி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை அபிராமி (சிவப்பிரகாசம் கிழுல்ளணாம்பாள் – கிளிநூக்சி) வீரவேங்கை மாதுமை (மாணிக்கம் வளர்மதி – யாழ்ப்பாணம்) வீரவேங்கை இனியவன் (நோயல் ஜெப்ரி – கிளிநூக்சி) வீரவேங்கை நீதிபாலன் (அழகிப்போடு உமாசுதன் – மட்டக்களப்பு) வீரவேங்கை சுவர்ணன் (நல்லதம்பி சோதிலிங்கம் – யாழ்ப்பாணம்)





தமிழர் வரலாற்றில் புறநானூற்று வீர்த்தை நினைவு கூரும் வகையிலான வீர மறவர்களின் போராட்டம் ஒன்று 2000 வருடங்களின் பின்னர் இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளான தமிழர்களால், எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தது...

அத்தகைய வீரமிக்க யுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் சாதாரண மக்கள் எவ்வாறான துன்பங்களை எல்லாம் அனுபவித்தார்கள்...

என்பதை இன்னும் சில ஆண்டுகளில் எமது சந்ததியினர் மறந்து விடுவார்கள்... இத்தகைய சாதனை மிக்க போராட்ட முறைகளும் மக்களின் தியாக வரலாறுகளும் துயரங்கள் நிறைந்த வாழ்வும் ஆவணப்படுத்தப்படும் பொழுதே வரலாறுகளின் தொடர்ச்சி என்பதும் நிலை நிறுத்தப்படும்...

அந்த வகையிலேயே நீண்டகாலமாக இராணுவத்தினரின் ஆக்கிரமிப்புக்குளாகியிருந்த மூல்லைத்தீவு நகரம் 1996 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 18 ஆம் திகதி ஒரே இரவிற்குள் தமிழ்மீ விடுதலைப்புவிகளினாலும் மூல்லைத்தீவு மக்களின் உழைப்பினாலும் மீட்கப்பட்ட அந்த வரலாற்றையே ஒயாத அலைகள் என்ற தாக்குதல் நடவடிக்கைகளினாடாக ‘சமர் கண்ட மூல்லைத்தீவு’ என்ற நாலாக உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இத்தகைய போராட்ட வெற்றிகளே இலங்கையில் தமிழர்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு உந்துதலை உலக அரங்கில் ஏற்படுத்தியதுடன் தமிழர்கள் ஒரு தனித் தேசிய இனம் என்பதையும் அவர்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்ட ஆள்புல எல்லை ஒன்று இருப்பதையும் சர்வதேசத்திற்கு நியாயப்படுத்தியது என்பது வரலாற்றில் பதியப்படவேண்டிய உண்மை.....!

- வல்வை ஆண்தன்

வெளியீடு

குருவி

ekuruvி.com